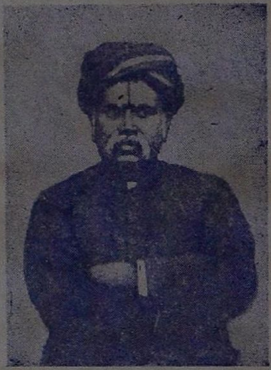

திருமணம்
செல்வக் கேசவராய முதலியார், எம். ஏ.
1864 - 1921

பேராசிரியர்

திருமணம் செல்வக் கேசவராய முதலியார்

பயன்படுத்திய இந்நூல்

அவர்கள்தம் பேரன் திருவாளர்

தி நம்பிராசன் அவர்களால்

மறைமலையடிகள் நூல்நிலையத்திற்கு

அன்பளிப்பாக

வழங்கப்பெற்றது.

உ

ஸர்வம் விஷ்ணுமயம் ஜகத்.

இரங்கேசவெண்பா

என்கின்ற

நீதிசூடாமணி

மூலபாடம்.

பிறைசை,

சாந்தக்கவிராயர்

செய்தது.

இதை

உதாரணங்களுடன் சுத்தபாடமாக

வழங்குவிக்கும்பொருட்டு

கோகுலாபுரம்

அருணாசலமுதலியாரால்

பார்வையிடப்பட்டு.

கொல்லூர்

மாணிக்கமுதலியார்

கம்பேனியாரவர்களால்

தமது

மனோன்மணிவிலாசஅச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

கவரன்மெண்டில்ரிஜிஸ்டர்

செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

இது-இரண்டாம்பதிப்பு.

புவஹு பங்குனிமீ.

ஸ்ரீராமஜெயம்

இரங்கேசவெண்பா

என்கின்ற

நீதிசூடாமணி.

மூலமும் — உரையும்

பாயிரம்.

சீர்கொண்ட காவிரிசூழ் தென்னரங்கத் தெம்பிரான் ... ... *
பார்கொண்ட தாளைப்பரவியே ... வேர்கொண்டே
யோங்குபுகழ் வள்ளுவனா ரோதுகுறள் மூதுரையாப் *
பாங்குபெறச் சொல்வேன் பரிந்து. ... ...*

சொற்ற வதிகாரந் தோறு மொருகுறளில் ... *
உற்ற பொருளுக் குதாரணமா ... முற்றுகதை
யா னீலவண்ண ரடிபரவலா லிந்நூல் ... ... *
மானீதி சூடாமணி. ... ... *

பிறைசைவரு சாந்தப் பெயரவன் சொல் வெண்பா - *
குறையுளது நீக்கிக் கூறையா ... நிறைமொழியாச்
சொற்றமிழோர் கொள்வர் சுடரோனால் வெண்பிறைதான் *
உற்றமதியா வதனை யோர்ந்து ... *

கடவுள்வாழ்த்து.

சொன்ன கம்பத் தெமடங்கல் தோன்றுதலா லன்பருளத் *
தின்னமுதமாகு மிரங்கேசா மன்னும்
அகரமுதல வெழுத்தெல்லா மாதி *
பகவன் முதற்றே யுலகு. *

(என்பது.) அகரமுதலுயிர் பன்னிரண்டும் வடிவுவேறுபட்டிருந்தும், அகரம் நாதமாத்திரையாய் எழுத்துக்களோடெல்லாங் கலந்துவருமென்றதுபோலச் சர்வேஸ்வரன் சர்வாந்திரியாமியாய்ச் சர்வலோகங்களிலுங்கலந்து எங்குநிறைந்திருப்பானென்று நாயனார் திருக்குறளிம் திருவுளம்பற்றினார். அதற்குதாரணமாக, இரணியனும் பிரகலாதனுன், ஸ்ரீமந்நாராயணன் எங்குமிருப்பானென்ன, இரணியன் இத்தூணிலிருப்பானோவென்று அத்தூணைத் தன்கையாலறைய அப்பெருமான் பொற்றம்பத்தினின்று நரசிங்கவடிவமாகிவந்தனர். (ஆதலால் ஸ்ரீசர்

வேஸ்வரன் உலகமெல்லாவற்றிலுங் கலந்து நிறைந்திருப்பானென்று
கண்டுகொள்க.) (௧)

வான்சிறப்பு.

கொண்ட லுறையூர்கச்சிக் கோநகரிற் செய்குணத்தால்
எண்டிசையும்போற்று மிரங்கேசா மண்டிக்
கெடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய் மற்றாங்கே
யெடுப்பதூஉ மெல்லா மழை.

(என்பது.) உலகங்களிலேவாழுகிற உயிர்கள், பலவற்றையும் கெ
டுக்கப்பட்டதும் அவ்வாறு கெட்டவுயிர்களை இரக்ஷிக்கப்பட்டதும், ம
ழையாமென்று நாயனார் திருக்குறளில் திருவுளம்பற்றினார். அதற்கு
தாரணமாக உறையூரிலே சோழராஜன் காரணமாகச் செவ்வந்தியீஸ்வ
ரனருளினால் ஒருசாமம் மண்மாரிபெய்து ஊரையும் அவ்வூரிலுள்ளா
ரையுங்கெடுத்தது. காஞ்சீபுரத்தில் ஒருகுழந்தைகாரணமாக ஏகாம்பர
நாதரருளினால் பொன்மாரிபெய்து யாவரையு மிரக்ஷித்தது. (ஆதலால்
கெடுக்கப்படுவதுங் கெட்டபேர்களைக் காப்பாற்றப்படுவதும் மழையெ
ன்றுகண்டுகொள்க.) (௨)

நீத்தார்பெருமை.

மன்னன்மகமுங்காதி மைந்தன்றனையடைந்தோன்
இன்னுயிருங்காத்தானிரங்கேசா சொன்னால்
உரனென்னுந்தோட்டியா னோரைந்துங்காப்பான்
வரனென்னும் வைப்புக்கோர் வித்து.

(என்பது.) அறிவாகிய அங்குசத்தினாலே சத்தபரிசரூப ரசகந்
தமென்னும் பஞ்சேந்திரியங்களை நிக்கிரகம்பண்ணித் தவமேற்கொண்
ட பெரியோர்கள் வரமென்றவைகளுக்கெல்லாம் ஒருவிதையென்றுநா
யனார் திருக்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார். அதற்குதாரணமாக அ
ம்பரீஷமகாராஜன் புருஷமேதயாகத்துக்குத்தக்க ஒருபிள்ளையை
ஒருமுனிவரனிடத்து விலைகொடுத்து வாங்கிக்கொண்டுபோகையில்அ
ந்தப்பிள்ளை தன்னம்மானாகிய விஸ்வாமித்திரமகாமுனிவனைவழியி
ற்கண்டு வணங்கி நடந்தசெய்தியைச்சொல்ல அவனும்மைத்துனனைய
ழைத்து அவன்காதில் ஒருமந்திரத்தை யுபதேசித்து உன்னை யூபஸ்த
ம்பத்திலணைத்துக்கட்டினவுடனே இந்தமந்திரத்தையுச்சரித்தால் யாக
முநிறைவேறும் உன்பிராணனுந் தப்புமென்றுசொல்லி அரசனுடனே
யனுப்பிவித்தார். அரசனும், இந்தப்பிள்ளையை இட்டுக்கொண்டுபோய்
யாகசாலையிலே நிறுத்தி யாகத்தைத் தொடங்கி நடத்தி அவிர்ப்பா
கத்துக்கு மாம்சம்வேண்டி பிள்ளையை யூபஸ்தம்பத்திற் கட்டினா

ன் அப்பொழுது அந்தப்பிள்ளை விசுவாமித்திரருபதேசித்தமந்திரத்தை யுச்சரித்தமாத்திரத்தில், பிரமதேவன்வந்து அரசனுக்குப் புருஷமே தயாகபலனுந்தந்து பிள்ளைபிராணனையுங்காத்து இரட்சித்தார்.—(ஆதலால் பஞ்சேந்திரியங்களை நிக்கிரகம்பண்ணின துறவிகள் வரங்கள் கொடுத்ததற்கு ஒருவிதையென்றுகண்டுகொள்க.) (௩)

அறன்வலியுறுத்தல்.

கானக்குரங்கெழலாற் கங்கைசுதன்முதலோர் - - *
ஈனப்படலா லிரங்கேசா - - - - ஆன
அறத்தினூஉங் காக்கமுமில்லையதனை - - - *
மறத்தலினூஉங்கில்லை கேடு. - - - - *

(என்பது.) தருமத்தின்மேற்பட்ட செல்வமுமில்லை, அத்தருமத்தை மறந்துவிடுதலின்மேற்பட்ட கேடுமில்லையென்று நாயனார் திருக்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார், அதற்குதாரணமாக இரகுநாயகர் பிதாவாக்கியந்தப்பாமல் தருமத்துடனே நடந்தபடியால், அசேதனராகிய நிராயுதராகிய மிருக்கிற குரங்குகளால், இராவணன்முதலிய அரக்கர்களைச்செயித்தார், துரியோதனன் பதின்மூன்று வருஷத்துக்குமேல் பாண்டவர்கள் பாகமாகிய இராச்சியத்தை விடுகிறேமென்று சொல்லிப் பின்புவிடாமல் அதர்மஞ்செய்தபடியினாலே, வீஷ்மாச்சாரியர்முதலிய பலவான்களையும் நூறுபேர் தம்பிமார்களையுமிழந்து, தானுமடிந்து அஸ்த்தனபுரத்தையுங் கைவிட்டான்—(ஆதலால் தருமத்தின்மேற்பட்ட ஆக்கமில்லையென்று கண்டுகொள்க,) (௪)

இல்வாழ்க்கை.

பத்துடனுன்கில்லம் பரகதிகொண்டேகினன் - *
இத்தலமேலாழ்வானிரங்கேசா - - - நித்தம்
இயல்பினானில்வாழ்க்கை வாழ்பவனென்பான் - *
முயல்வாருளெல்லாந் தலை. - - - - *

(என்பது) பிதுர்கர்மம், தேவாராதனை, அதிதிபூசை, நண்பினர்க்குபகாரம், தன்குடும்பசம்ரட்சணை, இந்தஐந்துவகைனரையுங்காத்து இயல்புடனே இல்லறதருமத்தினின்றும் வழுவாமல் வாழுகின்றவன் பஞ்சாக்கினிமத்தியில் ஊசிமுனையிலேநின்று தவம்பண்ணுகிற பெரியோர்களிலுந் தலைமையானவராவரென்று நாயனார் திருக்குறளில் திருவுளம் பற்றினார், அதற் குதாரணமாக கஞ்சனூராழ்வார் இல்லறதருமம் வழுவாமல் நடந்த படியினாலே, தனக்கு இருபக்கத்திலுமுள்ள பதினன்கு வீட்டுடனே பரமபதம் போகப் பெற்றாராதலால், தவம்பண்ணித் தனக்குத் துணையாயுள்ளாரை மோட்சத்

துக்கழைத்துப்போனபே ரிவ்வுலகத்தில்லை.—(ஆதலால் இல்லறம் வழுவாதுநடந்தகிரகஸ்தர் தவசுபண்ணின பேர்களிலுந்தலைமையாவரென்று கண்டுகொள்க,) (ரு)

வாழ்க்கைத்துணை நலம்.

மாண்டவியர்சாபத்தை வல்லிருளான்மாற்றினாள் - *
ஈண்டோர்மடந்தையிரங்கேசா - நீண்டபுகழ் *
பெண்ணிற்பெருந்தக்க யாவுளகற்பென்னும் - *
திண்மையுண்டாகப்பெறின். - *

(என்பது.) வென்றாகிய ஜெனனத்துக்கு இளமைப்பருவத்தில்மாதாபிதா சொற்படி நடக்கவேண்டும், எவ்வர்ன்னகாலத்தில் தன்கணவன் சொற்படி நடக்கவேண்டும், முதுமைப் பருவத்தில் பிள்ளைகள் சொற்படி நடக்கவேண்டும், இவ்வாறு மூன்று காலத்திலுந் தன்மனதின்படி நடக்கச் சுதந்தரமில்லாததினால் அந்தப்பெண்ணினிடத்தில் கணவனேதெய்வமென்று கருதி அவனுக்குச்செய்யத்தக்க வுபசாரங்களில் வழுவாதுநடந்துக்கொள்ளுங் கற்பென்னுந் திண்மையுண்டாகப் பெறுவாளெனில் அவளுக்கு ஒப்பான ஜெனன மிவ்வுலகத்தில் வேறில்லையென்று நாயனார் திருக்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதற்கு உதாரணமாக நளாயினியென்னும் பெயரையுடைய ஒருகன்னிகையானவள் ஒருமுனிவரனை மணம்புரிந்து அந்தமுனிவரனைத் தெய்வமாகக்கருதி அவருக்குச் செய்யத்தகும் பணிவிடைகளில் வழுவின்றிச் செய்துவருநாளில் அம்முனிவரன் மனைவியின்மநத்தைச் சோதிக்கவேண்டி தன்தேகத்தில் குஷ்டவியாதியை யுண்டுபண்ணிக்கொண்டு, உடல்முழுதும் சீழும் உதிரமும்பெருகிக் கைகால்களில் விரல்கள் அழுகிநைந்து விழவும், பார்ப்பவர் மூக்கின்றுளையையும் கண்களையுமூடிக்கொண்டு நெடுந்தூரமோடிப்போகவும் துர்க்கந்திக்கச் செய்துவந்தார் அப்படியிருக்குநாளிலும் நளாயினியென்னுங்கற்பினள் மநம்வெறுப்பின்றி ஒருநாளைக்கிரண்டுதரம் ஸ்நாநஞ்செய்வித்து அவ்விரணங்களை யெல்லாம் மிருதுவானவஸ்திரத்தாலொற்றி நல்ல பரிமளதிரவியங்களை மேலேபூசி அத்தீநாற்றத்தைமாற்றி வேறேயுயர்ந்தவஸ்திரங்களையுடுத்தி அவர்விரும்பியபதார்த்தங்களோடு அமுதளித்து உபசாரஞ்செய்து வருநாளில் பின்னும் அக்கற்பிள்ளைச் சோதிக்கவிரும்பிப்பெண்ணே இந்தவாரணியத்தைமடுத்தவூரில மதனாபிஷேகமென்னும் பெயரையுடைய ஒருதாசியிருக்கின்றாள் அவள்மீதெனக்கு ஆசையுளதென்றுசொன்னார்அப்படியேதங்கள்கருத்தின்படிநடப்பதற்கு, யாதோர்தடையுமில்லை அவ்வாறேசெய்விக்கிறேனென்றுசொல்லி அந்தியம்வைகறையிலெழுந்துசாண

ம் நீர்க்குடமும் கோலமாவும் எடுத்துக்கொண்டுபோய் அத்தாசிவீட்டி
க் கதவுதிறப்பதற்குமுன் தெருவிற்சாணம்போட்டுப் பெருக்கிச்சுத்தி
செய்து அழகானகோலங்களிட்டு ஒருவர்கண்ணிலும் அகப்படாமல் வ
ந்துவிடுவாள் இவ்வாறே நாள்தோறு நடந்துவருகையில் அந்தத்தேவ
டியாள் இதைக்கண்டு ஆச்சரியப்பட்டு இப்படிசெய்கிறவர்களைக்கண்டு
பிடிக்கும்படித் தன்பணிவிடைக் காரர்களுக்குத் தீர்வுசெய்துங் காணா
க்கூடாமையால் தானேயொருநாள் ராத்திரிமுழுதும் விழித்திருந்து அ
ந்தப்பதிவிரதைவந்து சாணந்தெளிக்குந்தருணத்தில் எதிராகவந்து அ
ம்மா நான்தாசி தங்களைப்பார்த்தால் மகாலட்சுமிபோ லிருக்கின்றதே
இந்தவிழிவானதொழிலை என்வீட்டில் செய்தற்குக்காரணமென்னைபேர்
வென்று பணிந்துகேட்க நளாகினியென்னுங்கற்பினள் அந்தத்தேவடி
யாளை நோக்கி என்கணவன் மிகுந்தவியாதிஸ்தர் அவர் உன்மேலாசை
ப்பட்டார் அவர்கருத்துநிறைவேற இப்பணிசெய்கின்றேன் என்றுசொ
ல்ல அவ்வார்த்தைக்கிரங்கி அம்மணி உன்கருத்துப்படிசெய்ய எதிர்பா
ர்த்திருக்கின்றேன் இன்றிரவில் வரும்படி செய்யென்று சொல்ல அவ்
வுத்திரவுபெற்றுக்கொண்டுமீண்டுதன்னிடம்வந்துஅவள்சம்மதியைக்க
ணவனுக்குச்சொல்லி அன்றுபொழுதுபோன வுடனே அவருக்கு ஸ்நா
னஞ்செய்வித்து ரணங்களையெல்லா நல்லவஸ்திரங்களா லொற்றி ப
ரிமளதிரவியங்களால்தேகத்தை மிகுமணஞ்செய்வித்து உயர்ந்த வஸ்
திரங்களா லலங்கரித்து அவர் மனதுபோல போசனஞ்செய்வித்து ஒ
ருபெருங்கூடையி லுருக்காரவைத்து தன்றலையிற் றூக்கிக்கொண்டு
போய் அந்தத்தாசியின்வளவில் இறக்கி அவளிடத்தி லொப்புவித்து
தான் தெருவில் வந்திருக்க அந்தத் தேவடியாள் அவரைத் தனது ச
ப்பிரகூடமஞ் சத்திலிட்டுக்கொண்டுபோய் அவர்களிகூரச் சேர்ந்தணை
ந்து விடியற்காலையில் அனுப்ப அந்தவம்மாள் அவரைமுன்போலக் கூ
டையில்வைத்தெடுத்துவரும் வழியில் மாண்டவியனென்னும் ஓர்மகாரி
ஷி பூர்வவினையால் கழுவிலேற்றப்பட்டு உபத்திரவத்தோடிருக்கிற வா
துகாலில் கூடைபட்டுமிகுந்தவாதையுண்டான தாலவர்கோபித்து பெ
ண்ணே நீபொழுதுவிடிந்தால் மாங்கல்யமறுப்பாயென்று சபித்தார் அ
தைக்கேட்ட நளாகினி தான் பொழுதுவிடியாம லிருக்கக்கடவதென்று
சபித்து வீட்டுக்குப்போயினள் அவ்வாறே பொழுதுவிடியாம லிருந்தா
ல் நித்தியகர்மம் வநுஷ்டானங்கள் செய்வதற்குச்சூரியன் தோன்றாமை
யால்சகலதேவர்களுங்கூடி சூரியபகவானிடத்திற்சென்று ஏனையா உதை
யத்துக்குவராமல்தேர்நிறுத்தக்காரணமேதென அவர்பதிவிரதையானந
ளாகினிசாபமிருப்பதால்அதைமீறிவரப்படாதென்றுசொல்லஅத்தேவ

ர்கள்யாவரும் நாளாகினியிடத்துவந்து அம்மணிபொழுதுவிடியாமலி ருப்பதால் சகலருநித்தியகர்மா நுஷ்டானங்கள் செய்வதற்கு இடையூறாயிருப்பதால்பொழுதுவிடியும்படி தயைசெய்யவேண்டுமென பொழுதுவிடிந்தால் நான்மாங்கல்யம் இழக்கவேண்டிவரும் அதுமாண்டவியர்சாபமென அவர்கள்யாவரும் மாண்டவியரையேற்றியிருக்குங் கழுவிடத்துப்போய் அவரைக்கழுவினின்றுமிறக்கி அவரால் அந்தச்சாபத்தை நிவர்த்திசெய்து பதிவிரதையால் இந்தச்சாபத்தை நிவர்த்திசெய்து பின்பு பொழுதுவிடிந்தது -(ஆதலால் கற்புடையபெண் ஜென்னத்தைவிட பெரியதகுதியுள்ள ஜெனனம்வேறொன்றில்லையெனக்கண்டு கொள்க.) (௬)

புதல்வரைப்பெறுதல்.

வேதம்புகழ்நதியை மேதினியிற்றந்துகுலத் - ※
தேதங்கெடுத்தானிரங்கேச - - ※ ஓதில்
எழுபிறப்புந்தீயவை தீண்டாப்பழிபிறங்காட் - ※
பண்புடைமக்கட்பெறின். - - - ※

(என்பது) பழியும்பாவங்களுமாகிய குற்றத்துக்கஞ்சிய நற்குணங்களுடைய ஒருசற்புத்திரனை ஒருஜெனனத்திலேபெற்ற மாதாபிதாவை ஏழுஜென்னத்திலுந் தீயவையாகிய பாவங்களணுகாதென்று நாயனர் திருக்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினர் அதற்குதாரணமாக சகரர்கள் அசுவமேதயாகத்தைக் குறித்துவிட்டு குதிரையை இந்திரன்பிடித்துப்போய் நாகலோகத்திலே கபிலமகாமுனிவர் தவம்பண்ணுகிற தபச்சூழலின்பின் கட்டிவைத்துப் போயினன் அப்போது சகரர்கள் குதிரையைக்காணமல் அறுபதினாயிரம்பேருந்தேடிப் பதினாலுலகமும்பார்த்துவரும்போது பாதாளலோகத்திற் கபிலமாமுனிக்குப் பின்னாற்கட்டிநின்ற குதிரையைக்கண்டுகோபித்துக் கபிலமாமுனிவனை யுதாசினமாய்ப் பேசினபோது முனிவனுக்குக்கோபமதிகரித்துக் கண்ணைவிழித்துப்பார்த்தார் பார்த்தவுடனே அறுபதினாயிரம்பேரும் வெந்து சாம்பலாக்கிப் பசாசத்துவமடைந்தார்கள் பின்பு அந்தவம்சத்திலே பாகீரதனென்றொரு பிள்ளைபிறந்து ஆசாரியனைத்தனது வம்சபாரம்பரியத்தை விசாரிக்கும்போது சகரர்கள் அறுபதினாயிரம்பேர் கபிலரிஷி சாபத்தால்வெந் சாம்பலாக்கிப் பசாசத்துவ மடைந்தார்களென்று சொல்லக்கேட்டு அவர்கள் எப்படி மோட்சமடைவார்களென்று கேட்க, ஆகாயகங்கை அவர்கள் வெந்த சாம்பலை நனைக்கு மானல் பசாசத்துவ நீங்கி மோட்ச மடைவார்க ளென்று சொல்ல பாகீரதன் பிர்மாவை நோக்கிப் பதினாயிரம்வருஷம் அரியதவஞ் செய்ய, அப்பொழுது பிரமன் எதிராகவந்து நீ செய்த தவத்தால்மகிழ்ந் தனம், ஆனா

னைதுகுலத்திற்பிறந்த மூதாதைகள் அறுபதினாயிரம்பேர் அருந்தவன் கோபாக்கினியால் முன்பிறந்தார்க்ள் அவர்களின்பொருட்டு ஆகாயகங்கை பூமியில்வரக்கருதினாய் அந்நதி பூமியில்வருமேல் அவளது வேகத்தைத்தணிப்பவர்கள் பரமசிவனையன்றி யாவராலுங் கூடாதாதலால் அவளைநோக்கித் தவஞ்செய்யென்றுரைத்துப்போயினான். பின்புசிவனை நோக்கிப் பதினாயிரம்வருஷந்தவஞ்செய்ய, கண்ணுதல் அங்குவந்து நின்கருத்தினையாமுடிக்குதுமென்று கூறிமறைந்தார். பின்புகங்கையை நோக்கி ஐயாயிரம்வருஷம் தவஞ்செய்யக் கங்கைவந்து உன்கருத்தென்னையென நீ பூமியில்வரவேண்டுமென, நான் பூமியின்கண்வரின் உலகமழிந்துபோமென பரமசிவன் தடுப்பானென அதுசெய்தி விநோதமாகவிருக்கின்ற தின்னுமறியென்றுசொல்லி மறைந்தனள். பின்பு சங்கரனைநோக்கி இரண்டாயிரவருஷந்தவஞ்செய்யகங்காதரன்போந்து நின்னினைவென்னென, வணங்கிகங்கையீதறைந்தனளென, நீயஞ்சவேண்டாஞ்சிறிதும்பிதிர்ந்திடாவகையடக்குவனென்றுகூறிமறைந்தனன். பின்பு கங்கையைநோக்கி இரண்டாயிரம் வருஷந் தவஞ்செய்ய, அப்பொழுது கங்கையானவள் சத்தியலோகமும் தேவருலகமும் நடுங்கச்சித்தித்துவந்துதோன்றினள். அக்காலத்தில் பார்வதிகொழுநனாகிய இறைவன் ஒருதுளியுஞ் சிந்திடாது ஒப்பற்றசடையில் கரந்தனன், அதுதெரியாது பாகீரதன்திகைத்துநிற்கையில் பசுபதி-வாநதி- நஞ்சடையிலிருக்கின்றனள், நீபயப்படாதேயென்று தன்சடையினின்றும் சிறிதுவிட கங்கைபூமியிலிறங்கினாள் உடனே பாகீரதன் விரைவாகமுன்னேசெல்ல பாகீரதி விரைவாகவரும்போது, பஞ்சாக்கினிமத்தியில் தவஞ்செய்யும் சன்னுமகாரிஷியாகத்தையழிக்க அம்முனிவனதைகோபத்தோடு உள்ளங்கையாலெடுத்து உண்டுமகிழ்ந்தனன். கங்கையைக் காணாது வருந்தி பாகீரதன் சன்னுமுனிவரனைவணங்கி நடந்தசெய்தியைச்சொல்ல நீகொண்டுபோவென்று தன்காதின்வழியாகவிட, பின்பு அவ்வாநதி சகரர்கள் வெந்தசாம்பலின்மீதுசெல்ல, நரகத்திலிருக்குஞ் சகரர்கள் மோட்சத்தையடைந்தார்கள். (ஆதலால் ஒருகுலத்தில்பிறந்த சற்புத்திரனாலே இருபத்தொருதலைமுறையிலுண்டான தோஷங்களெல்லாநீங்கிச் சுகமடைவார்களெனக் கண்டுகொள்க.) (எ)

அன்புடைமை.

வெற்பின்சிறகரிய வென்னென்பளித்தமுனி *
இப்புவியைக்காத்தானிரங்கேசா நற்புகழாம்
அன்பிலாரெல்லாந்தமக்குரியரன்புடையார் *
என்புமுரியர்பிறர்க்கு. *

(என்பது.) அன்பில்லாதவர்கள் எல்லாப்பொருள்களாலுந் தமக்கேயுரியராவர் அன்புடையார் தம்மென்பினாலும் பிறருக்குரியராவரென்று நாயனார் திருக்குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினார். அதற்குதாரணமாக, பூர்வத்தில்மலைகளெல்லாஞ் சிறகொடுகூடியிருந்து ஆகாயத்திற்பறந்து சென்று, பட்டணங்களின்மீது, போய்தங்கி அப்பட்டணத்தை யழிப்பதுமன்றி, அதிலுள்ள ஜீவகோடிகளையு நாசம்பண்ணித் துன்பஞ்செய்தலால்- அம்மலைகளின் சிறகுகளையறுக்க இந்திரன் தன்கையின்கண்ணுள்ள வச்சிராயுதத்திற்கு வலியில்லாமையால், ததீதிமகாமுனிவனிடத்திற்சென்று என்கையிலுள்ளவச்சிராயுதம் பழமையாதலால், கொடுமைசெய்யுமலைகளின் சிறகினைவெட்ட வலியில்டாமையால், தயைசெய்து தங்கள் முதுகெலும்பை அதற்காகத்தரவேண்டுமென்றுவேண்ட, அம்முனிவன் மகிழ்ந்து சமாதியிலிருந்து தனது ஜீவாத்மாவை கபாலத்தின்வழியாகவிடுத்து முதுகுத் தண்டெலும்பை இந்திரனுக்கு லோகோபகாரமாகக்கொடுத்தார். (ஆதலால் அன்புடையரென்பும் பிறர்க்குரியதெனக்கண்டுகொள்க.) (அ)

விருந்தோம்பல்.

தேசுபெறுமாறன்றெளித்தமுளையமுதிட்
டீசனுடன்போந்தானிரங்கேசா   பேசுங்கால்
செல்விருந்தோம்பிவருவிருந்துபார்த்திருப்பான் *
நல்விருந்துவானத்தவர்க்கு. *

(என்பது.) வந்தவிருந்தினர்களுக்கெல்லாம் அமுதுபடைத்து பசரித்தனுப்பி, இன்னம்வரும் விருந்தினருண்டோவென்று வழிபார்த்திருக்கும் இல்லறத்தான், சொர்க்கலோகத்திலுள்ள தேவர்களுக்கு நல்ல விருந்தினனாவன் என்றுநாயனார் திருக்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார். அதற்குதாரணமாக இல்வாழ்க்கையில் வழுவாது நடக்கும் இளையான்குடிமாறனென்னும் நாயனார் எந்தக்காலத்திலும் சிவனடியார் யார் வந்தாலும் அவர்களையுபசரித்து அமுதுசெய்வித்து அனுப்பி, இனிவருவாரில்லையோவென்று எதிர்பார்த்திருப்பார், இப்படிநடந்துவருநாளில் பரமசிவன் இவர்தரித்திரம்வந்தகாலத்திலுப் இச்செய்கைவிடாரென்பதை உலகத்தாருக்குத் தெரிவிக்கவெண்ணி, இளையான்குடிமாறநாயனாருக்குத் தரித்திரம்வரும்படிசெய்தார். அக்காலத்திலும் தனது நிலம் மாடுமுதலியபொருள்களைவிற்று முன்போலவேசெய்துவருநாளில், பரமசிவன் ஒருநாள் அர்த்தராத்திரிவேளையில் மழையில்நனைந்துகொண்டு சங்கமவுருவாகிவந்து கதவைத்தட்டினார், அந்தச்சமயத்தில் அன்றுமுழு

தும் அமுதுபடிமுதல் ஒன்றுமில்லாமையால் பட்டினியாகவிருந்து ப
டுத்துக்கொண்டிருந்த நாயனுரெழுந்துவந்து கதவைத்திறந்தார், சங்க
மர் அப்பா மிகுந்தபசியாகவிருக்கின்றது அமுதுகொடுக்கவேண்டுமெ
ன்றுர், அப்பொழுது சங்கமருக்குக் கைகால்யத்திசெய்ய சலங்கொடுத்
து ஆசனத்தில் உளுக்காரவைத்துப் பின்பு தன்பத்தினியாரிடத்துப்
போய் அடியார்வந்திருக்குஞ் சங்கதிகளைச்சொல்லி ஆலோசித்து தாம
தஞ்செய்யாமல் ஒருகூடையையெடுத்து தலைமீதுகவிழ்த்துக்கொண்டு
காலால்வழிதடவிக் குறியுடன்சென்று வயலில் மழையால்மிதக்கும்மு
ளைத்தவிதைகளைக்கையால்வாரி கூடையைநிரப்பி யெடுத்துக்கொண்டு
வீட்டில்வந்து எதிர்பார்த்திருந்த தன்மனைவியாரிடத்திற்கொடுத்து அ
தைவறுத்து குற்றியரிசியாக்கி அமுதுசெய்து பலகறியமுதோடு அன்
னங்கொடுக்க ஐயரிடத்தில்வந்தழைக்கும்போது, பரமசிவன்சந்தோஷி
த்து இடபவாகனரூடரா யெழுந்தருளிக் காட்சிகொடுத்து இளையான்
குடிமாறநாயனுரையும் அவர்மனைவியாரையும் கைலாயத்துக்கழைத்து
ப்போயினுர். (ஆதலால் பசித்துவந்தவருக்கு அன்னஜகொடுத்த இல்
லறவாழ்க்கையையுடையான் தேவர்களிலு மேலாவனெனக் கண்டுகொ
ள்க.) (௬)

இனியவைகூறல்.

வன்சமர்நட்பால்வென்றுமாநிலமாளத்தருமன் ✻
இன்சொல்லாற்பெற்றுனிரங்கேசா முன்சொல்
நயனீன்றுநன்றிபயக்கும்பயனீன்று ✻
பண்பிற்றலைப்பிரியாச்சொல். ✻

(என்பது.) ஒருவருக்குப்பலனுண்டாகவேண்டி யாவர்க்கும்பிரிய
ம்வரும்படி நல்லவசனஞ் சொல்லவல்லவருக்கு, நயகுணங்களுந்தந்து
சகலசெனங்களாலும் உபகாரத்தையுந்தருவிக்குமென்று நாயனுர்திரு
க்குறளிலே திருவுளம்பற்றினுர். அதற்குதாரணமாக, தருமபுத்திரம
காராசன் இந்திரப்பிரஸ்தத்தில் இராச்சியம்பண்ணுகிறகாலத்திலும்ஆ
ரண்ணியவாசஞ்செய்கிறகாலத்திலும் ஐம்பத்தாறுதேசத்தரசர்களோ
டு அவர்களுக்கினிமையுண்டாகும்படி மிருதுவான நல்லவசனங்களாங்
வசனித்துக்கொண்டிருந்தபடியால், துரியோதனனுேடு போர்செய்யத்
தொடங்கும்போது, அநேகவரசர்கள் தங்கடங்கள் சேனைகளோடுவந்
து படைத்துணையாகவிருந்து சத்துருக்களைச்செயம்பண்ணி துரியோ
தனன்முதலிய நூறுபேரையுங்கொன்று அஸ்தினுபுரத்தைப் பட்டங்க
ட்டிக்கொண்டு அரசாண்டிருந்தார். (ஆதலால் யாவருக்குநல்வசனமாக
ப்பேசவேண்டுமெனக்கண்டுகொள்க.) (௭)

செய்ந்நன்றியறிதல்.

நாடிச்சிறைக்கருடனைக்கொடுங்கணையை *
ஈடழித்தானன்றோவிரங்கேசா நாடுங்கால்
செய்யாமற்செய்தவுதவிக்குவையகமும் *
வானகமுமாற்றலரிது. *

(என்பது.) முன்னொருபகாரமும் ஒருவன்செய்யாமலிருக்க, அவனுக்கு சமயத்திற்செய்தவுதவிக்கு கைமாறாக சுவர்க்கமத்தியபாதாலமாகிய திரிலோகங்களையுங் கொடுத்தாலும் போதாதென்று நாயனார் திருக்குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினார். அதற்குதாரணமாக, சீதாதேவியை இராவணன்எடுத்துக்கொண்டுபோனதால், ஸ்ரீராமலட்சுமணர்கள் இலங்கைக்குப்போய் இராவணாதிகளோடு யுத்தஞ்செய்யுங்காலத்தில், இந்திரஜயித்து இலட்சுமணப்பெருமாள்மீது நாகபாசம்விட்டபோது இலட்சுமணன்முதலிய சேனைகளெல்லாம் இறந்துபோனபோது, தேவர்களெல்லாம் இனியெப்படியென்று வருத்தப்படுங்காலத்தில் ஸ்ரீராமர் கருடனைநினைக்க, அக்கருடன் நமக்கென்னவென்றிராமல் பூமியிலிறங்கி அந்தயுத்தகளமெங்கும் வட்டமிட்டுப்பறந்துதிரிய - அவனதுசிறகடிக்காற்றினாலே நாகபாசத்தினது கட்டுகளெல்லாஞ் சின்னாபின்னப்பட்டுநீங்க, இலட்சுமணன்முதலிய சேனைகளெல்லா நித்திரைதெளிந்தெழுந்ததுபோலவெழுந்து, இராவணன்முதலிய அரக்கர்களையெல்லாங் கொன்று அவர்களால் உலகத்துக்குண்டாகிய வுபத்திரவங்களைநீக்கினார். (ஆதலால் செய்யாமற்செய்தவுதவிக்கு எவற்றைக்கொடுத்தாலும் ஒப்பல்லவெனக்கண்டுகொள்க.) (௰௧)

நடுவுநிலைமை.

வேதவிதிவீமாவிலங்கிற்குட்பாதி *
ஈதல்வழக்கென்றுனிரங்கேசா ஓதுங்கால்
நன்றேதரினுநடுவிகந்தாமாக்கத்தை *
யன்றேயொழியவிடல். *

(என்பது.) வழக்குவந்தவிடத்தில, நன்மையானஇலாபம் வருகிறதாகவிருப்பினும், நடுவுநிலைமைநீங்கியதாலுண்டாகும்இலாபத்தை அப்பொழுதே நீக்கிவிடக்கடவாயென்று நாயனார் திருக்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார். அதற்குதாரணமாக தருமபுத்திரர்இராஜசூயயாகம்பண்ணவேண்டி வீமசேனனை புருஷாமிருகத்தையழைத்துவர அனுப்பியபோது, வீமசேனன்போய் அதையழைக்க, அப்பொழுது புருஷாமிருகமானது நீநாற்காதவழி மின்னேபோ பின்னாலேயுன்னைத்தொ

டர்ந்துவருவேன் அப்பொழுது நீயென்னெல்லையி லகப்படுவாயாகில்லுன்னைநான்பட்சிப்பேன் என்னெல்லையைவிட் டுன்னெல்லையிற்போய்விடுவாயானால் உன்பின்னாலேவருவேனென்றுசொல்ல, வீமசேனனுமதற்கிசைந்து அவ்வாறேவேகமாகவரும்போது, புருஷாமிருகமும் வீமனைத்தொடர்ந்துநெருங்க அப்பொழுது வீமன் ஒருமணியாம்பருக்கைக்கல்லைப்போட்டவுடனே, அந்தக்கல்விழுந்தவிடத்தில் ஒருசிவாலயமுந்தீர்த்தமுமுண்டாக அதைக்கண்டு புருஷாமிருகம் அந்தத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து சிவதரிசனஞ்செய்துகொண்டு ஆலயத்தைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்துகொண்டு வருவதற்குள்ளாக, வீமன்வெகுதூரம்வேகமாகநடந்தும் புருஷாமிருகம்பின்றொடர்ந்துநெருங்க, நெருங்குமிடங்களிலெல்லாம் ஒவ்வொன்றாக ஏழுபருக்கைக்கல்போட்டு வேகமாகநடந்துபோக, அங்கங்கும்உண்டான தீர்த்தங்களில்ஸ்நானஞ்செய்து சிவதரிசனஞ்செய்து ஆலயத்தைப் பிரதட்சணஞ் செய்துகொண்டு வீமனைத்தொடர்ந்துவருங்கால், வீமன் தன்னெல்லையிலொருகாலும் மிருகத்தினெல்லையிலொரு காலுமாகவைத்து நடக்கும்போது, புருஷாமிருகமானதுவந்து பிடித்துக்கொண்டது. அப்போது வீமசேனன்எல்லைதப்பிப் பிடித்தாயென்றுசொல்ல மிருகமான தென்னெல்லையிற் பிடித்தேனென்றுசொல்ல இப்படி இருவரும் வழக்காகி தருமபுத்திரரிடத்திற் போய் இருவரும் தங்கள்வழக்குகளைச்சொல்லிக்கொள்ள அப்பொழுது தருமபுத்திரர் இருவர்வாய்மொழியையுங்கேட்டுத் தம்பியென்றுபாராமல் வீமசேனன்சரீரத்திற் பாதி மிருகத்துக்குக்கொடுக்கும்படித் தீர்மானஞ்செய்தார், அவ்வாறு நடுவுநிலைமையாகத் தீர்மானஞ்சொன்னபடியால், தருமராசன்சரீரத்தோடு சுவர்க்கத்துக்குப்போனார். (ஆகலால் நடுவுநிலைமை நீங்குதலாலுண்டாகும் ஆக்கத்தை அன்றேயொழியற்பாலதெனக் கண்டுகொள்க.) (௰௨)

அடக்கமுடைமை.

ஆன்றசபையிலடங்காச்சிசுபாலன் *
என்றிரந்தானென்றேவிரங்கேசா சான்றோர்கள்
காக்கபொருளாவடக்கத்தையாக்கம் *
அதனினூஉங்கில்லையுயிர்க்கு. *

(என்பது.) யாவனொருவன் அடங்கிநடப்பதைத் தனம்போலக் காத்து அடங்கிநடந்தானாகில் உயிர்க்கு அதற்குமேலாகிய லாபமில்லையென்று நாயனார் திருக்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார், அதற்குதாரணமாக, தருமபுத்திரர் இராஜசூயயாகத்தை நிறைவேற்றி அங்குள்ள முனிவர்களைப்பார்த்து அக்கிரபூசையாருக்குச்செய்யவேண்டியதென்

றுகேட்க வேதவியாசர் கிருஷ்ணசுவாமிக்குச்செய்யவேண்டியதென்று சொல்ல அப்படியவருக்கே பூசைபண்ணினர். அப்பொழுது அச்சபையிலுள்ளவரசர்களும் ரிஷிகளெல்லாம்பார்த்திருக்கச்சிசுபாலனெழுந்திருந்து அக்கிரபூசை இந்தஇடையனுக்குச்செய்வானேனென்று கிருஷ்ணசுவாமியைநிந்தித்துத் தன்பிராணனை இழந்தான். (ஆதலால்அடங்கிநடப்பதைவிட மேலானதொன்றுமில்லையென்று கண்டுகொள்க.)

ஒழுக்கமுடைமை.

வேடவான்மீகர்பின்புவேதியரின்மேலானர் *
ஏடவிழ்தார்சூடுமிரங்கேசா நாடில்
ஒழுக்கமுடைமைகுடிமையிழுக்கம் *
இழிந்தபிறப்பாய்விடும். *

(என்பது.) பிரம்ம க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரரென்னப்பட்ட நான்குவருணத்தாரும் தங்கள்மரபுவழுவாமல் நடந்தாராகில் அவர்குலத்தில் மேலாவர் தங்கள்மரபுவழுவிநடப்பாராகில் அவர்மேலான வருணத்தாராயினும் இழிந்தவருணத்தராவரென்று உயர்ந்தோரால் சொல்லப்படுவரென்று நாயனர் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினர். அதற்குதாரணமாக, வான்மீகர் பிரம்மகுலத்திலேபிறந்தும் தன்மரபினது ஒழுக்கம்வழுவி காட்டுவழிகளினின்று வழியிற்போகின்றவர்களை அடித்துப்பறித்துத் திரிந்தமையால் யாவராலும் வேடனென்று சொல்லப்பட்டார், பின்புவழியில் சத்தரிஷிகளும்வந்தபோது அவர்களையடித்துப்பறிக்கும்போது அப்பெரியோர்கள் இவன்பிராமணனாகவிருந்தும ஒழுக்கம்வழுவிச்செயயும் இத்தீயசெய்கைபால் இழிந்தவேடனானனென்று மனதிரங்கி அவனையழைத்து இராமமந்திரத்தையுபதேசித்து ஞானம்வரும்படிசெய்து தவசுபண்ணும்படிசெய்வித்ததால் இராமாயணகாவியம் பாடி பிரம்மரிஷியாயினர்.—(ஆதலால் யாவனெருவன் குலதருமம் வழுவாதுநடக்கிறானோஅவனே குலசிரேஷ்டனாவனெனக்கண்டுகொள்க)

பிறனில்விழையாமை

* அந்தகன்றேவிதனையகன்றக்கினியனோந்தே *
இந்திவிழிவுற்றானிரங்கேசா முந்தப்
பிறன்மனைநோக்காதபேராண்மைசான்றோர்க் *
கறனென்றோவான்றவொழுக்கு. *

---

* இந்தக்குறளுக்கு முற்பாதி இப்படி என்றும்பாடம்.
அம்பிகையைநோக்கி யளகேசன்கண்ணிழந்தான்
இம்பர்பரவுமிரங்கேசா வம்பாய்

(என்பது.) சான்றோர்க்கு பிரதாரத்தையிச்சியாத பெரிய ஆண்தன்மையானது அவருக்கு அதுவேதருமமாயிருப்பதுமன்றி மிகுந்த நல்லொழுக்கமு மாகுமென்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார். அதற்குதாரணமாக, முற்காலத்தில் அக்கினிதேவன் இயமன் மனைவியையிச்சித்து புணர்ந்தமையால் சகலதேவர்களுங்காண அவமானப்பட்டான். (ஆதலால் பிறன்மனைவியை இச்சியாததேமேலான அறமெனக்கண்டுகொள்க.) (௰௫)

பொறையுடைமை.

முந்துமரந்தரித்தமூர்க்கன்சொற்கேட்டுமவன் *
எந்தைபிரானென்றானிரங்கேசா கொங்கி
அகழ்வாரைத்தாங்கு நிலம்போலத்தம்மை *
இகழ்வார்ப்பொறுத்தறலே. *

(என்பது) பூமியானது கிணறுவெட்டுகிறவர்கள் எவ்வளவுதாழ்வாக வெட்டினாலும் அவர்கள்நிற்பதற்கு ஆதரவாகவிருந்து அவரைத்தாங்கி அமுதம்போல சலத்தையுந்தருதலால், பெரியோர்கள் தங்களை யாதாமொருவர் தூஷித்தாலும் அவர்கள்மேல் கோபியாது பொறுத்தலே மேன்மையென்று நாயனார் திருவுளம்பற்றினார், அதற்குதாரணமாகசோழராசாவினிடசமுகத்தில் ஒருவன்சென்று சேரமாண்டாருக்குக் கோபம் வருவிக்கிறேனென்று பிரதிக்கினை செய்துகொண்டுபோய் சேரமாண்டாருடையவாசலிலே நெடுநாளாகநிற்கிற ஒருமாமரத்தைவெட்டினான் அப்பொழுது சேரமாண்டாருடைய தாயார் வெளியில்வந்து மரம்வெட்டுகிறவன் ஆரென்று கேட்டாள் அப்போது மரம்வெட்டினவன் உனக்குமூழாளனென்றுசொன்னான் அந்தவார்த்தையைச் சேரமாண்டார்கேட்டு அவன்சொன்னசொல்லினாலே மரத்துக்குடையவன் அவனென்றார் அந்தச்சொல்லை மரம்வெட்டினவன்கேட்டு உடனே சேரமாண்டாரிடத்தில்வந்து சாஷ்டாங்கமாகநமஸ்காரம்பண்ணி அடியேன் கொஞ்சபுத்தியினாலே அபசாரம்பண்ணினேனென்று உபசாரஞ்சொல்லிப்போனான். அப்பொழுது சோழராசாவின் சமுகத்திலேயிருந்த் துரைமக்கள் சேரமாண்டாரதுபொறுமைக்கு அதிசயித்துச் சிரக்கம்பனம் பண்ணினார்கள். ஆதலால் ஒருவனது கன்னகடூரவான வசனங்களைப் பொறுத்தவர் பஞ்சவிந்திரியங்களையடக்கிய முனிவர்களிலு மேலானவராவரெனக் கண்டுகொள்க.) (௰௬)

அழுக்காறுமை.

வெள்ளிகொடுத்தல்விலக்கிவிழிதோற்றலகில் *
எள்ளலுற்றானன்றோ விரங்கேசா உள்ளத் ·/

தழுக்காறுடையார்க்கதுசாலுமொன்னர் *
வழுக்கியுங்கேடீன்பது *

(என்பது.) ஒருவனுக்கு பொறுமையானது பகைவரில்லாம லிருப்பினும் கேட்டைத்தருவது உண்மையாதலால், அப்பொறுமையுடையவர்க்கு கேடுண்டாதற்கு பகைவர்வேண்டுவதில்லையென்று நாயனர் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினர். அதற்குதாரணமாக, மாபெலிச்சக்கரவர்த்திதிரிலோகத்தையுந்தன்னுக்குள்ளாக்கிக்கொண்டுஅரசாட்சிசெலுத்திவருநாளில் யாகஞ்செய்து பூமியைப் பிராமணருக்குத் தானமாகக்கொடுக்க யத்தனித்தபோது திருமாலானவர் அதுமுறையன்றென்று வாமனவுருவங்கொண்டு மாபெலியிடத்துவந்து தன்காலடியால்மூன்றடிமண்கேட்க அதற்கிசைந்து தாரைவார்த்துக்கொடுக்குஞ்சமயத்தில் அவன்ஆசாரியனுகிய சுக்கிராசாரி தன்சீடனுகிய மாபெலிக்கு இதனுற்கேடுவருமென்றெண்ணி தாரைவார்க்குஞ்சலம் வெளியில்வாராதபடி கெண்டிகையின்மூக்கு வண்டுருவமாகவந்தடைத்துக்கொள்ள அப்பொழுது தாரையேற்ற பிராமணனுகிய வாமனன் தருப்பையினலே கெண்டிகையின் மூக்கைக்குத்த சுக்கிரன் ஒருகண்கெட்டுவெளியேவர அச்சபையிலுள்ளாரால் ஒருவன்கொடுப்பதைப் பொறுமையால் தடுப்பவன் இப்படி கேட்டையடைவாயென்று இகழப்பட்டான். (ஆதலால் ஒருவனுக்கொருவன் கொடுப்பதை தடுக்கலாகாதெனக் கண்டுகொள்க.)

வெஃகாமை.

முன்னேனைப்போரின்முடுக்கிவிமானத்தை ... *
என்னேனைக்கொண்டானிரங்கேசா அன்றே
நடுவின்றிநன்பொருள்வெஃகிற்குடிபொன்றிக் *
குற்றமுமாங்கேதரும். *

(என்பது.) ஒருவன் பிறர்க்குரிய பொருளைக்கொள்ளுதல் நமக்கு அறமல்லவென்னும் நடுவுநிலைமையில்லாமல் அவரது நல்லபொருளை அபகரித்தற்குவிரும்பினுல், அவ்விருப்பு அவன்குடியைக் கெடுத்து பலகுற்றங்களையும் அப்போதே யவனுக்குக்கொடுக்குமென்றுநாயனர்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினர். அதற்குதாரணமாக, இராவணன் குபேரனைத்தமையனென்று நினையாமல் அவனிடத்திலுள்ளபொருள்களைவிரும்பி யுத்தஞ்செய்து அவனை அளகாபுரியைவிட்டுத் துரத்திவிட்டு அவன்பொருள்களையெல்லாங் கொள்ளைகொண்டு சங்கநிதி பதுமநிதி புஷ்பகவிமானத்தையுமெடுத்துக்கொண்டதால், இரகுநாயகர் இலங்கைக்குப்போய் இராவணன்முதலிய அவன்குடும்பங்களையுங் கொ

னே, குபேரனையழைத்து அவன்பொருள்களையெல்லாம் அவனுக்கே கொடுத்துவிட்டார். (ஆதலால் உலகத்தில் ஒருவன் பொருளை மற்றொருவன்விரும்பிவஞ்சிப்பதால் கேடுவருமெனக் கண்டுகொள்க.) (௰அ)

புறங்கூறாமை.

தக்கதுரியோதனன்பாற் சார்ந்தசகுனியைப்போல் *
இக்குவலயத்திலிரங்கேசா வெட்கா
பகச்சொல்லிக்கேளிர்ப் பிறப்பர்நகச்சொல்லி *
நட்பாடறேற்றாதவர். *

(என்பது.) கூடிமகிழும்படி இனியசொற்களைச்சொல்லி அயலாரோடு சிநேகஞ்செய்தலே தமக்குறுதியென்று அறியாதவர் தம்மை விட்டுநீங்கும்படி புறங்கூறி தமது சுற்றத்தாரையும் பிரியப்பண்ணுவரென்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார். அதற்குதாரணமாக துரியோதனனையும் பாண்டவர்களையும் சகுனியானவன் பகையுண்டாக்கி சூதாடுதலினாலே இராச்சியத்தை யபகரிக்கச்செய்து உபயவாதிகளையும் மிகுந்த வயிரிகளாக்கினபடியால், துரியோதனனுதியர்மடிந்து பாண்டவர்வம்சத்தில் ஐவரல்லாமல் மற்றைச்சகலருமடிந்துஇவ்வளவுகபடஞ்செய்த சகுனியுமடிந்து நரகத்தையுமடைந்தான். (ஆதலால் உலகத்தினிடத்து புறங்கூறுதலினாலே தானுமடிந்து நரகத்தையுமடைவானெனக் கண்டுகொள்க.) (௰௯)

பயனிலசொல்லாமை.

வேந்தைவதிட்டன் வியத்தல்பழுதென்றமுனி *
ஏந்துதவந்தோற்றானிரங்கேசா ஆய்ந்தக்கால்
சீர்மைசிறப்பொடு நீங்கும்பயனில *
நீர்மையுடையார்சொலின். *

(என்பது.) பயனில்லாதசொற்களை குணத்தன்மையுடையவர்சொல்லுவாராயின், அவரதுமேம்பாடானது அதனுல்வரும் நன்குமதிக்கப்படுதலுடனே அவரிடத்திருந்துநீங்குமென்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார். அதற்குதாரணமாக, தேவேந்திரனுடைய சபையிலே பூவுலகத்தரசர்களிலே தருமமுஞ் சத்தியமுமுள்ளவன் அரிச்சந்திரமகாராஜனென்று வசிட்டர்சொல்ல, அவர்வசனத்தை நிந்தித்து அவ்வரசனிடத்து அதர்மமும் அசத்தியமுங் குடியாகவிருக்குமென்று பயனில்லாதசொற்களைச்சொல்லி விசுவாமித்திரன் பூமியினிடத்துவந்து அரிச்சந்திரனை அநேகவிதங்களினாலே சோதித்தும் அவன்சத்தியந்தப்பாததினாலே விசுவாமித்திரன் தேவசபையில்சொல்லிவந்த சபதமுந்தோற்று கீர்த்தி நஷ்டம்வந்ததுமன்றி தான்பண்ணினதவ

பசுமிழந்தான். (ஆதலால் பூமியினிடத்து பலருங்கூடியசபையில் பயனில்லாதவசனங்களைச்சொன்னவன் பெருமைகெடுமெனக் கண்டுகொள்க.) (உ௰)

தீவினையச்சம்

காளமுனிபாண்டவர்மே லேவுங்கடிவிழுங்க *
ஏளிதமானு னிரங்கேசா காளுந்தான் *
தீயவைதீய பயத்தலாற்றீயவை *
தீயினுமஞ்சப் படும். *

(என்பது.) இன்பத்தின்பொருட்டு ஒருவன்செய்யும் தீவினைகள் பின்னேதுன்பங்களை அவனுக்குத்தருதலால், அப்படிப்பட்டதீவினைகள் தீயினுமதிகமாக அவனஞ்சப்படும்என்று நாயனுர் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினுர். அதற்குதாரணமாக, காளமாமுனியானவன் துரியோதனன்வார்த்தையைக்கேட்டு பாண்டவரைக்குறித்து மாரணயாகம்பண்ணி அந்தயாகத்தில் பூதத்தையுண்டாக்கி அந்தப்பூதத்தையனுப்பிப் பாண்டவரைந்துபேரையும் கொன்றுபோட்டுவரச்சொல்லி ஏவினுன், அதுகாரியந்தருமதேவதையறிந்து பாண்டவர்களையழைத்துப்போய் நெடுந்தூரம்அலையச்செய்து தண்ணீர்தாகமுண்டாக்கி நச்சுப்பொய்கையிற் றண்ணீர்குடிப்பித்து ஐவரையும்மரணமூர்ச்சையாகப்பண்ணிவித்தாள், அப்போது பூதமானது புறப்பட்டுப் பாண்டவரைத் தேடித்திரிந்து நச்சுப்பொய்கைக்கரையிலேவந்து பார்த்தபோது பாண்டவரைந்துபேருஞ் செத்துக்கிடக்கிறதைக்கண்டு கோபங்கொண்டு செத்தப்பிணத்தின்மேலே என்னையனுப்பினுயென்று மீண்டுவந்து அனுப்பிய காளமாமுனியையெடுத்து விழுங்கிவிட்டது. பின்பு தருமதேவதை பாண்டவரைவரையும் எழுப்பிவிட்டாள். (ஆதலால் உலகத்தில் ஒருவற்குப் பொல்லாங்குசெய்தவனையே அதுசூழுமென்றுகண்டுகொள்க.)(

ஒப்புரவறிதல்.

அந்தணர்மேன்மையறியாமற்சர்ப்பவென்றே *
இந்திரன்பாம்பானு னிரங்கேசா முந்தவே *
ஒப்புரவினால்வருங் கேடெனின்வதொருவன் *
விற்றுக்கோட்டக்க துடைத்து. *

(என்பது.) உபகாரஞ்செய்ததினுலே ஒருவனுக்குப் பொருட்கேடுவருமென்பவருண்டாயின் அக்கேடானது ஒருவன் தன்னை விற்றுயினும் வாங்குந்தகுதியையுடையதாகுமென்று நாயனுர் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினுர், அதற்குமேற்கோளாக பூர்வத்தில் நகுஷனென்

நிறவரசன் நூறு அசுவமேதயாகஞ்செய்து இந்திரபட்டத்துக்குவந்து இந்திராணியினிடத்திற்போகவேண்டிய விருப்பத்தால் சத்தரிஷிகளுந் தாங்கிச்செல்லும் பல்லக்கின்மீதேறிப்போகும்போது ரிஷிகளதுபெருமையும் தனதுசிறுமையும் நோக்காது விரைவாகச் செல்லவேண்டுமென்னுங்கருத்தால் சீக்கிரமென்னும் அருத்தத்தையுடைய சர்ப்போசர்ப்போவென்னுஞ் சமுஸ்கிறதமொழியைச்சொல்லி தன்காலினாலழுத்த அதுமுன்னேதாங்கிச்செல்லும் அகஸ்தியர்தோளையழுத்த அவர்கோபித்து நீசர்ப்பமாகப்போவாயென அவ்வாறே நகுஷன்மலைப்பாம்பாகி பூமியில் நெடுங்காலஞ்சஞ்சரித்தான். (ஆதலால் பெரியோர்களது பெருமையுந்தன்சிறுமையுமறிந்துநடக்கவேண்டுமெனக் கண்டுகொள்க.)

ஈகை.

அங்கியுங்குண்டலமு மாகண்டலம்களித்தான் *
இங்கிதமாக்கன்ன னிரங்கேசா மங்கியே
சாதலினின்னாத தில்லையினிததூஉம் *
ஈதலியையாக்கடை. *

(என்பது.) ஒருவனுக்கு இறத்தல்போல துன்பஞ்செய்வ தொன்றுமில்லை அப்படிப்பட்ட இறத்தலும் வறியவர்க்குக்கொடுத்தல் முடியாதவிடத்து இன்பஞ்செய்வதாகுமென்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார். அதற்குதாரணமாக தேவேந்திரன் பிராமணவடிவங்கொண்டு கன்னனிடத்துவந்து உன்கவசகுண்டலங்களை எனக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்றுகேழ்க்க, சூரியன்உன்சரீரத்தோடுகூடப்பிறந்து பிராணரட்சணையாகவிருக்கிற உன்கவசகுண்டலத்தை கொடாதேயென்று சொல்லியும் அவர்பேச்சைக்கேளாமல்யாராவதுநம்மிடத்திலுள்ளபொருளைகேட்டவர்களுக்கு கொடாமலில்லையென்கிறதைவிடசாகிறதுமேலானதென்றுகருதி இந்திரனுக்குக்கவசகுண்டலத்தைக்கொடுத்துக்கீர்த்திபெற்றான். (ஆதலால்உலகத்தில்இல்லையென்றிரந்தவர்களுக்குகொடுத்தலே சிறப்புடைத்தெனக்கண்டுகொள்க.) ௨௧)

புகழ்.

மும்மையுலகு முசுகுந்தனைத்துதிக்கும் *
எம்மையாட்கொண்ட விரங்கேசா செம்மையாத்
தோன்றிற்புகழொடு தோன்றுகவஃதிலார் *
தோன்றலிற் றோன்றாமைநன்று. *

(என்பது.) மனிதராய்ப்பிறந்தால் புகழுக்கேதுவாகிய குணத்தோடுபிறக்கக்கடவர் அக்குணமில்லாதவர் மனிதராய்ப் பிறத்தலினும்

விலங்குகளாய்ப்பிறத்தல் நல்லதென்று நாயனர் குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினர். அதற்குதாரணமாக முசுகுந்தச்சக்கிரவர்த்தி அரசாளுநாளில் துவாதசக்ஷாமம்வந்து அதனால்சனங்கள் வருந்தும்போது பூமியைக்கண்டித்து ஊற்றுண்டாக்கி அந்தத்தண்ணீரைக்கொண்டு பூமியிலுள்ளபயிர்களை விளைவித்துயிர்களையும் இரட்சித்தார், தேவேந்திரனைக்கட்டிக்கொண்டுபோன அரக்கனைக்கொன்று, இந்திரனுக்குத் தேவலோகத்தைப்பட்டங்கட்டிவித்து தியாகராயக்கடவுளைப் பூலோகத்திற்கொண்டுவந்து பிரதிஷ்டைசெய்வித்து மேலானகீர்த்திபெற்றார். (ஆதலால் உலகில்கீர்த்திமானாய்ப்பிறத்தலேமேலானதெனக்கண்டுகொள்க.)

முதலாவது-இல்லறவியல்-முற்றிற்று.

இரண்டாவது - துறவறவியல்.

அருளுடைமை.

வஞ்சப்புறவினுடன் வான்றலையிலேறினன் *
இன்சொற்சிவிமுன்னிரங்கேசா எஞ்சாமல்,
மன்னுயிரோம்பியருளாள்வார்க்கில்லென்ப *
தன்னுயிரஞ்சும்வினை *

(என்பது.) நிலைபெறுடைய உயிர்களைக்காப்பாற்றிஅவைகளிடத்தே அருளுடையவனாயிருப்பவனுக்கு தன்னுடையவுயிர் அஞ்சுதற்கேதுவாகிய பாவங்களானவை உண்டாகாதென்று அறிந்தோர்சொல்லுவரென்று நாயனர் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினர். அதற்குதாரணமாக ஈஸ்வரன் இயமனைப் புறாவாகும்படிசெய்துதான் வேடனாகவுருவுங்கொண்டுஅந்தப்புறாவைத் துரத்திவரும்போது புறாபறந்துசிபிச்சக்கிரவர்த்தியிடத்துவந்து சரண்புக, அப்பொழுது புறாவைத்துரத்திவந்தவேடன் அரசனைப்பார்த்து, இந்தப்புறாவை நான் நெடுந்தூரத்திலிருந்து துரத்திவந்தேன் என்கையிற்பிடிபடுகிறசமயத்தில் உம்மிடத்தில்வந்து சரண்புகுந்தது, எனக்கானல் பசியால் மூர்ச்சையாகவருகிறதுபுறாவைத்தாருமென்றுகேழ்க்க அப்பொழுது அரசன்பார்த்து இனிவேடன் சும்மாப்போகான் என்றறிந்து வேடனைப்பார்த்து நம்மிடத்தில் அடைக்கலமாகவந்தபுறாவை விடுகிறதில்லை, இந்தப்புறாவுக்குச் சரிநிறையாகவே தேமாம்சங் கொடுக்கிறேனென்றுசொல்ல. அப்பொழுது வேடனானவன் இந்தப்புறாவுக்குச் சரிநிறையாக உனது சரீரத்திலிருக்கப்பட்டமா

ம்சத்திலே அறுத்து நிறுத்துக்கொடுத்தால் நான்போவேனென்றுசொல்ல, அரசன் அதற்குச் சந்தோஷித்து தராசுகட்டி புறுவை யொருதட்டிலேவைத்து தன் சரீரத்திலிருக்கும் மாம்சத்தைச் சிறிதுசிறிதாக அறுத்து மற்றொருதட்டிலேவைக்க புறுவின்தட்டுக் கனமாகத்தாழ்ந்தமையால் அந்தத்தட்டிற் றானுமேறினான், அப்போது பரமசிவன்சந்தோஷித்து இடபவாகனரூடராக எதிரேவந்து காக்ஷிகொடுத்து கைலாயமும் அரசனுக்குக்கொடுத்தார். (ஆதலால் உலகத்திலிருக்கும் சகலவுயிர்களையுந் தன்னுயிர்போல அருளுடனே நினைப்பவர்கள், தன்னையறியாமற்செய்த பாவங்களுநீங்கிக் கைலாயமடைவார்களெனக் கண்டுகொள்க)

புலான்மறுத்தல்

அந்தணனைக்கன்மாட பாதனருந்தினான் *
இந்தவுலகத்திலிரங்கேசா வந்து
பொருளாட்சிபோற்றாதார்க்கில்லையருளாட்சி *
ஆங்கில்லையூன்றின்பவர்க்கு. *

(என்பது.) பொருளினாலே பயன்கொள்ளுதல் அதனைக்காப்பற்றாதவருக்கு இல்லாததுபோல, அருளினாலே பயன்கொள்ளுதல்புலாலுண்பவருக்கு இல்லையென்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதற்குதாரணமாககன்மாடபாதனாகிய அரசன்வேட்டைக்குப்போனவிடத்தில் ஓராக்கன்வந்தெதிர்த்தான், அப்போதரசனானவள், அந்தவரக்கனைச் சங்கரித்துதன்பட்டணம்வந்துசேர்ந்தாள்பின்பு அந்தஇராக்கதன்சகோதரன் இராசாவைக்கெடுக்கநினைத்து பிராமணவேடங்கொண்டு அரசனைச்சந்தித்துச் சுயம்பாகியாயிருந்து சமையம்பண்ணிக்கொண்டிருந்தான், இப்படியிருக்குநாளையில் சத்தஇருடிகளும் அந்தவரசனிடத்துவந்தபோது சுயம்பாகியையழைத்துச் சத்தவிருடிகளுக்குஞ் சமையல்செய்துபடைக்கும்படி யுத்தரவுபண்ணினான், அதைக்கேட்டவிராக்கதன் இதுசமயமென்று இருடிகளுக்கு நரமாம்சத்தைப் பருப்பாகச்சமைத்துப்படைத்தான், அதையவர்கள்புசித்து நரமாம்சமென்றறிந்து கோபமாகி இராக்கதஆகாரத்தை பிராமணனுக்குச்சமைத்து இடுவித்தாயாகையால் நீஅரக்கனாகப்போவாயென்று அரசனுக்குச் சாபமிட்டார்கள். அப்போதரசனுங் கோபமாகி நீங்கள் நிராதாரமாகஎன்னைச்சபிக்கலாமாவென்று அரசனும் இருடிகளைச்சபிக்கவெண்ணிக் கையில்சலமெடுத்தான், அரசன்தேவியானவள் ஓடிவந்து பெரியவர்களோடெதிர்க்கலாகாதென்று தடுத்தபடியால் அந்தசலத்தைத் தன்காலில்வி

ட்டான், அதனாலே அவன்கால்கருத்துக்கன்மாஷபாதனானான், அப்போது அரசன் சத்தரிஷிகளையு நமஸ்காரம்பண்ணி என்மனதறியாமல் வந்தகாரியத்திற்கு தாங்கள்பொருத்திரட்சிக்கவேணுமே ஆகலால் இந்தச்சாபவிமோசனக்கால மெப்போவென்றுகேட்டான், அப்போதிருடிகள் நீபன்னிரண்டுவருடம் இராக்கதனாக வனத்திலேசஞ்சரித்தபின்பு இந்தச்சாப நீங்குமென்றுசொல்லி, சுயம்பாகியாகவிருந்த இராக்கதனைச் சாம்பலாகஎரித்துப்போட்டு அவர்கள் போய்விட்டார்கள், அதின்பிறகு அரசன் இராக்கதனாகி ஆரணியத்தில்சஞ்சரித்துக்கொண்டு திரிகிற நாளையில் ஒருநாள் பிராமணனும் அவருடையமனைவியுமாக அந்தவனத்துவழியாகவரும்போது, இந்தவரக்கன்கண்டு பிராமணனைப்பிடித்துக்கொண்டான், அவன்மனைவியானவள் இவனரசனென்றறிந்து இதனால் பிரம்மத்தியுண்டாகும் எனக்கு மாங்கல்யபிட்சைதரவேண்டுமென்று கேட்டாள் அவன் இராக்கதரூபமானதால் தருமமுந்தயையுமில்லாமல் பிராமணனையெடுத்து விழுங்கினான். அதுகண்டு பார்ப்பினி வருத்தப்பட்டு நீ இராக்கதவுருவம்விட்டு உன் பட்டணத்திற் போனகாலத்தில் உன்மனைவியைத்தீண்டினாயாகில் உன்தலை சகஸ்திரபத்தலாக் வெடித்துப்போவாயென்று சாபமிட்டாள். பின்பு அரசனானவன் பன்னிரண்டுவருஷமுந்தீர்ந்து அரசனாகித் தன்பட்டணம்வந்து அந்தப்புறத்திற்போய்த் தன்தேவியைத் தீண்டப்போனான், அப்போ தரசனுடையதேவி மேற்சொன்னசாபத்தையறிந்து தன்னைத்தீண்டாதேயென்றாள், அப்போதரசன் வசிஷ்டரையழைப்பித்து இந்தச்சாபத்துக்கு நிவர்த்தியின்றோவென்றுகேட்க, அவர் பதிவிரதைசாபந் தீர்க்கக்கூடாதென்று சொல்லி புத்திரகாமேஷ்டியாகஞ்செய்வித்து, யாகபிண்டத்தாலே புத்திரனுண்டாக்கினார். (ஆதலால் மாம்சம்பொசிக்கும்பொருட்டாக எந்தச்சீவனையாவது வதைபண்ணவேண்டி வருமாதலால் அதைவிலக்கவேண்டுமெனக்கண்டுகொள்க.) (உசு

தவம்.

வேந்தந்தணர்குலத்துமேலாகியதகைமை ❋
ஏய்ந்துதவத்தேய்ந்தா னிரங்கேசா மாந்தர்க்கு
வேண்டியவேண்டியாங்கெய்தலாற்செய்தவம் ❋
ஈண்டுமுயலப்படும். ❋

(என்பது.) முயற்சிசெய்தால் பெறவேண்டியபயன்களை வேண்டியபடியே மறுமையிற்றும் பெறலாமாதலால், செய்யத்தகுவதாகிய தவமானது இம்மையில் அறிவுடையோராலே முயலப்படுமென்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார். அதற்குதாரணமாக க்ஷத்திரிய

ஸ்ரீவிசுவாமித்திரர், அந்தசெனனத்திலேதானே தவசுபண்ணிபிர்ம்மரிஷியாகி நீச்சத்தன்மையடைந்த திரிசங்குமகாராசனுக்கு நட்சத்திரபதவியைக்கொடுத்ததுமன்றி, பிர்ம்மசிருஷ்டிக்கெல்லாம் பிரிதுயாகச்சிருஷடித்துத் தாமுஞ்சத்தரிஷிகளோ டொருவரானார். (ஆதலால் தவம்பண்ணினபேர்கள் எந்தக்காரியத்தை நினைத்தாலும் அந்தகாரியங் கைகூடுமெனக்கண்டுகொள்க.) (உஎ)

கூடாவொழுக்கம்.

சந்நாசியாய்விஜையன் னார்குழலைக்கொண்டகன்றான் *
இந்நாநிலம்போற்றிரங்கேசா சொன்னால்
வலியினிலைமையான் வல்லுருவம்பெற்றம் *
புலியின்றோல் போர்த்துமேய்ந்தற்று. *

(என்பது.) மனத்தையடக்கும் வல்லமையில்லாத இயல்புடையவன் அவ்வல்லமையுடையவரதுவேடத்தைக்கொண்டு மனம்போனவழிபோகுதல், பசுவானது காவற்காரர் துரத்தாதிருக்கும்படி புலியினதுதோலைப்போர்த்துக்கொண்டு பயிரைமேய்ந்தாற்போலும், என்றுநாயனார் குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினார். அதற்குதாரணமாக அருச்சுனன் சந்நாசிவேடங்கொண்டு துவாரகைக்குப்போய் பலபத்திரராமனைக் கண்டு சாதுர்மாதவிரதம் அனுஷ்டிக்கவேண்டுமென்று கேழ்க்க அவரதற்குடன்பட்டு தம்முடையதங்கையாகிய சுபத்திரையை அவரது விரதநிறைவேறுகிறவரையில் அவருக்குவேண்டிய வுபசாரஞ்செய்யும்படி கட்டளையிட்டு இருக்கச்சொன்னார், அப்படியிருக்குஞ்சமயத்தில் சுபத்திரையைமயக்கிக் காந்தருவவிவாகஞ்செய்துக்கொண்டு சிலநாளைக்குப்பின்பு அப்பெண்ணையுமெடுத்துக்கொண்டு இந்திரப்பிரஸ்தமே போனான், பின்பு பலபத்திரராமரும் கிருஷ்ணதேவரும் இந்தக்கபடத்தையறிந்து மோசம்போனோமென்று நினைத்து இந்திர்பிரஸ்தமேவந்து இருவருக்குங் கலியாணஞ்செய்துவைத்துவிட்டுப்போனார்கள். (ஆதலால் வாக்கொன்று மனமொன்றுமான தவவேடத்தை நம்பவொண்ணாதென்று கண்டுகொள்க.) (உஅ)

கள்ளாமை

உத்தங்கனோலையொளித்தநாகக்குலங்கள் *
இற்றபுகையாலிரங்கேசா மற்றுலகில்
உள்ளத்தாலுள்ளலுந்தீதேபிறன்பொருளைக் *
கள்ளத்தாற்கள்வேமெனல். *

(என்பது.) குற்றங்களைத் தமதுநெஞ்சினாலேநினைத்தலும் துறந்தார்

ர்க்குப் பாவமேயாகுமாதலால் பிறனதுபொருளை, அவனறியாத வகை
யினாலே வஞ்சித்துக்கொள்வோமென்று நினையாதிருக்கக்கடவர்என்று
நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார், அதற்குதாரணமாக உத்த
ங்கனாகியபிராமணன் ஓருபாத்தியாயரிடத்தில் சகலவேதசாஸ்திர புரா
ணாகமங்களும்படித்து நிறைவேறியபின் ஆசிரியனைப்பணிந்து குருத
ட்சணையென்னவேண்டுமென்று கேழ்க்க, குருபத்தினியானவள் வந்து
நாகரத்தினமிழைத்த கொந்தளஓலை குருதட்சணையாக வெனக்குக்கொ
டுக்கவேண்டுமென்றுகேட்டாள் உத்தங்கனதற்குச் சம்மதித்து அவர்க
ளால் அதுஇருக்குமிடமறிந்துகொண்டு உத்தங்கன் அந்தப்பட்டணத்
தை நாடிப்போகும்போது பசியினாலேகிடைத்த கோமயத்தைப்பட்சி
த்துச் சுத்தாசமனம்பண்ணாமல், பட்டணத்திற்போய் சேர்ந்து அரச
னைக்கண்டு தான்வந்தகாரியத்தைச்சொல்லி உன்மனைவிகாதிலுள்ளநா
கரத்தினமிழைத்த ஓலையை கொடுக்கவேண்டுமென்றுகேழ்க்க, அரச
னதற்கிசைந்து அந்தப்புரத்திற்சென்று தன்மனைவி கையில் வாங்கிக்
கொள்ளும்படி சொல்லியனுப்ப உத்தங்கனப்படியே அந்தப்புரத்திற்
சென்று அந்தவம்மனைத்தேட அம்மாள் அவர்கண்ணுக்குப்புலப்படா
மையால், மீண்டும் அரசனிடத்தில்வந்து, அந்தம்மனைக்காணேனென
அரசன்யோசித்து நீரசுத்தராய்ப்போனதால் உம்முடைய கண்ணுக்குத்
தோன்றவில்லையென, அப்பொழுது பிராமணனறிந்து ஸ்நானஞ்செய்
து சுத்தாசமனமும்செய்துகொண்டு அந்தப்புரத்திற்குப்போனான் அப்
பொழுது அரசன்தேவி யெதிரேவந்து நிற்கக்கண்டு தான்வந்தகாரியங்
களைச்சொல்லி ஓலையைக்கேட்டவுடனே, அந்தவம்மாள் தன்காதிலணி
ந்திருந்த ஓலையைக்கழற்றிக்கொடுத்து, இந்தஓலையை அரவங்கள் எடுத்
துப்போய்விடும் சாக்கிரதையாய்க் கொண்டுபோமென்று சொன்னாள்,
அப்படியே ஓலையையெடுத்துக்கொண்டுவரும்போது, சூரியன் அஸ்த்
தமனகாலமாயினதால் உத்தங்கன் ஓலையோரிடத்தில்வைத்து சந்தியா
வந்தனம்பண்ணிக்கொண்டுவந்து பார்ப்பதற்குமுன்னமே, தட்சகனெ
ன்னும்பாம்பு அவ்வோலையையெடுத்துக்கொண்டு நாகலோகத்திற்போ
யிற்று பிராமணன்வந்து பார்த்து காணாமையால் அந்தப்பாம்பு நடந்து
போன சுவட்டின்வழியேசென்று நாகலோகத்திற்போய் நாகங்களைக்
கேட்டபோது அவைகளறியோமென்று சாதித்தபடியால் உத்தங்கன்
வெளியேவந்து இந்திரனைநோக்கி யரிதானதபசுசெய்ய இந்திரன் பிரச
ன்னமாகி தானேறிவந்த உச்சைச்சிரவமென்னுங் குதிரையின் வலது
செவியில் பெரும்புகையுண்டாக்கி அந்தப்புகை பாதலமெங்கும் நிறை
ந்துமூடிக்கொண்டதால்அத[illegible]ல்பலயீனமான பாம்புகளெல்லாஞ்செந்

துப்போக அதுகண்ட மகா நாகங்களெல்லாம் பயந்து ஓலையைக்கொடுவந்து கொடுத்தன உத்தங்கன் அந்த ஓலையைக்கொண்டுவந்து தன் குருபத்தினிகையிற் கொடுத்தான்.— (ஆதலால் பிறர்பொருள்களைக் களவுசெய்வதினால் அர்த்தசேதமும் பிராண ஆனியும் வருமெனக்கண்டுகொள்க.) (௨௬)

வாய்மை,

மூவரரிச்சந்திரற்குமுன்னின்றகாட்சிபோல் *
ஏவர்பெற்றார்மேனாளிரங்கேசா — ஓவில்
மனத்தொடுவாய்மைமொழியிற்றவத்தொடு *
தானஞ்செய்வாரிற்றலை. *

(என்பது.) ஒருவன் தன்மனத்தோடு பொருந்த உண்மையைச் சொல்லுவானாயின் அவன் தவத்துடனே தானத்தை ஒருமிக்கச்செய்வாரினுஞ் சிறப்புடையவனாவானென நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார். அதற்குதாரணமாக அரிச்சந்திர மகாராசன் விசுவாமித்திரர் செய்தகபடத்தால் தன்னுடையசதுர்விதசேனைகளையும் அயோத்தியா நகரத்தையும் தோற்று தன்மனைவியையும் குமாரனையும் விற்று தானுஞ் சண்டாளனுக்கடிமைபட்டுஞ் சத்தியந்தவறாதுநின்றமையால் பிரம்மா விஷ்ணு ருத்திரனாகிய மும்மூர்த்திகளும் சகலதேவர்களும் ரிஷிகளும் ஏககாலத்தில் வந்து காக்ஷிகொடுத்தார்கள். (ஆதலால் சத்தியவானுக்குச் சகலதேவர்களும் பிரசன்னமாவரெனக்கண்டுகொள்க.) ()

வெகுளாமை.

தக்கநிமிவசிட்டர்சாபத்தாற்றம்முடல்விட் *
டேக்கமுற்றான்றேவிரங்கேசா — நோக்கினால்
செல்லாவிடத்துச்சினந்தீது செல்லிடத்தும் *
இல்லதனிற்றீயபிற. *

(என்பது.) ஒருவனது கோபமானது, தன்னின் வலியவர்மேலுண்டாகுமாயின் அது தனக்கே பொல்லாங்கைத்தரும், தன்னின் எளியவர்மேலுண்டாகுமாயின் அக்கோபத்தினும் தீமையுடையவை வேறேயில்லையென நாயனார் குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினார். (அதற்குதாரணமாக நிமிச்சக்கிரவர்த்தி சரீரசொர்க்கயாகம் பண்ணவேண்டுமென்று வசிட்டரைக்கேழ்க்க, அப்படியே யாகத்தைத் துவக்கென்றுசொல்லித் தான்றெய்வலோகத்துப்போய் வருகிறதாகச் சொல்லிசென்று அவ்விடத்தில் சிலநாளிருந்து யாகநடந்துவருஞ் சமயத்தில்வந்து முன் தான்சொன்னதைமறந்து என்னுத்தரவின்றி நீயாகத்தைத்துவக்கி நடத்தினமையால் சரீரத்தைவிட்டுப்போவாயென்று சபித்தார் அப்போது

அரசனுங்கோபித்து உம்மிடஉத்தரவின்மேரில் யாகந்தொடங்கியிருக்
க, நீர்காரணமின்றி என்னைச்சபித்ததால் நீருஞ்சரீரத்தைவிட்டுப்போ
வீரென்றுசபிக்க அப்படியே யிருவரும் சரீரங்களைவிட்டு அந்தரத்தி
லேதிரிந்தார்கள் இருவர்சரீரமுமழிந்துபோயிற்று அந்தயாகத்தை அவ
ன்குமாரனாகிய மநியென்பவன் நிறைவேற்றினன் அப்பொழுது பிரம
தேவன்வந்து வசிட்டனை ஊர்வசிகருப்பத்தில் பிறக்கும்படிகட்டளையி
ட்டு, அரசனைச் சகலஜீவன்களுடைய நிமையிலேயிற்கும்படி கட்டளை
யிட்டு, குலம் சந்திரகுலமாகும்படி கட்டளைகொடுத்துப்போனார்.(ஆத
லால் ஒருவரிடத்துங் கோபமாகாதெனக்கண்டுகொள்க.) (௩௧)

இன்னாசெய்யாமை.

பாந்தன்முநிமேற்படுத்தபரிச்சித்தனால் *
ஏந்துதுன்ப முற்றானிரங்கேசா மாந்தர்
பிறர்க்கின்னா முற்பகற்செய்யிற்றமக்கின்னா *
பிற்பகற்றாமேவரும். *

(என்பது.) ஒருவர், பிறர்களுக்குத் துன்பந்தருமவைகளை ஒரு
முகூர்த்தத்தினது முன்பங்கிலே செய்வராயின், தமக்குதுன்பந்தருமவ
வைகள் அம்முகூர்த்தத்தினது பின்பங்கிலே அவர்செய்யாதிருக்க தா
மேவருமென, நாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினர். அதற்குகா
ரணமாக பரிச்சித்துமகாராஜன் வேட்டைக்குப்போனவிடத்தில் தன்
கேள்விக்குத்தரஞ்சொல்லாமற் றவஞ்செய்துகொண்டிருந்த ஒருமுனி
வன்கழுத்தில் செத்துக்கிடந்தபாம்பையெடுத்துமாட்டிவிட்டுப்போக,
அந்த முனிவன் குமாரன்கண்டு தன்தாதைகழுத்தில் இந்தப்பாம்பை
யெடுத்துப்போட்டவன் ஏழாநாள் தக்ஷகன்கடிக்கவென்றுசபித்
ததால், அப்படியேவேந்தனுக்கு விஷமரணமுண்டாச்சுது. (ஆதலால்
ஒருவருக்கும் பொல்லாங்குசெய்யலாகாதெனக்கண்டுகொள்க.) (௩௨)

கொல்லாமை.

சொல்லார்முநிக்கிறுதிசூழ்கார்த்தவீரர்குலம் *
எல்லாமிறந்ததிரங்கேசா செல்லவே
தன்னுயிர்நீப்பினுஞ்செய்யற்கதான்பிறி *
தின்னுயிர்நீக்கும்வினை. *

(என்பது.) தான் வேறொன்றனது இனிதாகியவுயிரை அதனு
டம்பிலிருந்து நீக்குதலாகிய தொழிலே, தனதுயிரானது உடம்பைவி
ட்டு நீங்கிப்போமாயினும் செய்யாதிருக்கக்கடவனென, நாயனார் குறளி

க திருவாய்மலர்ந்தருளினர். அதற்குதாரணமாக கார்த்தவீரியார்ச்சுன ன் வேட்டைக்குப்போனபோது சமதக்கினிமகாரிஷியுடைய ஆசிரமத் தில்வந்து நமஸ்காரம்பண்ணினன், அப்பொழுது சமதக்கினிமகாரி ஷி ஆசீர்வாதஞ்செய்து அரசனுக்கும் அவன்சேனைகளுக்கும் காமதே னுவைக்கொண்டு அவரவர்களுக்கு இஷ்டப்படி விருந்துசெய்வித்தார் அந்தவதிசயத்தைக்கண்டு காமதேனுவைக் கட்டிப் பிடித்துக்கொண்டு போகும்போது காமதேனு தன்தேகத்தையுதற, அதன்மயிரின்வழியா க அநேகவீரர்களுண்டாகி அவனதுசேனைகளைப் பாழாக்கிவிட்டது, அப்பொழுது அரசன்கோபித்து சமதக்கினிமுனிவனைத்தன்கைவாளா ல் சின்னபின்னமாக வெட்டினன், அதுகண்டு ரேணுகை தன்மார்பில் இருபத்தொருதரம் அடித்தழுதாள், பரசிராமர்வந்து தாயினது துன்ப த்தைமாற்றி அரசனிருபத்தொரு தலைமுறையும் பாழாக்கினர். (ஆக லால் பூமியினிடத்து யாதொன்றினையுஞ் சிவவிம்சை பண்ணலாகாதெ னக்கண்டுகொள்க.) (௩௩)

நிலையாமை.

அட்டகோணத்தனுடலத்திரமென்றான்றிசைகள் *
எட்டும்பரவுமிரங்கேசா — பட்டினல்
இல்லாதவற்றைநிலையினவென்றுணரும் *
புல்லறிவாண்மைகடை. *

(என்பது.) நிலையில்லாதவைகளை நிலையுடையவையென்றுநினை க்கின்ற அற்பபுத்தியையுடையவராயிருக்கை, துறந்தார்க்கு இழிவுயெ ன்று நாயனர் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினர். அதற்குதாரணமாக ௧௭ லட்சத்து ௨௰௮௲ வருஷங்கொண்டது கிரேதாயுகம், ௰௨ லட்சத்து ௯௰௬௲ வருஷங்கொண்டது திரேதாயுகம், ௮ லட்சத்து ௬௰௪௲ வருஷங்கொண் டது துவாபரயுகம, ௪ லட்சத்து ௩௰௨௲ வருஷங்கொண்டது கலியுகம், ஆ கயுகம் ௪-க்கு ௪௰௩ லட்சத்து ௨௰௲ வருஷங்கொண்டது ஒருசதுர்யுகம், இ ப்படிக்கிகாத்தசதுர்யுகம் ஒன்றுகொண்டது ஒருநாள், இப்படிநாள் மு ப்பதுகொண்டது ஒருமாதம், இப்படிமாதம் ௰௨ கொண்டது ஒருவரு ஷம், இப்படிவருஷம் நூறுகொண்டது பிரமனுக்கு ஆயுளளவு, இப்படி ப்பட்ட ஆயுளளவையுடைய பிரமன் நாம் அண்டாண்டங்களெல்லாவ ற்றையும் அவற்றிலுள்ள வுயிர்களையும்படைக்கிறோம், நமக்குமிஞ்சிய வர்கள்யாரென்று கெர்வத்தையடைந்தான், அதனைத் திருமால்கண்டு இவனைக் கர்வபங்கம் பண்ணுவிக்க வேண்டுமென்று கருதி, அப்பிரம னைபிட்டுக்கொண்டு உரோமமஹாரிஷி யிடத்திற்போய் உமக்கு ஆயுள்

ளவு எவ்வளவென்றுகேழ்க்கஒருபிரமதேவரிறந்தாலெனக்குஒருமயிரு திரும், இப்படிமூன்றரைகோடி பிறம்மாக்களிறந்தால் மூன்றரைகோடி ரோமம்உதிரும், அப்பொழுது எனக்கு மரணமுண்டென்று சொல்ல, அப்பாலவரையுமிட்டுக்கொண்டு அட்டகோணமகாரிஷியிடத்திற்போய் உமக்கு ஆயுளளவு எவ்வளவென்றுகேழ்க்க அவர் இப்படிப்பட்ட உரோமமகாரிஷியொருவரிறந்தால் எனக்கு ஒருகோணமிமிரும், இவர்களெட்டுப்பேரிறந்தால் எட்டுக்கோணமுநிமிர்ந்து நானுமரணமடைவேனென, இப்படிக்கொத்த நீர் வீடு பெரிதாகக்கட்டிக்கொண் டதில்வசியாமல் ஒருகுச்சுவீடு கட்டிக்கொண்டிருக்கிறீர் அதிலும் பாதிசரீரம் உள்ளிலும் பாதிசரீரம் வெளியிலுமாகவிருக்கிறீர் இதென்ன காரணமென்றுகேழ்க்க, அதற்கவர் சரீரம் நீரின்மேற்குமிழிபோல் நிலையில்லாமையாக விருக்கின்றதே இதைநம்பி பெரியவீடு கட்டிக்கொள்ளுவதாலென்னபிரயோசனமென்றார் அதைக்கேட்ட பிரமன் தனதுகர்வமடங்கிப்போனான். (ஆதலால் சரீரம்நிலையல்லவென் றுணர்ந்து துறவையடையவேண்டுமெனக் கண்டுகொள்க.) (௩௪)

துறவு.

பட்டினத்துப்பிள்ளையைப்போலேதுறவார் *
விட்டதருமோவிரங்கேசா நீடுலகில்
யானெனதென்னுஞ்செருக்கறுப்பான்வானோர்க் *
குயர்ந்தவுலகம்புகும். *

(என்பது.) தானென்றுந் தன்பொருளென்றுநினைக்கும்படி செய்விக்கிற உலகமாய்கையாகிய ஆங்காரத்தையறுத்து, பிரமத்தியானமுற்று, துறவிலேநின்றவன், சாலோக, சாமீப, சாரூப, மென்கிற மேலானபதவிகளைக்கடந்து சாயுச்சியமாகிய வுயர்ந்தபதவியையடைவானென, நாயனார் குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினார். அதற்குதாரணமாக பட்டணத்துப்பிள்ளை மருதீசருடைய கருணையால் ஞானபோதத்தையடைந்து, எண்ணிறந்த திரவியங்களையுஞ்சம்சாரமாய்கையையுந் துறந்து, பிரமத்தியானமுற்று, மோட்சத்தையடைந்தார்-(ஆதலால் துறவிலே நின்றவர் மோட்சத்தையடைவார்களெனக்கண்டுகொள்க.) (௩௫)

மெய்யுணர்தல்,

கெற்பத்திலேசுகனார்கேடில்பொருளைக்குறித்தார் *
இப்புதுமைக்கன்வாமிரங்கேசா உற்பத்தி
ஐயுணர்வெய்தியக்கண்ணும்பயனின்றே *
மெய்யுணர்வில்லாதவர்க்கு. *

(என்பது.) மெய்ம்மையறிவில்லாதவர்க்கு ஓசை, ஊறு, ஒளி, சுவை, நாற்றம், இவ்வைந்துபுலன்களிலுஞ் செல்லுதலால் ஐந்தாகியவுணர்வு அப்புலன்களைவிட்டுத் தமக்குவசப்பட்டவிடத்தும், அதனாலே பிரயோசனமில்லையென நாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார். அதற்குதாரணமாக வேதவியாசர் திலோத்தமைமேல் மோகமாய் அவள்மேல்விழ, அப்போது அவள்கிளியாகிப்பறந்தோடினாள், இருடியுங்கிளியுருவங்கொண்டு துரத்திப்போய் அவளைக்கூடினார், அவள்கருப்பத்திலே சுகர்உற்பவித்து பிரம்மக்கியானியாய் பன்னிரண்டுவருடம் விட்டுணுமாய்கைக்குப்பயந்து, இந்திராதிதேவர்கள் யார்சொன்னாலுங்கேளாமல், கருப்பத்தைவிட்டு வெளியில்வராமல் உள்ளேதானேயிருந்தார், அப்போது விட்டுணுவானவர்வந்து கருப்பத்திலிருக்கிறசுகரை வெளியில்வரச்சொல்லி யழைத்தார், சுகரானவர் எனக்கு உம்மிடமாய்கையில்லையாகில் வெளியில்வருகிறேனென்றார், அதற்கவர் நம்மிடமாய்கையொருவரையும்விடாதே உனக்கில்லையென்று சொல்லுவதெப்படியென சுகரானவர் ஒருகணப்போதேனும் உம்மிடமாய்கையென்னைச்சாருமானால் வெளியில்வரேனென்றார், அதற்குவிஷ்ணு ஒருபெரியகண்ணாடியில் ஒருவர்நின்று உழுந்தினைப்போட அதுவுருண்டு பூமியில்வருமளவுமென்மாயை யும்மையடையுமென, அதற்குச் சுகர்சம்மதித் துருட்டச்சொல்ல அப்படியே யொருகண்ணாடியைச் சாய்த்துவைத்து உழுந்தெடுத்துக்கொண்டுவாருமென, நல்லது உழுந்தைவிடுமென்று வெளியில்வருவதுபோற்காட்டி உழுந்துருண்டபின்பு வெளியேவந்து பிரம்மக்கியானத்துடனேநின்றார், அப்போதுவிட்டுணுமாய்கை தன்னையடையாமற்போயிற்று. (ஆதலால் பிரம்மக்கியானம்வந்தவுடனே உலகமாய்கையற்று முக்த்தியுண்டாகுமெனக் கண்டுகொள்க.) (௯௬)

அவாவறுத்தல்.

தேசஞ்சொல்பத்திரகிரி சிந்தையின்மூவாசைவிட்டான் *
ஈசன்பரவுமிரங்கேசா பாச
அவாவினையாற்றவறப்பிற்றவாவினை *
தான்வேண்டுமாற்றான்வரும். *

(என்பது.) ஒருவன், ஆசையினைமுழுதுமறுத்தால் அவனுக்குக்கெடாமைக்கேதுவாகியவினை தான்விரும்பும்வழியினாலே யுண்டாகுமென நாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார். அதற்குதாரணமாக பத்திரகிரி இராச்சியம்பண்ணுகிறகாலத்தில் அவன் முந்நூறுவிவாகம்பண்ணினான், அவனுடையபிதாவாகிய கோவிந்தசாமி தனக்கு ஆபத்காலமாயிருக்குஞ்சமயத்தில் இதையறிந்து பிரம்மவீரியம் சூத்திரக

திம்பத்திலே புற்பவித்தால், அந்தவம்சம் பூமியிலே விருத்தியாயுள்ள வளவில் பிதாவுக்கு நரகமென்று கல்பிக்கப்பட்டார் அதைப்பத்திரகிரி கேட்டுத் தன்தரசாட்சியை விக்கிரமார்க்கனுக்குக்கொடுத்து மூந்நூறு தேவிமாரையும் அவரவரிச்சையானபடி போகவிடுத்து தாம்மூன்றுசை யும்விட்டுத் துறவிலேநின்றமையால் பிதாவுக்குமுக்தியுண்டாகி தானு ம்முத்தியையடைந்தான். (ஆதலால் ஆசையற்றவிடமேமோக்ஷமெனை க்கண்டுகொள்க.) (௧எ)

ஊழ்.

சிந்துபதிதந்தையெனோர் தேர்விஜயனாலிறந்தான் *
இந்துவுதவிஞ்சியிரங்கேசா முந்தியவரும்
ஊழிற்பெருவலி யாவுளமற்றொன்று *
சூழினுந்தான்முந்துறும். *

(என்பது.) தன்னைவிலக்குதற்பொருட்டுத் தனக்குப்பகையா கிய ஒருபாயத்தை ஆராய்ந்தாலும், தான் அவ்வுபாயத்தையாவது மற் றொன்றையாவது வழியாகக்கொண்டுவந்து, அவ்வாராய்ச்சிக்கு ஊழ் முற்பட்டிருக்கும், அதனால் ஊழ்போல மிகுந்தவலிமையுடையவை எ வையிருக்கின்றனவென நாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார். அத ற்குதாரணமாக பதினெட்டாநாள்செய்யும் பாரதயுத்தத்திலே அருச்சுன ன் காலையில் தேரேறிப்புறப்படும்போது என்மகன் இறந்ததற்குக்கார ணமியாரோ அவன்தலையை இன்றுசூரியன் அஸ்தமிப்பதற்குள்ளாக அறுத்துப் பூமியிற்றள்ளாமற் போவேனானால் அக்கினிப்பிரவேசமா வேனென்று சபதங்கூறிப் புறப்பட்டுப்போகையில் துரியோதனன் சை ந்தவனைப் பூமத்தியில்வைத்து சுற்றிலும், அதிரதர், மகாரதர், சமரதர் அர்த்தரதர், இவர்களைநிறுத்தி, அவர்கட்குப்புறத்தில் துரோணாச்சாரி யார், கர்ணன், அசுவத்தாமன், சகுனி, சல்லியன், தம்பிமார்களோடு தா ம்அவரும் பதினோரக்குரோணிசேனைகளும், சகலராஜாக்களுஞ் சூழ் ந்திருந்து காக்கும்படி செய்திருக்க இதுவுமன்றி சயிந்தவனுடைய தக ப்பன் தன்மகன்தலையை அறுத்து எவன் நிலத்திற்போடுகிறானோ அவ ன்றலை சகஸ்திரபத்தலாய் வெடிக்கக்கடவதென்று தபசுபண்ண இப்ப டியிருக்குஞ்சமயத்தில் இருபத்தெட்டுநாழிகையாயிற்று அப்போதுகி ருஷ்ணன் ஏது மோசம்வருகிறதென்று நினைத்து தனது சக்கராயுதத் தையெடுத்துவிட்டு சூரியனைமறைத்துவிட்டார் அப்பொழுது அருச்சு னன் அக்கினியைவளர்த்தச்சொல்லி, அவ்வக்கினியில்விழ ஆயத்தப் பட்டபோது துரியோதனன், மிகவுஞ்சந்தோஷித்து சயிந்தவனே யா னைமேலேற்றிவந்து இவ்வேடிக்கைபார்க்கவரவழைத்தான், கிருஷ்ணனை

துகண்டு அருச்சுனா இதோ சயிந்தவன்வருகிறான் அவன்றலையைவாங்கென சூரியன் அஸ்தமயமானமாயிற்றே என்வாக்குத்தப்பிச்செய்வேனென் சூரியனையுன்கண்ணாற்கண்டால் செய்வாயோவென பரிமாங்போதிருந்தால் அவன்றலையை நறுக்கென்றறுப்பேனென உடனே சக்கரத்தைவரவழைத்துக்கொள்ள் சூரியன் இரண்டுபனைமர முயரமாகச்கண்டு சீக்கிரத்தில்வில்லைவளைத்து ஓர்த்தசந்திரபாணத்தால் அவன்றலையைக்கண்டித்து வாயுவாஸ்திரத்தால் அறுத்ததலையைகொண்டுபோய் கங்கையில் அர்க்கியங்கொடுக்கும் அவன் பிதாவின்கையில் வைக்க அத்தலையை யவனகீழேவிட அவன்றலை சகஸ்த்திரபத்தலாய் வெடித்திறந்தான். (ஆதலால் ஊழ்வினையொருவராலும் விலக்கக்கூடாதெனக் கண்டுகொள்க.) (௩-அ)

முதலாவது-அறப்பால்முற்றும்.

இரண்டாவது-பொருட்பால்.

இறைமாட்சி.

ஒன்றிமறித்தா னுரோணிசகடைச்சனி
என்றும்புகாமலிரங்கேசா — நன்றும்
முறைசெய்துகாப்பாற்று மன்னவன்மக்கட்
கிறையென்றுவைக்கப்படும்.

(என்பது) தான் செங்கோன்முறைமையிற்செய்து பிறர்வருந்தாமற் காத்தலுஞ்செய்யும் அரசனானவன் பிறவியினாலே மனிதனேயாயினும் மனிதர்களுக்குச்செயலினாலே கடவுளென்று வேறுவைக்கப்படுவனென நாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதற்குதாரணமாக சனியீஸ்வரன் ரோகணிசகடையிற்புகுந்தால் உலகத்திற்பன்னிரண்டுவருஷம் மழையில்லையென்று பருவதபாரிச சமுத்திரதீரத்திலிருந்த உயிர்கள்வலசைபோகக்கண்டு தசரதமகாராஜன் தேரின்மேலேறிக்கொண்டு சனியீஸ்வரன் மண்டலத்திற்சென்று சகடையிற் புகவொட்டாமல் மறித்து யுத்தம்பண்ணிச் செயங்கொண்டு ஒருகாலத்திலுஞ் சகடையிற் புகாமல் வார்த்தைப்பாடுகேட்டுக்கொண்டு அறுபதினாயிரம்வருஷம் ராச்சியபாரம் நீதியுடனேபண்ணினார். (ஆதலால் இராச்சியத்துக்குவரும் துன்பத்தைநீக்குகிறவன் உலகத்துக்குக்கடவுளேயென அறிந்துகொள்க.) (௩-க)

கல்வி.

மல்லல்வியாகரண மாருதிகற்கக்கருதி
எல்லவன்பின்போந்தானிரங்கேசா — கல்ல
ஒருமைக்கட்டான்கற்ற கல்வியொருவற்
கெழுமையுமேமாப்புடைத்து.

(என்பது.) ஒருவனுக்குத்தான் ஒருபிறப்பினிடத்துக் கற்றவித்தையானது எழுபிறப்புகளிலும் போயுதவுதலை யுடையதாகும்என நாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார். அதற்குதாரணமாக அநுமார் பஞ்சாசதகோடிபூமண்டலத்தையும் அறுபதுநாழிகையிலே சுற்றிவருகிற சூரியபகவானிடத்துத் தான் வியாகரணங்கற்கவேண்டி அவன்றேருடன்கூடநடந்து அவனிடத்தி லுபதேசம்பெற்று அநேகருக்குத்தாம் உபதேசம்பண்ணிப் பெருமையும் இன்பமும்பெற்றார். (ஆதலால் எவ்வளவுவருத்தப்பட்டாகிலுங் கல்வியைக் கற்கவேண்டுமெனக்கண்டுகொள்க. (சுய)

கல்லாமை.

ஞானசம்பந்தருட னன்றுச்சமணரெதிர்த்
தீனமுற்றாரன்றோ விரங்கேசா — ஆனா
அரங்கின்றிவட்டாடி யற்றேநிரம்பிய
நூலின்றிக்கோட்டிகொளல்.

(என்பது.) ஒருவன் ஞானிரம்புதற்கேதுவாகிய நூல்களையில்லாமல் சபையினிடத்தே தானொன்றைச்சொல்லுதல் வகுப்பிடத்தையின்றி உண்டையுருட்டுதல்போலும்என நாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார். ஆதலால் அதற்குதாரணமாக மதுரையிலேபாண்டியராஜன் முன்புசமணர்கள் சம்பந்தமூர்த்தியுடனேவாதுசெய்துசம்பந்தமூர்த்தியாற்சொல்லியபாடல் நீரிலும் நெருப்பிலுஞ்செயிக்க சமணராற்சொல்லியபாடல் இவ்விரண்டிலுந்தோற்றுச் சமணுகாதபடியால் சம்பந்தமூர்த்திநாயனாரால் சமணர்களெண்ணாயிரம்பேர் கழுவிலேற்றப்பட்டார்கள். (ஆதலால் ஞானமறக்கல்லாதவர் வாதுசெய்யவொண்ணாதெனக்கண்டுகொள்க.) (ச..)

கேள்வி.

பாகவதங்கேட்டுப்பரீச்சித்தன்முத்திபெற்றான்
ஏகவுருவாமிரங்கேசா — சோக
இழுக்கலுடையுழியூற்றுக்கோலற்றே
ஒழுக்கமுடையார்வாய்ச்சொல்.

(என்பது.) ஒருவருக்கு ஆபத்திலே நல்லநடையையுடையவரது

ஸரியித்திறக்கின்றசொல் வழுக்குதலையுடைய சேற்றுநிலத்திலே ஊன் றுகோல்போலுதவுமென் நாயனார் குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக சுகரிடத்திலே பரிச்சித்துமகாராஜன் பாகவதபுராணங் கேட்டபடியால் தனக்கு விஷமரணமுண்டாயிருந்தும் அந்தப்பாவத்தால் நரகத்தையடையாமல் பரமபதத்தையடைந்தார். (ஆதலால் பெரியவர்களிடத்துப் புண்ணியகதைகளைக்கேட்டுச் சிந்திக் கவேண்டுமெனக்கண்டுகொள்க.) (௩௨)

அறிவுடைமை.

ஓதானைப்பார்த்தனன்றுசேர்த்தானைவுயர்த்தோன் *
பாதவனைவுற்றானிரங்கேசா – ஓதில்
அறிவுடையாராவதறிவாரறிவில்லார் *
அஃதறிகல்லாதவர். *

(என்பது.) வரக்கடவதை முன்னே யறியவல்லவர் அறிவையுடையவராவர் அவ் வரக்கடவதை முன்னேயறியமாட்டாதவர் அறிவில்லாதவராவரென நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக பாரதயுத்தத்தில் துரியோதனனும்அருச்சுனனும் தங்களுக்குப் படைத்துணைவேண்டிக் கிருஷ்ணனிடத்துக்குப்போன போது அக்கிருஷ்ணன் தானிராயுதனாகநின்று தன்சேனைகளை யுத்தசன்னகமாக வரச்சொல்லி நிறுத்தி நானிந்தபாரதயுத்தத்தில் ஆயுதமெடேன் ஆதலால் என்னைவேண்டியவர்கள் என்னைக் கொண்டுபோகலாம் என்சேனைவேண்டியவர்கள் சேனைகளைக் கொண்டுபோகலாமென துரியோதனன் புத்தியீனனாதலால் யுத்தஞ்செய்தற் குதவியில்லாத கிருஷ்ணனாலென்னபலன் உமது சேனைகளைக்கொடுமென அவ்வாறேகொடுக்கச் சேனைகளைக்கொண்டுபோய் அவர்களோடு தானுமடிந்தான் அருச்சுனன் புத்திமானாதலால் கிருஷ்ணனிராயுதனாகவிருந்தாலும் அவர்தந்திரத்தால் வெல்லலாமென்றுகருதி அவனைவேண்டியவனால் சகலரையுஞ்வென்று ஜெயத்தையடைந்தான்.—(ஆதலால் புத்திமானுக்குச்சகலமுங் கைகூடுமெனக்கண்டுகொள்க. (௩௩)

குற்றங்கடிதல்.

கையரிந்தான்மாறன்கதவிடித்தகுற்றத்தால் *
எய்யுஞ்சிலைக்கைவிரங்கேசா – பையத்
தினைத்துணையாங்குற்றம்வரினும்பனைத்துணையாக் *
கொள்வர்பழிநாணுவார். *

(என்பது.) பழியையஞ்சுவோர் தினையளவுசிறிய குற்றமுண்டா ல்

அப்பிடத்துவந்தாயினும் அதனையவ்வளவாகவல்லாமல் பனையினளவு பெரிதாகக்கொள்வார்களென நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினா ராதலால் அதற்குதாரணமாக பாண்டிதேசத்தில் ஓரக்ராரத்தில் ஒரேழைப்பிராமணன் கெங்காஸ்நானத்துக்குப்போகப் பிரயாணப்பட்டுத் தன்மனைவியோடுசொல்ல அவள் நீர்போனால் என்னையாதரிப்பவர்களாரென அதற்குப்பிராமணன் அரசனாதரிப்பானென்று சொல்லிவிட்டுப்போய்விட்டான், அதை நகரிசோதனைக்குவந்த பாண்டியனறிந்து வருத்தப்பட்டு அவள்நிமித்தம் அந்த அக்ராரத்திலுள்ளவர்களுக்கெல்லாம் நாளொன்றுக்கு இரண்டுவேளையன்னத்திற்கு வேண்டியசுயம்பாகமும் சுமங்கலிகளுக்கு வருஷத்துக்கிரண்டு வஸ்திரமுங்கொடுத்துவருவதுமன்றி அவ்வீட்டைத் தானேபாதுகாத்துக்கொண்டுவந்தான், அப்படிநடந்துவருநாளில் ஒருநாள் அரசனிரவில்நகரிசோதனைக்குப்போகும்போது அந்தக்காசிக்குப்போன பிராமணன்வீட்டில் புருஷசஞ்சாரமாகவிருந்தமையால் அதைச்சோதிக்கவேண்டி யரசன் கதவைத்தட்டினான் அப்போது காசிக்குப்போய்வந்தபிராமணன் கதவைத்தட்டினவனாரடாவென்று வருதலைக்கண்டு தட்டினது குற்றமென்று விரைவிலோடி அவ்வரிசையிலுள்ள வீட்டுக்கதவுகளையெல்லாந் தட்டிவிட்டு அரசன்மறைந்துபோனான் பின்பு அவ்வக்கிராரத்துப் பிராமணரெல்லாங் கதவைத்திறந்துபார்த்து ஒருவருமில்லாமையால் அரசனிடத்து வந்து பிராதுசெய்தார்கள் அரசனல்லது விசாரிப்போமென்று சொல்லியுங்கேளாமல் எங்கள்வீட்டுக் கதவைத்தட்டினவனுடையகையை இப்பொழுதேவெட்டவேண்டும்இல்லையாயின் நாங்கள்ஸ்நானமுதல்செய்யமாட்டோமென்றுபிராமணர்கள்சொல்லஅதைக்கேட்டரசன்அவர்கள் முன்பாகத் தன்கையை வெட்டிப்போட அதைப் பிராமணர்கள்கண்டு பயந்து நடந்தசங்கதிகளை விவரமாகக்கேட்டு யாகஞ்செய்வித்துஅரசனுக்குப் பொற்கைவளரும்படி செய்தார்கள்.—(ஆதலால் அறிவுடையோர்தம்மாட்டுவந்த குற்றம்பொறுத்துயிர்விடுவரெனக்கண்டுகொள்க()

பெரியாரைத்துணைக்கோடல்.

யோகமுனிராகவனையுற்றரக்கர்போர்களைந்தே ௬
யாகமுடித்தானிரங்கேசா ஆகையாம்
நக்காரினத்தனைத்தானெழுகவல்லானைச் ௯
செற்றூர்செயக்கிடந்ததில். ௩

(என்பது.) யோக்கியராகிய இனத்தினையுடையவனாகித் தானறிந்து நடக்கவல்லவொருவனை பகைவர்செய்யக்கிடந்த ஒருசெ

யிற்றும் இல்லையென நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார். அதற்குதாரணமாக விசுவாமித்திரர் அயோத்தியில்வந்து தசரதனாக்கண் இராமலக்ஷ்மணரைத்துணையாகக்கொண்டுபோய் தன்யாகத்துக்கு விரோதிகளாயிருந்த தாடகைமுதலிய அசுரர்களையெல்லாங்கொன்று தன்யாகத்தை நிறைவேற்றிக்கொண்டு அகலிகைசாபமுந் தீர்ப்பித்து மிதிலைக்குப்போய் சாம்பசிவனதுவில்லை ஸ்ரீராமனால் வளைக்கச்செய்து சீதாதேவியை ஸ்ரீராமனுக்குக் கலியாணஞ்செய்வித்தார். (ஆதலால் பெரியோர்களைத் துணையாகக்கொள்வாராகில் அரியகாரியங்களையும்முடித்துக்கொள்ளலாமெனக் கண்டுகொள்க.) (௪௫)

சிற்றினஞ்சேராமை.

துன்னுசகுனிகன்னன்சொற்கேட்டரவுயர்த்தோன் \
என்னபயன்பெற்றானிரங்கேசா மன்னிய \
சிற்றினமஞ்சும்பெருமைசிறுமைதான் \
சுற்றமாச்சூழ்ந்துவிடும்.

(என்பது.) பெரியோரியல்பு சிறியவினத்தை அஞ்சுதல்செய்யும் மற்றைச்சிறியோரியல்பு அதுசேர்ந்தபொழுதே தனக்குறவாக எண்ணித்துணியுமென நாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார். ஆதலால் அதற்குதாரணமாக துரியோதனன் வீஷ்மாச்சாரி-துரோணாச்சாரி-கிருபாச்சாரி-அசுவத்தாமன் - விதுரன்முதலிய பெரியோர்சொல்லைக்கேளாமல் சகுனி-கர்னன்-துற்சாதனன்முதலிய சிறியோர்சொல்லைக்கேட்டு தகாதகாரியங்களைச்செய்து தன்கிளையோடுமடிந்துபோனான். (ஆதலால் சிறியவரைக் கைவிடவேண்டுமெனக்கண்டுகொள்க.) (௪௬)

தெரிந்துசெயல்வகை

வீடணன்வன்மம்விலங்கைநகர் \
நாடறிந்ததன்றோவிரங்கேசா கூடித் \
தெரிந்தவினத்தொடுதேர்ந்தெண்ணிச்செய்வார்க் \
கருப்பொருள்யாதொன்றுமில்.

(என்பது.) தம்மாலேதெரிந்துகொள்ளப்பட்ட இனத்துடனே செய்யத்தகுந்தொழிலை யாராய்ந்து பின்னே தாமேயெண்ணிச்செய்துமுடிக்கவல்ல அரசருக்கு பெறுதற்கரியபொருள் யாதொன்றுமில்லையென நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக இரகுநாயகர் தன்னிடத்து அபயமாகவந்தடுத்தவிபீஷணனை தன்சத்துருவுக்குச்சகோதரனென்றுநினைத்து கைவிடாமல் அவன்

சத்தனென்று தெரிந்து அவனால் அவ்வரக்காது உளவெல்லாமறிந்து இராவணன்முதலிய இராக்கதர்களையெல்லாம் மடித்து செயங்கொண்டார். (ஆதலால் உளவறிந்தவொருவனைத் தேர்ந்தவனோடாலோசித்துயாதொருகாரியத்தையுஞ் செய்யவேண்டுமெனக்கண்டுகொள்க.) (௪௭)

வலியறிதல்.

கைதனைக்கருதிப்பார்க்கவிராமன்சிலையோ *
டெய்துதவந்தோற்றானிரங்கேசா வையத்
துடைத்தம்வலியறியாருக்கத்தினூக்கி *
யிடைக்கண்முறிந்தார்பலர். *

(என்பது.) தலைவனுதலையுடையதமது வலிமையினளவைத் தெரிந்துகொள்ளாதவராகி மனவெழுச்சியால் தம்மின் வலியவரோடு போர்செய்யத்தொடங்கியவர்வருத்தலால் அதுசெய்து முடிக்கப்பெறாமல் நடுவிலே கெட்டுப்போனவர் பலராவரென நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக, இரகுநாயகராதுபலத்தையறியாமல் சிறுபிள்ளையென்றெண்ணியவரோடுபரசிராமர்வந்தெதிர்த்து தன்கைவில்லையுங்கொடுத்து அவர்பூட்டின அம்புக்கு இலக்காகத் தான்பண்ணிய தவத்தையுங்கொடுத்துப் பலவீனமடைந்தார். (ஆதலால் தனக்குச்சமமான பேரிடத்தல்லது அதிக பலமானவர்களுடனே யெதிர்க்கலாகாதெனக் கண்டுகொள்க.) (௪௮)

காலமறிதல்.

ஆண்டுபதின்மூன்றாவுயர்த்தோன்செய்தவெல்லாம் *
ஈண்டுபொறுத்தாண்டானிரங்கேசா வேண்டிய
காலங்கருதியிருப்பர்கலங்காது *
ஞாலங்கருதுபவர். *

(என்பது.] பூமியெல்லாம் தப்பாமல் கொள்ளநினைக்குமரசர் தம்வலிமிகுதியாயினும் அதனைநினையாமல் அதற்கேற்ற காலத்தையே நினைத்து அதுவருமளவும் மனமேற்செல்லாரென நாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக தருமபுத்திரர்பதின்மூன்றுவருஷம் துரியோதனன்பண்ணின கொடுமைகள் அநேகமாகவிருந்தும் தமக்கானகாலம்வருமளவும் பொறுத்திருந்து பின்பு அவனோடெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்து அவன்புத்திரமித்திர களத்திராதிகளையுங்கொன்று செயம்பெற்று அஸ்தினாபுரத்தையாண்டார். (ஆதலால்யாதொருகாரியத்தையுங்காலமறிந்துசெய்யவேண்டுமெனக்கண்டுகொள்க

இடனறிதல்.

சார்ந்துமறைகீறிச்சராசந்தன்றன்னுடலை *
ஈர்ந்துவென்றான்வீமனிரங்கேசா — தேர்ந்தக்கால்
எண்ணியாரெண்ணமிழப்பரிடனறிந்து *
துன்னியார்துன்னிச்செயின். *

(என்பது.) தாம்தொழில்செய்தற்கேற்ற இடத்தைத்தெரிந்து சென்றவரசர் அரணைப்பொருந்திநின்று அத்தொழிலைச்செய்வாராயின் முன்பு அவரைவெல்ல எண்ணியிருந்தபகைவர் அவ்வெண்ணத்தை யிழந்துவிடுவாரென நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக சராசந்தன் இருவர்கருப்பத்திலே அர்த்த அர்த்த சரீரமாகப்பிறந்து கோட்டைக்குவெளியில் எறிந்துவிடப்பட்டதை சரையென்னு மோரரக்கி இரையைக்கருதி அக்கோட்டையோரத்தில் வரும்போது அந்தப்பிள்ளையின இருகூறாகிய வுடலைத் தான் தின்னும் பொருட்டு இரண்டுபிளவையுமொன்றாகச்சேர்த்தெடுக்க ஒன்றாகச்சேர்ந்து சரையென்பவளோடெதிர்க்க அதுகண்டு அவள்மகிழ்ந்து அதை வேடிக்கையாகப்பார்த்து நிற்கிறபோது பொழுதுவிடிந்து இந்தவிசயத்தை யாவருங்கண்டு அரசனுக்குத்தெரிவிக்க அரசன்வந்துசரையென்பவளுக்கு வேண்டிய ஆகாரத்தைக்கொடுத்து அவளைச்சந்தோஷப்படுத்தி அவள் மனதின்படி அப்பிள்ளைக்குச் சராசந்தனென்று பேரிட்டு வளர்த்துவருநாளையில் அவனுக்கு வரத்தினால் ஒரு பேரிகைகிடைத்தது, அது சத்துருக்கள் அவ்வூரில்வந்தால் ஒலிக்கும், இப்படியிருக்குநாளில் சராசந்தனுக்குப் பட்டங்கட்டி அவன்தன் வல்லமையால் யாவரையுஞ் செயித்துவருநாளில், தருமன் ராஜசூயயாகஞ்செய்யும்போது அவ்வியாகத்துக்குத் திரவியம்வேண்டி ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர் வீமனைவிட்டுக்கொண்டு பிராமணவடிவுகொண்டு அவன்பட்டணத்திற்சென்று அந்தப்பேரிகையையுங்கிழித்து அரண்மனைக்குட்சென்று சராசந்தனுடன் வீமனை யுத்தம்பண்ணச்செய்து அவனை யிருகூறாகக்கிழிப்பித்து இரண்டு கூற்றையும் தலைமாற்றிப்போடும்படிசெய்வித்து அவனைச்செயங்கொண்டு அவன்குமாரனுக்கு அப்பட்டணத்தைப் பட்டங்கட்டிவித்து அவன்பட்டணத்திலுள்ள திரவியங்களையெல்லாங் கொள்ளைகொண்டுவந்தார். (ஆதலால் அரசரிடனறிந்து போர்செய்வாராகில் பகைவரெண்ணமுடியாதெனக் கண்டுகொள்க.) (௫௰)

தெரிந்துதெளிதல்.

கன்னற்றெளிந்தாசான் காதலனையயமுற்றான் *
இன்னற்பொலிந்தானிரங்கேசா — முன்னமே.

தோரான்றெளிவுந் தெளிந்தான்கணையுறவும்
றீராவிடும்பைதரும்.

(என்பது.) அரசன் ஒருவனையாராய்ந்திலனாகித் தெளிதலும் ஆராய்ந்து தெளியப்பட்டவனிடத்தே சந்தேகப்படுதலும் அவனுக்குத் தீராததுன்பத்தைக்கொடுக்குமென நாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக துரியோதனன் துரோணாச்சாரியர் குமாரராகிய அசுவத்தாமன் வில்வித்தையிற் சாமர்த்தியனென்றும் சிரஞ்சீவியென்றுமறிந்தும் அவனிடத்துச் சந்தேகப்பட்டு இன்னகுலமென்றும் இன்னவித்தையில் சாமர்த்தியனென்று மறியாதகர்ணனை நம்பி பாரதயுத்தத்தில் துரோணாச்சாரியருக்குப் பின்பு அவனுக்குச் சேனாதிபத்தியங்கொடுத்து மிகுந்த துக்கத்தையநுபவித்தான். (ஆதலால்யாதொருகாரியமும் ஆராய்ந்துசெய்யவேண்டுமெனக்கண்டுகொள்க.) (௯௧)

தெரிந்துவினையாடல்

சல்லியனைத்தேருக்குச் சாரதியாக்கொண்டதனால்
எல்லவன்சேய்தோற்றானிரங்கேசா சொல்லின்
இதனையிதனா லிவன்முடிக்குமென்றாய்ந்
ததனையவன்கண் விடல்.

(என்பது.) இத்தொழிலை இச்சாதனத்தால் இவன்முடிக்கவல்லவனென்று ஆராய்ந்துகூறுபடுத்து இம்மூன்றுந் தம்முளொத்திருந்தவிடத்து அத்தொழிலை அவனிடத்துவிடக்கடவனென்று நாயனார் குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினார். (ஆதலால் அதற்குதாரணமாக பாரதப்போரில் அருச்சுனன்றேருக்குக் கிருஷ்ணன் சாரத்தியம்பண்ணுகிறானென்றுநினைத்து சல்லியராசனைக் கிருஷ்ணனுக்குச் சமானமாகக் கர்ணன்றேருக்குச் சாரத்தியமாகவைத்ததால் அவன் கிருஷ்ணனுக்குச் சமானமாகச் சாரத்தியம்பண்ணவறியாமல் கர்னன் மடிந்துபோனான், (ஆதலால்யாதொருகாரியமும் தேறவிசாரித்துச் செய்யவேண்டுமெனக் கண்டுகொள்க.) (௯௨)

சுற்றந்தழால்.

வில்லுக்கதிபன் விரகினாலேவாராக்
கில்லுற்றுமியந்தாரிரங்கேசா நல்ல
விருப்பறாச்சுற்ற மியையினருப்பறா
ஆக்கம்பலவுந்தரும்.

(என்பது.) அன்புநீங்காதசுற்றமானது ஒருவனுக்குக்கிடைக்குமாயின் அதுகிளைத்தல் நீங்காதபலசெல்வங்களையும் அவனுக்குக்கொடுக்குமென்று நாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார். அதற்குதா

ணமாக திருதராட்டிரன் தன்பிள்ளைகளும் பாண்டவர்களும் பகைத்திருக்கிறார்களென்றறிந்து தருமராசனையழைத்து நீங்களைவருங்வாரணாவதத்திற்போய் ஒருவருஷகாலம் உங்கள்பிதாவுக்குத் திலோதகப்பண முதலிய கர்மங்களைச் செய்துகொண்டிருந்து பின்புவாருங்களென்றனுப்ப அவர்களங்குபோயிருந்தகாலத்தில் துரியோதனன் ஒரு சிற்பியை யழைத்து வாரணாவதத்தில் பாண்டவர்கள்சாகும்படிஓராக்குமாளிகை கட்டுவிக்க அதனை விதுரனறிந்து அந்தசிற்பிக்கு வேண்டிய வெகுமதிகளைக்கொடுத்து அந்தவரக்குமாளிகைக்குள் பாண்டவர்கள் தப்பித்துக்கொண்டு வெளியேபோகும்படி ஓர்வழிபண்ணிவித்து அதுகாரியத்தை வீமனுக்குத் தெரிவித்திருந்தான் பின்பு துரியோதனன் புரோசனனென்னுமந்திரியை யவ்விடத்திற்கனுப்பி அரக்குமாளிகையில்தீவைக்கும்படியனுப்ப அதுவீமன்தெரிந்து அச்சமயத்தில் தமையன் தம்பிமார்களைவரையும் தாயாரையும்எடுத்துக்கொண்டு அச்சுரங்கத்தின்வழியாகப்புறப்பட்டு இடும்பன்வனத்தில்வந்து பிழைத்தார்கள்.(ஆதலால் சுற்றத்தாரிடத் தன்புவைக்கவேண்டுமெனக்கண்டுகொள்க. (௩௩)

பொச்சாவாமை.

தண்ணார்சடைமுடியைத்தக்கனிகழ்ந்தானரனே *
எண்ணுமலன்றேவிரங்கேச மண்ணோர்
இகழ்ச்சியிற்கெட்டாரையுள்ளுகதாந்தம் *
மகிழ்ச்சியின்மைந்துறும்போழ்து. *

(என்பது.) ஒருவர் தமதுமகிழ்ச்சியினிடத்து தாஞ்செருக்குறும்போழ்து முற்காலத்திலே அதனாலாகிய மறதியினாலே கெட்டவர்களை நினைக்கக்கடவரென நாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார். அதற்குதாரணமாக தக்ஷப்பிரசாபதியென்பவன் ஐஸ்வரியத்தினாலே அகங்காரத்தையடைந்து தான்செய்யும்யாகத்திலே பரமசிவனுக்கு அவிர்ப்பாகங்கொடேனென்று அவரைநீக்கிவைத்து மற்றதேவர்களையெல்லாஞ் சேர்த்துக்கொண்டு யாகம்பண்ணியகாலத்தில் பரமசிவனுக்குக்கோபம்வந்து தனதுநெற்றியிலுண்டான வியர்வையில் வீரபத்திரனைப்பிறப்பித்து யாகமுகத்திலனுப்ப அவரவ்விடத்திற்குப்போய் யாகத்தையுமழித்து தக்கன்றலையுமறுத்து தேவர்களையும்பங்கப்படுத்தினன் (ஆதலால் மமதையில்லாமல் யாவையுமறிந்து நடக்கவேண்டுமெனக்கண்டுகொள்க.)

(௩௪)

செங்கோன்மை.

கண்கொண்டான்பொன்னிக் கரைகட்டவீரானே *
ஏல்கொண்டசோழனிரங்கேசா தூண்கொள்ளும்

வேலன்றுவென்றிதருவதுமன்னவன் *
கோலதூஉங்கோடாதெனின். *

(என்பது.) அரசனுக்குப் போரில் வெற்றியைத்தருவது அவ்வெறியும் வேற்படையன்றாகும் அவனது செங்கோலாகும் அக்கோலும் அப்படிப்பட்டதாவது தான்கோணாதிருக்குமாயின் என்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக காவேரிகரைகண்டசோழன் அரசாளுங்காலத்தில் ஐம்பத்தாறுதேசத்து அரசர்களுக்குங் காவேரிக்கரைகட்டும்படி பிரித்துக்கொடுத்துக் கட்டுவிக்கும்போது அவர்களிலொரு தேசத்தானாகிய பிரதாபருத்திரனென்பவன் மூன்றுகண்ணையுடையவன் அவன் மற்றஅரசர்கள்போல தனக்குண்டானபங்கைக்கட்டாமலும் சோழராசனை மதிக்காமலுமிருந்தான் அப்பொழுது சோழராசன் காவேரிக்கரைமுழுதுஞ் சுற்றிப்பார்த்துவருகையில் ஒருபங்குக்கரை கட்டாமலிருப்பதைக்கண்டு இது ஆருடையபங்கென்று விசாரித்தபோது பிரதாபருத்திரன் பங்கென்று சொல்லக்கேட்டு அந்தவரசனைப் படத்திலெழுதி வரச்சொல்லிப்பார்த்து அவனுக்கு முக்கண்ணிருந்தமையால் இவ்வளவுகர்வித்திருக்கிறானென்றுநெற்றிக்கண்ணைத் தன்கைவேலினால்குத்தினான் உடனே பிரதாபருத்திரனுக்கு நெற்றிக்கண்கெட்டுப்போயிற்று அவன் பின்பு பயங்கொண்டுவந்து சோழராசன்காலில்விழுந்து காவேரிக்கரையுங்கட்டினான். (ஆதலால் செங்கோன்மையாக அரசாண்டவரசனுக்கு ஆயுதம் வேண்டுவதின்றியே சயமுண்டாகக் கண்டுகொள்க.) (௫௫)

கொடுங்கோன்மை.

தின்றுடவிக்கிடும்பைசூழ்ந்துபுரவேந்தர் *
இன்றியெரிந்தாரிரங்கேசா கன்றியே
அல்லற்பட்டாற்றாதழுதகண்ணீரன்றே *
செல்வத்தைத்தேய்க்கும்படை. *

(என்பது.) அரசன் செல்வமாகியமரத்தை குறைக்கும்வாளாவது அவன்முறைசெய்யாமையினாலே குடிகள் துன்பப்பட்டு அதனைப்பொறுக்கமாட்டாமல் அழுதகண்ணீரல்லவோ என்றுநாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார். அதற்குதாரணமாக திரிபுராதிகள் அறத்தைமறந்து தங்கள்கோட்டையுடனே மேலேபறந்து பட்டணங்களின்மேலிறங்கி அவற்றிலுள்ள வுயிர்களையெல்லாம் நாசம்பண்ணினதால் அவர்களைச்சயிக்கவேண்டிப் பரமசிவன் பூமியைத்தேராகவும், சந்திரசூரியர்களை உருளையாகவும், மகமேருவைவில்லாகவும் ஆதிசேடனைநாணியாகவும், விஷ்ணுவைபாணமாகவுங்கொண்டுவந்து இடையில்தேர்

முறிந்து சிதன்கோபத்தினால் அந்தப்பட்டணத்தைநோக்கி நகைத்த மாத்திரத்தில் அவர்கள் பட்டணங்களுடனே எரிந்துசாம்பலானார்கள். (ஆதலால் செங்கோன்முறைதப்பி நடந்தவர்கள் தாம்செய்ததருமமும் தங்களுக்குதவாமல் செல்வத்தையும் பிராணனையும் இழப்பார்களெனக்கண்டுகொள்க.) (௫௬)

வெருவந்தசெய்யாமை.

தாடகைதன்மைந்தர்தவமுனியையச்சுறுத்தி
ஈடழக்கரானாரிரங்கேசா — நாடி
வெருவந்தசெய்தொழுகும் வெங்கோலனாயின்
ஒருவந்தமொல்லைக்கெடும்.

(என்பது.) அரசன்குடிகளாஞ்சப்பட்டசெயல்களைச்செய்துநடக்கும் கொடுங்கோலனாயிருந்தால் நிச்சயமாகவே கடிதில்அவன் கெட்டுப்போவான் என்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக சுகனென்றொருசுதன் வனத்தின்கண் அகத்தியாசிரமத்திலே வந்து அங்குள்ள பூமரங்களையெல்லாம் பிடுங்கியழித்தமையால் முனிவனது கோபாக்கினியினாலே வெந்து சாம்பலானான் பின்பு அவனுடைய மனைவியாகிய தாடகையும் அவள் பிள்ளைகளாகிய சுவாகு மாரீசன் என்பவரும் பொதியையில்வந்து முனிவனைப் பயமுறுத்தியதால் முனிவனுக்குக் கோபமுண்டாகி நீவிர் இராக்கதராகக் கடவீர்களென்று சபிக்க அதனால் அவர்களிராக்கதருமாகிக் கெட்டு எக்ஷத்தன்மையுங்கெட்டுப் பாதாளத்திற்புகுந்து மாலியவானுக்குப் பிள்ளைபுகுந்தார்.—(ஆதலால் ஒருவருக்குப்பயமுண்டாக்கினவர் விரைவிற்கெடுவாரெனக் கண்டுகொள்க. (௫௭)

கண்ணோட்டம்.

சொல்லுகவென்றங்கதனைத்தூதேவிமானந்தவிர்ப்
இல்லையெனவென்றானிரங்கேசா — மெல்ல
ஒறுத்தாற்றும்பண்பினார்கண்ணுங்கண்ணோடிப்
பொறுத்தாற்றும்பண்பேதலை.

(என்பது.) தம்மையொறுக்குமியல்புடையவரிடத்துங் கண்ணோட்டமுடையவராகி அக்குற்றத்தைப்பொறுக்குமியல்பே அரசர்க்குத்தலைமையானவியல்பென்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக இரகுநாயகர் இராவணன்செய்தஅபசாரத்தினாலே சுக்கிரீவனைத் துணையாகக்கொண்டு சேதுபந்தனம்பண்ணி இலங்கையிற்போய் இராவணனுக்குப்புத்திசொல்ல அங்கதனையனுப்ப அவன்கேளாமையால் போர்செய்தவனையழித்தார் (ஆத

லா

லால் ஒருவர்செய்த குற்றத்தையும் பொறுத்துத் தெண்டிக்கவேண்டு மெனக்கண்டுகொள்க.) (ரு௮)

ஒற்றாடல்.

மேகநாதன்செய்தவேள்விதனையொற்றினால் *
சகியழித்துய்ந்தாரிரங்கேசா வேகரித்த
ஒற்றினாலெற்றிப்பொருடெரியாமன்னவன் *
கொற்றங்கொளக்கிடந்ததில். *

(என்பது.) ஒன்றனைக்கொண்டெல்லாரிடத்துநிகழ்ந்தவைகளை யறிந்துவரச்செய்து அவைகளாலடையும்பயனை ஆராய்ந்தறியாத அரசனானவன் வெற்றியடையக்கிடந்தது வேறொருவழியில்லையென நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக இந்திரஜெயித்துநிகும்பலையாகம் பண்ணும்போது இரகுநாயகர் விபீஷணனையனுப்பி அவராற்றெரிந்துகொண்டு இலட்சுமணனைச் சேனைகளோடனுப்பி அவன்செய்யும்யாகத்தையுமழித்து அவனையுங்கொல்லுவித்தார்.—(ஆதலால் அரசர்கள் உலகத்தில் நடக்கிறகாரியங்களைஒற்றராலவிசாரித்துத் தெரிந்துகொண்டு அதற்குத்தக்கதாக நடக்கவேண்டுமெனக் கண்டுகொள்க. (ருசு)

ஊக்கமுடைமை.

வீசுபுகழ்விசயன்விற்றழும்புசென்னியின்மேல் *
ஈசன்றரித்தானிரங்கேசா ஆசையால்
ஆக்கமதர்வினாய்ச்செல்லுமசைவிலா *
ஊக்கமுடையானுழை. *

(என்பது.) அசைவில்லாத மனவெழுச்சியுடையவனிடத்தே பொருளானது வழிகேட்டுக்கொண்டு போகுமென்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக அருச்சுனன் பாசுபதாஸ்திரம்வேண்டி அரிதாகிய தவசுபண்ணும்போது பரமசிவன் அவன்றபசைச்சோதிக்கவேண்டித் தான்வேடனாக வுருவங்கொண்டுவந்து அருச்சுனனைக் கொல்லவந்திருக்கும் இராக்கதனாகிய பன்றியைத் துரத்த அப்பன்றி அருச்சுனன்ஏறித் தபசுபண்ணும் கம்பத்தினடியில்வந்து அபயமென்று கூக்குரலிட அதுகண்டு அருச்சுனன்பன்றிக்கு அபயங்கொடுக்க சிவனாகியவேடன்வந்து நான்றுரத்திய பன்றியை விடச்சொல்ல, அருச்சுனன் என்னிடத்தபையமாகவந்ததை விடேனென்றுசொல்ல அப்பொழுதிருவருக்கும் போர்விளைந்து அருச்சுனனுடைய வில்நாணியைச் சிவனறுக்க வில்நீண்டது அதைக்கண்டு அருச்சுனன்கோபித்து நீண்டவில்லைத் தெண்டாயுதமாக்கொண்டு சங்கரன்

றலையில்அடிக்கப்பரமசிவன்சந்தோஷித்துப் பாசுபதாஸ்திரமும்வேண்டியவரங்களையுங்கொடுத்தார்.—(ஆதலால் தயிரியம்விடாதவர்களுக்குச் சகலநன்மையு முண்டாகுமெனக்கண்டுகொள்க.) (சுஙி)

மடியின்மை.

துஞ்சுவிழிக்கும்பகன்னன்றுண்டஞ்செவியிழந்தும் *
எஞ்சுதலையும்ற்றானிரங்கேசா விஞ்சும்
மடிமைகுடிமைக்கட்டங்கிற்றன்னொன்னார்க் *
கடிமைபுகுத்திவிடும். *

(என்பது.) சோம்பற்றன்மையானது குடிமையுடைய அரசனிடத்தே தங்குமாயின் அதுதன்பகைவர்க்கு அடியனுந்தன்மையை அவனை யடைவித்துவிடும் என்று நாயனர் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினர் ஆதலால் அதற்குதாரணமாக கும்பகர்னன் போர்க்களத்தில் வந்து சகலவனசரரையுங்கொன்று சுக்கிரீவனையும் பிடித்துக்கொண்டு போகும்போது சோம்பலாகிய நித்திரைவந்து தோன்றினதால் சுக்கிரீபனுக்கிளைத்துத் தன்மூக்குங் காதுமிழந்தான். (ஆதலால் சோம்பலை விடவேண்டுமெனக்கண்டுகொள்க.) (சுக)

ஆள்வினையுடைமை.

செய்துசிவபூசைசிரஞ்சிவியாமபயம் *
எய்தினன்மார்க்கண்டனிரங்கேசா நொய்தாக
ஊழையுமுப்பக்கங்காண்பருலைவின்றித் *
தாழாதுஞற்றுபவர் *

(என்பது,) பயனைவிலக்குவதாகிய ஊழையும் புறங்காண்பார் அவ்விலக்குதற்குஇளையாமல் தாழ்வறத்தொழிலையுமுயல்வோர் என்று நாயனர் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினராதலால் அதற்குதாரணமாக மிருகண்டமாமுனிவன் ஈஸ்வரனைநோக்கித் தவஞ்செய்துபதினறுவயதிருக்கும்படியான ஒருபிள்ளையைப்பெற்று வளர்த்து மார்க்கண்டனென்று பெயருமிட்டு சகலகலைக்கியானங்களும் பதினைந்துவயதுக்குள் கற்பித்துப் பண்டிதனுகவிருக்குங்காலத்தில் மாதாபிதாக்கள்பிள்ளையைப்பார்த்துத் துக்கித்தபோது அந்தப்பிள்ளை தாயுந்தந்தையும் வியசனமுற்றகாரியத்தை விவரமாகத்தெரிந்து அச்சப்படாமல் ஒருவருக்கும்பரமசிவனை யிடைவிடாமல்பூசித்துப் பதினறும்வயதின்முடிவில் இயமன்வர அவனைப்பரமசிவனுல் உதைப்பித்து ஊழையுந்தள்ளிஎன்றும்பதினறுவயதுபெற்றுச் சிரஞ்சீவியாயினன். (ஆதலால் ஒருகாரியத்தைத்தொடங்கி நடத்தும்போது என்ன இடையூறுவந்தாலும் சோம்

புகலின்றித்தன்னி நடுத் தொழுவதுக்கு வினைத்தகாரியம் கைகூடுமெனக் கண்டுகொள்க.) (௬௨)

இடுக்கணழியாமை.

(௬௩)

விற்றமனையாளைவெட்டுதலுமுற்றதுயர்
இற்றதுமன்னர்க்கிரங்கேசா — அற்றலகில்
இன்னலையின்பமெனக்கொளிருக்குந்தன்
னின்னார்விழையுஞ்சிறப்பு.

(என்பது.) ஒருவன்தொழில்செய்யுமிடத்து முயற்சியால் வருந்துன்பத்தையே தனக்கு இன்பமாகநினைத்துக்கொள்ளுவானாயின் அதனால் தன்பகைவர்கள்கூடமதித்தற்கு ஏதுவாகிய உயர்ச்சியானது உண்டாகுமென்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குகாரணமாக அரிச்சந்திரமகாராசன் சத்தியந்தப்பாமல் விசுவாமித்திரனுக்குத் தாரைவார்த்துக்கொடுத்த பொன்னுக்காகத்தன்மனைவியையும் குமாரனையும் பார்ப்பானிடத்து விற்றுக்கொடுத்துந்தீராமல் தானும் பறையனுக்கடிமையாகியும் முனிவன்சந்தோஷியாமல் மகனையும்விஷத்தினாலே கொல்லுவித்து அனைத்தகனம்பண்ணவந்த மனைவியைக் காசிராசாவின் பிள்ளையைக்கொன்ற குற்றவாளியாக்கி அவளைக்கொலைசெய்யும்படி தன்கையிற்கொடுத்தபோதும் தளராமல் வெட்டும்போது அரசன் சத்தியத்தைக்குறித்துமெச்சி சகலதேவர்களும் பிரத்தியக்ஷமாய்வந்து அவர்களடிமையுந்தீர்த்து வேண்டியவரங்களுங் கொடுத்து விசுவாமித்திரன்செய்ததவத்திலும் பாதிகொடுப்பித்து முன்போல ராச்சியமும் ஆளும்படிசெய்வித்தார். (ஆதலால் துக்கம்வந்தவிடத்திலும் மனந்தளராமல் இன்பமென்க்கொள்ளவேண்டுமெனக்கண்டுகொள்க.) ()

முதலாவது-அரசியல்-முற்றும்.

இரண்டாவது - அமைச்சியல்.

அமைச்சு.

மாணவன்மால்தேவரேவ்வானசாமாறதைவிடாய்
ஈனமுறுமென்றுனிரங்கேசா — ஆன
தரிகொண்டறியானெனினுமுறுதி
உரைமியிருந்தான்கூறல்கடன்.

(என்பது.) அறிந்துசொல்லினவரது அறிவையுமழித்துதானு

ம் அறியானேயாயினும் அக்குற்றநோக்கிக்கைவிடாமல் அரசனுக்கு வுறுதியானவைகளைச் சொல்லுதல் மந்திரியினது முறைமையாகுமென்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார். அதற்குகாரணமாக இராவணன் மந்திராலோசனை பண்ணுமிடத்து விபீஷணன் இராவணனைப்பார்த்து ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியே இராகவனாக வவதாரம்பண்ணினான் நந்திகேஸ்வரர்சாபத்தினால் தேவர்களெல்லாம் வாநரராகவந்திருக்கிறார்கள் அன்றியும் மனிதர்களை ஜயிக்கும்படியானவரமும் நாம் பெற்றோமில்லை ஆதலால் இவர்களை நாமொருபோதும் ஜயிக்கமாட்டோம் சீதாதேவியை விட்டுவிடு இல்லையேல் நமக்குப் பிராணஹானிவருமென்று உறுதியாகச்சொன்னான்.—(ஆதலால் அரசனுக்கு வருங்காரியம் மந்திரிசொல்லவேண்டுமெனக் கண்டுகொள்க.) (கூச)

சொல்வன்மை.

சோழன்சிவாற்பரச்சொல்தோற்றமைதானிக்தவுலக
கேழுமறிந்ததிரங்கேசா தாழாமல்
சொல்லுகசொல்லைப்பிறிதோர்சொலச்சொல்லை
வெல்லுஞ்சொலின்மையறிந்து.

(என்பது.) தானுஞ்சொல்லக்கருதியசொல்லை வெல்லவல்லசொல்லாகிய பிறிதோர்சொல் இல்லாமையைத்தெரிந்து அந்தச்சொல்லைச் சொல்லக்கடவனென்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குகாரணமாக கிருமிகண்டசோழன் விஷ்ணுத் தலங்களை யழித்து சிவாற்பரனெஸ்த்தியென்று கைபொப்பம் இடுவித்துக்கொண்டுவருநாளில் ஸ்ரீரங்கத்தில் கூரத்தாழ்வானைக்கண்டு கைபொப்பமிடச்சொன்னபோது அவர் துரோணமஸ்தி தற்பரமென்றெழுதினார் அப்போது அரசன்கோபங்கொண்டு அதுவென்னவென்றுகேட்க சிவமானது குறுணியென்றம் குறுணியுண்டாகியபோதே துரோணம்பதக்குண்டென்றார் அதைக்கேட்டு அரசன் ஆழ்வானைக்கண்ணைப்பிடுங்குவித்தான் அப்போதுபிடுங்கினகண் உடனே சுவாமிகொடுத்தார் அதைக்கண்டு ராஜரவனவிரதிசயப்பட்டு விஷ்ணுத்தலங்களைப் பிடுங்காமல் விட்டார்.—(ஆதலால் சபையில் தோல்வியடையாத வார்த்தைகளைச் சொல்லவேண்டுமெனக்கண்டுகொள்க.) (கூரு)

வினைத்தூய்மை.

தன்மகனைநீரேற்றான்தாணிமுழுதுங்கைக்கை
இன்மைக்குகன்றிரங்கேசா நன்மை
கழிந்தக்கழிந்தோராசெய்தார்க்கவைதாம்
முடிந்தாலும்பீழைதரும்.

(என்பது.) நூலோர்தள்ளியதொழில்களைத்தாமுந்தள்ளிவிடாராகிப் பொருளைக்குறித்துச்செய்தவருக்கு அவைதாம் தூயவையல்லாமையால் முடியாவாம் ஒருவழியால்முடிந்தாலும்பின் துன்பத்தைக்கொடுக்குமென்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக தசரதமகாராஜன் இரகுநாயகருக்குப் பட்டாபிஷேகஞ்செய்யுஞ்சமயத்தில் கைகேசியானவள் தன்பிள்ளை பரதனுக்குஇராச்சியபட்டாபிஷேகஞ்செய்யச்சொல்லி, நியாயவிரோதமாகக் கேட்க அவருந் தான்கொடுத்தவரம்பிசகாமற்கொடுத்துச் சுவர்க்கலோகமடைந்தார் தருமத்துக்கு விரோதமாகச்செய்தலால் கைகேசி அமங்கலியானாள்.—(ஆதலால் தருமவிரோதஞ்செய்தபேருக்கு உடனே கேடுவருமெனக்கண்டுகொள்.) (௬௬)

வினைத்திட்பம்.

ஆர்க்குங்கடனீருந்தவொருகரத்தில் *
ஏர்க்கவடக்கிற்றிரங்கேசா — பார்க்கும்
உருவுகண்டெள்ளாமைவேண்டுமுருள்பெருந்தேர்க் *
கச்சாணியன்னாருடைத்து. *

(என்பது.) உலகமானது உருளாநின்ற பெரியதேர்க்கு அச்சின்கடத்தேயாணிபோலத் தொழிலினிடத்தே வலியையுடையவரை உடையது அதனால் அவர்வடிவினிடத்தே சிறுமைநோக்கி அவரை யிகழாமை வேண்டுமென்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் சுப்பிரமணியர் அசுரசங்காரம்பண்ணுகிற காலத்தில் அசுராள் சமுத்திரத்திலே யொளித்ததுகண்டு குறுமுனியாகிய அகஸ்த்தியர் சமுத்திரசலத்தையெல்லாம் உள்ளங்கையிலடக்கி ஆசமனமாகவுட்கொண்டார்.—(ஆதலால் உருவுகண்டெள்ளாமை வேண்டுமெனக் கண்டுகொள்க.) (௬௭)

வினைசெயல்வகை.

தொட்டதெரிப்போன் சுடர்முடிமேலங்கைவைப்பித் *
திட்டவனைச்செற்றாயிரங்கேசா — முட்ட
வினையான்வினையாக்கிக்கோடலனைகவுள் *
யானையால்யானையார்த்தற்று. *

(என்பது.) செய்யப்படுகின்றதொழிலினாலே அப்படிப்பட்ட வேறொருதொழிலை முடித்துக்கொள்ளக்கடவன் அதுமதத்தால் நனைந்த கபோலத்தையுடையயானையினால் அப்படிப்பட்ட வேறொருயானையைக் கட்டியதோடொக்குமென்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக பத்மாசூரன் தன்கையையார்த

கலமேல்வைத்தாலும் அவர்கள்வெந்து பஸ்பமாகப் போகவேண்டுமெ ன்று ருத்திரனிடத்து வரம்பெற்றுக்கொண்டு அதைச்சோதிக்க வரங் கொடுத்தவுருத்திரன் தலைமீது தன்கையைவைக்கப்போக அவ்வுருத்தி ரன்வோட அப்போது விஷ்ணு மோகினிரூபமாக வெதிரேவர அவளை க்கண்டு மோகித்துப் புணரவர அம்மோகினி நீ ஸ்நானஞ்செய்து வா வென சலமெங்குங்கிடையாமையால் ஒருமாட்டின்குளம்படியிலுள்ள நீரைத்தன்கையாற்றொட்டுத் தன்றலைமீதுவைக்கஅவனேயெரிந்துபோ னான்.—(ஆதலால் அவரவராலேயாகுங் காரியங்களை அவரவராலேயே முடித்துக்கொள்ளவேண்டுமெனக்கண்டுகொள்க.) (சுஅ)

தூது.

அக்கன்முதலரக்கராவிதனை வாங்கியூர் *
எக்கியனுக்கீய்ந்தானிரங்கேசா மிக்க
இறுதிபயப்பினுமெஞ்சாதிறைவற் *
குறுதிபயப்பதாந்தூது. *

(என்பது.) அரசன் சொல்லச்சொன்னவார்த்தை தனக்குமுடி வைத்தருமாயினும் அதற்கஞ்சிவிடாது தன்னரசன்சொன்னபடியே அ வ்வரசனுக்கு மிகுதியைப்பயப்பதுவேற்றரசரிடத்துச்சொல்லுவோனே தூதனுவானென்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார். அதற் குதாரணமாக அநுமார் தூதாகச்சென்று சமுத்திரமுந்தாண்டி சீதாதே வியையுங்கண்டு அசோகவனத்தையுமழித்து அக்ஷயகுமாரன்முதலிய மூன்றுவெள்ளஞ் சேனையையுங்கொன்று இலங்கைப்பட்டணத்தை யும் அக்கினிக்கிரையாக்கொடுத்து எசமானன்காரியத்தையும் மேன் மைபண்ணிக்கொண்டுவந்தார்.—(ஆதலால் எதிரிகோபிக்கப்பட்டவிட த்திலும் அச்சமின்றி எசமானன்காரியத்தையும் முடிப்பவனே தூத னென்று கண்டுகொள்க. (சுகூ)

மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்,

அட்சனிதியோர்க்குபசாரஞ்செய்ததினால் *
அட்சன்பிரிந்தானிரங்கேசா பட்சம்
பழையமென்க்கருதிப்பண்பல்லசெய்யும் *
கெழுதகைமைகேடுதரும் *

(என்பது,) அரசனுக்கு யாம்பழைமையோமென நினைத்து த மக்கியல்பல்லாதவைகளைச் செய்கின்றவுரிமையானது மந்திரிகளுக்கு க் கேட்டைத்தருமென்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளின ராதலால் அதற்குதாரணமாக குபேரனுக்கு அள்தோறும்முடிப்புசெ

தெத்துவருகிற ஒரு ரிஷியின் தன்னுடைய மனைவியின்பேரில் மோகமாயிருந்தாள் இராஜாவுக்கு முடிப்புகொடாமல் அவளைக்கபிலை கொடுத்துவிட்டானதைக் குமாரனறிந்து கோபமுற்று ஒருவருடம் அந்தப்பெண்ணை நீபிரிந்திருக்கக்கடவாயென்று சபித்ததால் அப்படியே ஒருவருடம்பிரிந்து விரகவேதனைப்பட்டான்.—(ஆதலால் அரசர்கள்மன்றுக்குக்கோபம்வராதபடி நடந்துக்கொள்ளவேண்டுமெனக் கண்டுகொள்க.) (எய)

குறிப்பறிதல்.

பார்வைகண்டிராமன்பின்வில்லொடித்தண்ணலைச் *
ஏர்வையாக்கொண்டாஸ்ரீரங்கேசா சீர்மையொடும்
ஐயப்படாஅ தகத்ததுணர்வானைத் *
தெய்வத்தொடொப்பக்கொளல். *

(என்பது.) ஒருவன் மனதினிடத்திலேநிகழ்வதை சந்தேகப்படாமல் துணிவாகவறியவல்லவனை மனிதனேயாயினும் தெய்வத்தோடு சமானமாக நன்குமதிக்கக்கடவன் என்று நாயனார் குறளில் திருவாய் மலர்ந்தருளினார் ஆகலால் அதற்கு காரணமாக இராமாயணத்தில் இராவணசம்மாரமானபின்பு விபீஷணனுக்குப் பட்டங்கட்டவேண்டிஇரகுநாயகர் பாளையம்விட்டு இலங்கைப்பட்டணத்துப் பிரவேசித்து இராவணன் அரண்மனையைச் சுற்றிப்பார்க்கும்போது அவன் சபாமண்டபத்தில் ஒரு சலவைக்கல்லிருந்தது அதை ஸ்ரீராமர்கண்டு அதிசயித்துப்பார்த்து இச்சைகொண்டார், அந்தக்குறிப்பைச் சாம்புவந்தர்கண்டு இது தத்தாபகாரமென்று சொன்னார்.—(ஆதலால் மனதில்நினைத்த குறிப்பையறியும் புருஷனைத் தெய்வமாகக் கொள்ளவேண்டுமெனக்கண்டுகொள்க.) (எக)

அவையறிதல்.

தேவர்குழாத்திடைத்தென்பாலகத்தியனை *
ஏவினைகொன்றுஸ்ரீரங்கேசா பூவில்
அவையறிந்தாராய்ந்துசொல்லுகசொல்லின் *
தொகையறிந்ததூய்மையவர். *

(என்பது.) சொல்லின்கூட்டத்தைத் தெரிந்த பரிசுத்தகுணமுடையவர் தாமொன்று சொல்லும்போது அப்பொழுதுள்ள சபையைத்தெரிந்து ஆராய்ச்சிசெய்து சொல்லக்கடவரென்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால், அதற்குதாரணமாக பரமசிவன் இமோர்ப்பர்வதத்திலே திருக்கல்யாணத்துக் கெழுந்தருளியபோது சகலதேவர்கள் முனிவர்கள் முதலியயாவரும் உத்தரபாரிசத்திற் கூடினதால் வடபூமி தாழ்ந்து தென்பூமி யுயர்ந்தபடி

யால் சகலதேவர்களும் ஆலோசனை செய்யும்போது விசுவகர்மா சபையைப்பார்த்து ஆலோசித்து அகஸ்த்தியர்பொதியைமலைக்குப்போயிருந்தால் பூமிசமனாகுமென்று பரமசிவனிடத்து விண்ணப்பம்பண்ணிக்கொள்ள அவ்வாறே இறைவன் அனுப்ப பூமிச்மனாகின்றது.—(ஆதலால் யாவரும் யாதொன்றினையும்ஆலோசித்துச் சொல்லவேண்டுமெனக் கண்டுகொள்க.) (எஉ)

அவையஞ்சாமை

ஆன்றசங்க்ர்போற்றவொன்றையையிரண்டாமாவிலத்தார்க் *
கீன்றவுரிற்சொன்னாரிரங்கேசா தோன்றவே
கற்றருட் கற்றோனப்படுவர்கற்றார்முற் *
கற்றசெலச்சொல்லுவார். *

(என்பது.) கற்றோர்சபையினிடத்தே தாம் கற்றவைகளை அவர் மனங்கொள்ளும்வகை அஞ்சாமற்சொல்லவல்லவர் கற்றவல்லாரினும் இவர் நன்றாகக்கற்றவரென்று சொல்லப்படுவரென்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக திருவள்ளுவநாயனார் திருக்குறளென்னும் பிரபந்தத்தை நூற்றுமுப்பத்துமூன்றதிகாரமாக்கி அதிகாரமொன்றுக்குப் பத்துப்பாடல்செய்து உலகத்திலுள்ளார்க் குபகாரமாகச்செய்து மதுரையில் கடைச்சங்கத்தாரிடத்திற்சென்று அவர்முன்பாக அரங்கேற்றி அவர்களைவென்று அவராற்றுதிபெற்றார்.—(ஆதலால் புலவர்கள் நூல்செய்வார்களாயின் கற்றுவல்லோர் சபையிலரங்கேற்றி யாவராற் புகழப்படவேண்டுமெனக் கண்டுகொள்க) (எங)

இரண்டாவது-அமைச்சியல்-முற்றும்.

மூன்றாவது - அங்கவியல்.

நாடு.

சீரிதாமென்னமுற்றதேசத்திற்றென்றிருக்கா *
வேரிசூழ்சோணாடிரங்கேசா ஆரப்
பெரும்பேர்ருளாற்பெட்டக்கதாகியருங்கேட்டரல் *
ஆற்றவிளைவதுநாடு, *

(என்பது.) நாடாவது அளவற்றபொருளுடைமையால் பிறதேசத்தாராலும் விரும்பத்தக்கதாகி அழிவில்லாமையோடு கூடி மிகவிளைவதேயாகுமென்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார். ஆதலால் அதற்குதாரணமாக சோழராஜன் காவேரிகரைகண்டு தன்

ஞட்டைப் புன்னடாக்கி தேவலோகத்திலிருந்து கெலவிளைகொண்டு வந்து தன்தேசமுழுதும் விளைத்துப் பரிபாலனஞ்செய்வித்தான். (ஆதலால் அரசர்கள் தன்னுட்டை ஆறுகளினுலும் ஏரிகளினுலுங்குளங்களினுலும் சிறப்புறும்படி செய்விக்கவேண்டுமெனக்கண்டுகொள்க.) ().

அரண்.

சிந்துவிடைமூன்றும்திள்சேர்ந்தவிலங்கைநகர் *
எந்தவகைபோயதிரங்கேசா — மூந்தும்
ஏனைமாட்சித்தாகியக்கண்ணும்வினைமாட்சி *
இல்லார்கணில்லாதரண் *

(என்பது.) கோட்டையானது முன்சொல்லப்பட்ட பெருமையெல்லாமுடைத்தாகியவிடத்தும்தொழில்செய்யுமிடத்துபெருமையையில்லாதவரிடத்துஅவ்வயிலதாம்என்றுநாயனர் குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினராதலால் அதற்குதாரணமாக இலங்காபுரி சமுத்திரமத்தியில் எழுசுத்துக்கோட்டையும் இரண்டாயிரம்வெள்ள ராக்ஷசசேனைகளும் கும்பகர்ணன்-கும்பன்-நிகும்பன்-மகோதரன்-மகாபாரிசன்-இந்திரசயித்துமுதலிய அனேகசுத்தவீரர்களிருந்தும் இராவணன் விவேகசூனியனுதலால் சேதுபந்தனத்திற் கல்லுமிதக்கக்கண்டும்நிராயுதரான குரங்குகள் அரக்கரைக் கொல்லக்கண்டும் காரணந்தெரியாமல் புத்திரமித்திர களத்திராதியருடனே தானும்மடிந்து தலமுமிழந்தான்.—(ஆதலால் அறிவில்லாதவர்களிடத்து எவ்வித அரணிருப்பினும் நில்லாதெனக்கண்டுகொள்க.) (எடு)

பொருள்செயல்வகை.

நட்டேவரும்பற்குணனார்நாடாளக்கண்டுதிசை *
எட்டும்பணிந்ததிரங்கேசா — கிட்டுபொருள்
இல்லாரையெல்லாருமெள்ளுவர்செல்வரை *
எல்லாருஞ்செய்வர்சிறப்பு. *

(என்பது.) எல்லாநன்மையுமுடையவராயிருந்தாலும் பொருளில்லாதவரை யாவரும்இகழ்வர் எல்லாத்தீமையுமுடையவராயிருந்தாலும அப்பொருளுடையவரை யாவரும் உயரச்செய்வரென்று நாயனர் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினராதலால் பாண்டவர்கள் அஞ்ஞாதவாசம் பண்ணுங்காலத்தில் ஒருவருஷகாலம் விராடபுரத்தில் ஐவருந்தனித்தனி ஒவ்வொருவேடங்கொண்டு விராடராசனுக்கு ஊழியக்காரராயிருந்தார்கள், பின்பு துரியோதனனைசயித்து இராச்சியப்பட்டாபிஷேகஞ் செய்துக்கொண்டு அரசாளுநாளில் ஐம்பத்தாறுதேசத்தரசர்

களும்வணங்கி யவருக்குப் பகுதிக்கட்டிக்கொண்டுவந்தார்கள்.— (ஆதலால் உலகத்தில் சகலபெலங்க ளிருந்தபோதிலும் அவைகாரணமல்ல செல்வமே பெருமைக்குக் காரணமெனக்கண்டுகொள்க.) (எசு)

படையாட்சி.

மெய்கொள்கடல்போலுமூலபலமடியு *
எய்துவென்றதோர்வில்லிரங்கேசா வையம்
ஒலித்தக்காலென்னுமுவரியெலிப்பகை *
நாகமுயிர்ப்பக்கெடும். *

(என்பது.) எலிகளாகிய பகைதிரண்டு கடல்போலிரைந்தால் பாம்புக்கென்ன துன்பமுண்டாகும் அப்பாம்பு மூச்செறிந்தவளவிலே அதுதானேகெடுமென்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினராதலால் அதற்குதாரணமாக இராமாயணத்தில் மூலபெலயுத்தத்தில் எழுநூறுவெள்ளஞ் சேனையும் முன்னூறுவெள்ளம் இரதகசதுரகபதாதிகளையும் இராமநாயகர் ஒருவில்லினாலே அர்த்தயாமத்தில் அதம்பண்ணி செயங்கொண்டார். (ஆதலால் ஒருசுத்தவீரனுக்கு முன் யாவரு நிகராகாரெனக்கண்டுகொள்க.) (எஎ)

படைச்செருக்கு.

மார்பத்தழுந்துகணைவாங்கிவிடுத்தான்கரங்கள் *
நேர்பத்தன்மைந்தனிரங்கேசா ஆர்வத்தால்
கைவேல்களிற்றொடுபோக்கிவருபவன் *
மெய்வேல்பறியாநகும் *

(என்பது.) தன்கைப்படையாகிய வேலை தன்மேல்வந்தயானையொடு எறிந்துவிட்டு வருகின்றயானைக்கு வேல்தேடித் திரிபவன் தன் மார்பிலிருந்த வேலைக்கண்டு பிடுங்கி மகிழ்வானென்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினராதலால் அதற்குதாரணமாக இந்திரசயித்து நிகும்பலையாகமழிந்தபின்பு லட்சுமணருடனே போர்செய்யும்போது லட்சுமணர் இந்திரஜயித்தினுடைய அம்புறாத்தூணியை யறுத்துத் தள்ள இந்திரசயித்துத் தன்னிடத்துப் பாணமில்லாமைகண்டு லட்சுமணர் தன்மார்பிலெய்த பாணத்தைப்பிடுங்கி லட்சுமணர்மீதுஎய்தான். (ஆதலால் வீரனுக்குஎதிரியாயுதமுந்தனக்குதவுமெனக்கண்டுகொள்க.

நட்பு.

வாசவன்தட்சன்மகம்புகாவாறுய்த்தான் *
ஈசனயன்போற்றிரங்கேசா நேசம்

அழிவினவைநீக்கியாறுய்த்தழிவின்கண் *
அல்லலுழப்பதாநட்பு *

(என்பது,) ஒருவனுக்கு நட்பாவது அழிவைத்தருகிறதீயவழியைவிலக்கி நல்வழியிலேசெலுத்தி ஊழினாலே கேடுவந்தவிடத்து அத்துன்பத்தை உடனிருந்தனுபவிப்பதேயென்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார். ஆதலால் அதற்குதாரணமாக ஜனமேஜயமகாராஜன் உதங்கமுனிவனைக்கொண்டு சர்ப்பயாகம் பண்ணினபோது உலகத்திலுள்ள பாம்புகளெல்லாம் யாகத்தில்விழுந்து மடியக்கண்டு தட்சகன் தனக்குநேயனாகிய தேவேந்திரனையடைந்து அவன்சிங்காதனத்தைச்சுற்றிக்கொள்ள தேவேந்திரனு மதற் கிசைந்திருப்பதைக்கண்டு முனிவர்கள் இந்திராய தட்சகாயவென்று ஆகுதிகொடுக்க அம்மந்திரம் தட்சகனை யிந்திரனோடு ஈர்த்துவருவதை அகஸ்த்தியர்கண்டுஜனமேஜயன் யாகசாலைக்குவந்து ஜனமேஜயனைச் சர்ப்பபிட்சைகேட்டு அவ்விருவரையும் விடுவித்தார்.—(ஆதலால் சிநேகித்தவருக்குத் துன்பம்வருமாகிற் றானுங்கூட அனுபவிக்கவேண்டுமெனக் கண்டுகொள்க.) (௭௬)

நட்பாராய்தல்

தேசுபெருமார்த்தாண்டன் செல்வன்முடிசூடியிலங் *
கேசனைவென்றானிரங்கேசா மாசில் *
குடிப்பிறந்துதன்கட்பழிநாணுவானைக் *
கொடுத்துங்கொளல்வேண்டுநட்பு. *

(என்பது.) உயர்ந்தகுடியிற்பிறந்து தன்னிடத்து உலகர்சொல்லும்பழிக்கு அஞ்சுவானை சிலகொடுத்தாயினும் சிநேகங்கொள்ளல் வேண்டுமென்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக சுக்கிரீபன் இரகுநாயகரைச்சேர்ந்து தனக்குப்பகையாகிய வாலியையுங்கொன்று கிஷ்கிந்தையையுங் கைக்கொண்டு பின்பு எழுபதுவெள்ளம் வானரசேனையுடனே இலங்கைக்குச்சென்று இராவணசம்மாரஞ்செய்து சீதையம்மனையுமீட்டு இரகுநாயகருடனே அயோத்திக்குவந்து அவர் பட்டாபிஷேகமுந்தரிசித்து அவருடனேபதினாயிரவருஷமிருந்து பின்பு பரமபதத்திற் கவருடனே யெழுந்தருளினான்.—(ஆதலால் நல்லகுலமும் அபிமானமுமுள்ளவருக் குதவிசெய்து நட்புகொள்ளவேண்டுமெனக்கண்டுகொள்க.) (௭௭)

பழைமை.

தானவர்வேந்தைச்சடாயுபொருதிறந்தான் *
ஏனவுருவாமிரங்கேசா மானிலத்தில்

எல்லைக்கணின்ருர் துறவார்தொலைவிடத்தும் *
தொல்லைக்கணின்ருர்தொடர்பு. *

(என்பது.) நட்பின்வரம்பிலே நின்றவர் தம்மோடு பழமையில் வேறுபடாது நின்றவரது நட்பை அவராலே தொலைவுவந்தவிடத்தும் விடாரென்று நாயனுர் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினுராதலால் அதற்குதாரணமாக சூரியகுமாரனுகிய சடாயுவுக்கும் தசரதமகாராஜாவுக்கும் நெடுங்காலசிநேகமாதலால் இரகுநாயகர் ஆரணியவாசத்தில் சீதைதனித்திருக்கக்கண்டு இராவணன் தூக்கிக்கொண்டுபோகும்போது சீதை இராகவன்முதலியோரைக்கூவிஅழ அதைச்சடாயுகண்டுநம்மிட சிநேகராகிய தசரதமகாராஜன்மருமகள் சீதையை இராவணன்கொண்டுபோகிருனென்று அவனுடனெதிர்த்துப் பிரசண்டயுத்தஞ் செய்திறந்தார்.—(ஆதலால் பழைமையாகியநட்பை பெரியோர்கள் பிராணபரியந்தமறவாரெனக்கண்டுகொள்க. (௮௧)

திநட்பு.

மாயமாரீசன்மடிந்தான்கவுசிகன்ருன் *
ஏயதவமுற்ருனிரங்கேசா ஆயதனுல்
பேதைபெருங்கெழீஇநட்பினறிவுடையார் *
ஏதின்மைகோடியுறும் *

(என்பது.) அறிவில்லாதவனது மிகவுநெருங்கிய நட்பைப்பார்க்கிலும் அறிவுடையவரது பகைமை கோடிபங்குநல்லதென்று நாயனுர் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினுராதலால் அதற்குதாரணமாக மூடனுகிய இராவணனுடனே ஐம்பதுலட்சம்வருஷம் உறவாகவிருந்த மாரீசன் சொன்னபுத்தியைக்கேளாமல் அவன் சொன்னபடியால் மானுகவுருவங்கொண்டுவந்து இரகுநாயகர்கையால் மடிந்துபோனுன் கவுசிகமகாராஜன் வசிஷ்டருடனே பகைத்து தபசுசெய்து விசுவாமித்திரனென்றுபெயரும்பெற்று மகாரிஷியானுன்.—(ஆதலால் அவிவேகிகளுறவிலும் விவேகிபகை மேன்மைதருமெனக் கண்டுகொள்க.) (௮௨

கூடாநட்பு

சார்ந்துதிதிகர்ப்பஞ்சதக்கிருதேழ்கண்டமா *
ஈர்ந்தனன்ருேவிரங்கேசா சேர்ந்தார்போல்
சொல்வணக்கமொன்னுர்கட்கொள்ளற்கவில்வணக்கம் *
தீங்குகுறித்தமையான். *

(என்பது.) வில்லினதுவணக்கம் எய்தவர்க்குத் தீமைசெ...
லைக்குறித்ததனுல் பகைவரிடத்தே பிறக்கும் சொல்லினது வணக்கத்

தையும் நமக்குநன்மைசெய்தலைக் குறித்ததென்று நினையாதிருக்கக்கடவரென்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்கு தாரணமாக தேவர்களும் அசுரர்களும் அமிர்தத்துக்காகத் திருப்பாற் கடல்கடைந்தகாலத்தில் தேவர்களாலே அசுரர்கள்மடிந்தார்கள் அதுகண்டு அசுரர்மாதாவாகிய திதியென்பவள் தன்னுடைய பத்தாவாகியகாசியபரைக்கண்டு தன்பிள்ளைகள் மடிந்ததற்குக்காரணமான தேவர்களை செயிக்க ஒருபுத்திரன் எனக்குத் தரவேண்டுமென காசிபரவளைச்சேர்ந்து அப்படியே வரங்கொடுத்து நீ ஆயிரம்வருஷம் அபசாரமில்லாமல் தபசுபண்ணென்று கட்டளையிட்டார் அவ்வாறே திதியானவள் ஒருவனத்திலேபோய் தபசுசெய்துகொண்டு இருக்கும்போது இந்திரன்வந்து நமஸ்காரம்பண்ணி தாயாராகிய நீ தனியாயிருக்கலாமாவென்று கூடவிருந்து பணிவிடைசெய்து சமயம்பார்த்திருக்கும்நாளில் தொளாயிரத்தைம்பதுவருஷத்துக்குமேலொருநாள் மயிர்ச்சொருகில்நுனிமயிர் வெளிப்பட்டுத்தோன்றும் அபசாரத்தால் இந்திரன் அவள்கருப்பத்துட்புகுந்து பிண்டத்தை எழுகண்டமாக்கண்டுவந்தான் பின்பு அப்பிண்டம் எழுபிள்ளைகளாகப்பிறக்க அவர்களை இந்திரன் சத்தமருத்துகளாகத் தேவர்களுடனே சேர்த்துக்கொண்டான்.—(ஆதலால் சத்துருக்கள்வணக்கத்தை உண்மையாகநம்பினவருக்குக் கேடுவருமென்று கண்டுகொள்க.) (௮௩)

பேதைமை.

மாதாபிதாவைமதியாமலேசிறையில் *
ஏதாகவைத்தானிரங்கேசா மேதினியில்
ஏதிலாராரத்தமர்பசிப்பர்பேதை *
பெருஞ்செல்வமுற்றக்கடை. *

(என்பது.) மூடனானவன் பெரியசெல்வத்தை ஊழாலடைந்தவிடத்து தன்னோடு ஒருசம்பந்தமுமில்லாதவர் அனுபவிக்க எல்லாச் சம்பந்தமுமுடைய தம்மவர் பசித்திருப்பவர் என்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக உக்கிரசேனனுக்குக் கஞ்சன்பிறந்தபோது மாதாபிதாவைப் பிடிப்பானென்று சோதிஷராற்கேட்டு அப்பிள்ளையைச் சிசுவத்திக்குப் பயந்து பெட்டியில்வைத்துமூடி ஆற்றிலேவிட்டார்கள், அந்தப்பெட்டி ஆனையாசனிடத்திற் போய்ச்சேர்ந்து அவனால் வளர்க்கப்பட்டுப் பின்பு சராசந்தன்பட்டணத்தில் வசுதேவரிடத்தில் தனுர்வேதமுதலியவுங்கற்றுச் சமர்த்தனாகிச் சிங்கவாகனனென்று சராசந்தன்மகளையும் விவாகஞ்செய்துகொண்டு அதன்பின்பு தன்பூருவோத்திரமெல்லாம் விசாரித்தறிந்து வட்மது

னையில்வந்து பட்டாபிஷேகஞ்சூட்டிக்கொண்டு தன்மாதாபிதாவைச்சி றையில்வைத்து இராச்சியபாரம்பண்ணினான்.—(ஆதலால் மூடருக்குச்செல்வம்வந்ததால தன்தமருக்குங் கேடாகுமெனக்கண்டுகொள்க.) ()

புலலறிவாண்மை.

தாதைசிலையொடிப்பத் தான்றொழிந்தான்றீதாக *
ஈதடையார்செய்யாரிரங்கேசா ஓதில்
அறிவிலார்தாந்தம்மைப்பீழிக்கும்பீழை *
செறுவார்க்குஞ்செய்தலரிது *

(என்பது.) புல்லறிவுடையவர் தாமேதங்களைவருத்தும் வருத்தமானது வருத்துதற்குரிய பகைவர்க்குஞ்செய்தலரிதாமென்றுநாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாகஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர் அஸ்த்தினபுரத்துக்குத் தூதுபோனபோது விதுரனரன்மனையிலே போசனததுக்குத் தங்கினதால் துரியோதனன்கோபங்கொண்டு விதுரனைப்பார்த்து நீ கிருஷ்ணனுக்கு விருந்திடலாமாவென்றுதூஷித்ததால் விதுரமகாராஜன் கோபங்கொண்டு சத்துருக்களாற் ஜயித்தற்கரிதானவில்லை இரண்டுதுண்டாகவெட்டியதுமன்றி போர்க்களத்தினு நான் வரேனென்று சபதஞ்செய்து யாத்திரைபோய்விட்டான்.—(ஆதலால் அறிவில்லாதவர்கள் சத்துருக்களால் செய்யப்படாத துன்பத்தைத்தானேதேடிக்கொள்ளுவரெனக்கண்டுகொள்க.) (அகு)

இகல்.

சொன்னபிறந்தன் ஈதனையரும்பகையாய் *
இன்னுயிரைக்கொன்றானிரங்கேசா மன்னும்
இகல்காணானாக்கம்வருங்காலதனை *
மிகல்காணுங்கேடு தரற்கு *

(என்பது.) ஒருவன்தன்னிடத்து ஆக்கம்வரும்போது காரணமுண்டாயினும் மாறுபாட்டைநினையான் தனக்குக்கேடுசெய்துகொள்ளுமிடத்து காரணமில்லாதிருந்தும் அதனிடத்தே மிகுதலைநினைப்பனென்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக இரணியன் அரசாளுங்காலத்தில் திரிலோக முந்தனக்கேவல்செய்ய முத்தொழில்களையுந் தானேநடத்தித் தன்னையன்றித்தெய்வமில்லையென்று சொல்லவாழ்ந்தான் அவனுக்குக்கேடுவந்தகாலத்தில் தன்பிள்ளையேஒப்பில்லாத சத்துருவாகி அவன்காரணமாகஇரணியனிறந்தான்.—(ஆதலால் கேடுவருங்காலத்தில் வலியவன்பகையுண்டாகுமெனக் கண்டுகொள்க.) (அசு)

பகைமாட்சி

சித்திரசேனன்கையிற்சிக்கினான்மன்னவர்மன் *
இத்தாணியோற்று மிரங்கேசா சுத்த

வழிநோக்கான்வாய்ப்பன செய்யான்பழிநோக்கான் *
பண்பிலன்பற்றார்க்கினிது. *

(என்பது.) ஒருவன் நீதிநூலைக் கல்லாதவனும் அதுவிதித்த தொழில்களைச் செய்யாதவனும் தனக்குவரும்பழியைப் பாராதவனும் குணமுடைய நல்லாதவனும் ஆக இருப்பவன் பகைவர்க்குஇன்பமாவனென்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக துரியோதனன் பாண்டவர்களைச்சூதால்வென்று துரௌபதியை அம்பலத்திற்கொண்டுவந்து துயிலையுரிந்து மானபங்கஞ்செய்வித்து அவர்களை ஆரண்ணியவாசஞ் செய்யும்படிசெய்து பின்பு கபடமாகத் தேவேந்திரனுடைய நிறையைமடக்கினால் அருச்சுனனொருவனும் யுத்தத்துக்குவருவான் அவனைச் சதிசெய்வோமென்றுநினைத்து மடக்கினபோது அருச்சுன னமக்கென்னென்றிருக்க தேவலோகத்திலிருந்து சித்திரசேனன்வந்து யுத்தம்பண்ணி சகலசேனைகளையு முதுகு கொடுக்கச்செய்து துரியோதனனைக் கட்டிக்கொண்டு போகும்போது அருச்சுனன்போய் அவனை மீட்டுக்கொண்டுவந்தான்.—(ஆதலால் வஞ்சனையால் தகாதகாரியஞ்செய்தவர் அபசெயப்படுவார்களெனக் கண்டுகொள்க.)
(௮௭)

பகைத்திறந்தெரிதல்.

தெவ்வையிளந்தையென்று செப்பியேவிக்கிரமன் *
எவ்வமிகவுற்றா னிரங்கேசா வெவ்வி
இளைதாகமுண்மரங் கொல்ககளையுநம் *
கைகொல்லுங்காழ்த்தவிடத்து. *

(என்பது.) களையவேண்டுவதாகிய முள்ளுமரத்தை இளையதா இயநிலையிலேகளையக்கடவர் அல்லாமல்முதிர்ந்தநிலையிலேகளையத்தொடங்கினால் களைபவரது கையைஅதுதானேகளையும்என்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக விக்கிரமார்க்கன்சாலியவாகனன் சிசுவென்று பொறுத்திருந்தபடியால்அவன்வளர்ந்து சதுரங்கபலமும்மண்ணினாலேபண்ணிஉயிருண்டாக்கி இராஜாவுடனேயுத்தம்பண்ணிச்செயங்கொண்டான்.—(ஆதலால் சத்துருக்கள் பலமீனமானசமயத்தில் செயம்பண்ணவேணுமென்றுகண்டுகொள்க.)

உட்பகை.

நாடரசுசெய்யாமல்ராமனைக்கான்போக்கினாள் *
ஈடிலாக்கூனிஇரங்கேசா நீடுலகில்
எட்பகவன்னசிறுமைத்தேயாயினும் *
உட்பகையுள்ளதாங்கேடு. *

(என்பது.) அவன்பெருமையைநோக்க எள்ளின்பிளவையொத்த சிறுமையுடையதேயாயினும் அப்பெருமையெல்லா மழியவரும் கேடுள்ளதாம் என்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதல் அதற்குதாரணமாக இரகுநாயகர் சிறுபிள்ளையாக உண்டைவில்தெறித்து விளையாடுகிறகாலத்தில் மந்தரையாகிய கூனியுடைய கூனிலே உண்டைகொண்டு தெறித்துவிளையாடினார் அந்தவுட்பகையினாலே இரகுநாயகருக்குப் பட்டாபிஷேக சமயத்தில் கூனியானவள் கைகேசிக்குச்சொல்லி விகாதம்பண்ணி வனத்திலேபோகப் பண்ணிவித்தாள்— (ஆதலால் சற்றேனும் உள்வறிந்தபகையாகாதெனக்கண்டுகொள்க.) ()

பெரியாரைப்பிழையாமை.

சொல்வல்லகத்தியற்குச்சூழ்ச்சிசெய்தவாதாவி *
இல்வலனுமாய்ந்தாரிரங்கேசா மல்வல்ல
கூற்றத்தைக்கையால்விளித்தற்றாலாற்றுவார்க் *
காற்றாதாரின்னாசெய்தல். *

(என்பது.) மூவகையாற்றலுமுடையவர்க்கு அவ்வாற்றலில்லாதவர் இன்னாதவைகளை முற்பட்டுச்செய்தல் தானேயும் வருந்தன்மையனாகிய கூற்றுவனை அதற்குமுன்னே கைகாட்டி அழைத்தால் ஒக்குமென்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக அகஸ்த்தியர் பொதியமலைக்குப்போகும் வழியிலே வாதாவி இல்வலனென்று இரண்டுபேர் இராக்கதர் அகஸ்த்தியரை வஞ்சிப்பதற்கெண்ணி வாதாவியை ஆடாகமேயச்சொல்லி இல்வலன்முனிவனுக்குப்பிராமணார்த்தஞ்சொல்லி ஆடறுத்துச் சமைத்துப் போசனமிட்டு சஞ்சீவிமந்திரத்தினாலே வாதாவியை முனிவன் கர்ப்பத்திலே யுர்ப்பவம்பண்ணி வயிற்றைப்பீறிக்கொண்டு வரச்சொல்லியழைத்தான் அந்தவஞ்சனையை முனிவனறிந்து வாதாவிஜீரணஹாசுவாவென்று நாபியைத்தடவினார் அவன்வயிற்றில் ஜீரணமாகிப்போனான் இல்வலனையுங் கோபாக்கினியினாலே சாம்பலாக்க இருவருமடிந்தார்கள். —[ஆதலால் இபழினைச்சபித்தாலும் பெரியோர்களுக்கபசாரம்பண்ணிப் பிழைப்பதில்லையெனக்கண்டுகொள்க.) (௯௭)

பெண்வழிச்சேறல்.

சந்தநுவேந்தேழுதனையருயிரிழந்தான் *
இந்துநுதற்கங்கைக்கிரங்கேசா அந்தோ
மனைவிழைவார்மாண்பயனெய்தார்வினைவிழைவார் *
வேண்டாப்பொருளுமது. *

(என்பது.) இன்பங்காரணமாகத் தம்மனையாளைவிரும்பி அவ்வழிநடப்பவர் தமக்கினியதுணையாகியஅறத்தையடையார், பொருள் சம்பாதித்தலிலே முயல்பவர் அதற்குவிரோதமென்று இகழும்பொருளும் அவ்வின்பமென நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக வசிட்டர் தேவபூசைக்குப் பஞ்சகௌவியங் கொடுக்கப்போகிற காமதேநுவை அஷ்டவசுக்கள் வழியிலே மறித்துப்பிடித்துத் தங்கள்பதிக்குக் கொண்டுபோகும்போது காமதேநு அவ்வெட்டுப்பேரையும் இழுத்துக்கொண்டு வசிட்டரிடம்போய் நடந்தசெய்தியைச்சொல்ல வசிட்டருக்குக்கோபம்வந்து அவ்வெட்டுப்பேரையும் நீங்கள் பூமியில்போய் பிறக்கக்கடவீர்களென்று சபிக்க, அவர்கள்பயந்து முனிவனைவணங்கிச் சுவாமி எங்களால் இக்குற்ற நடந்ததன்று எங்கள் தலைவன்பேச்சை மறுக்கமாட்டாமல் நடந்ததென அதைக்கேட்டமுனிவன் நீங்களேழுபேரும் பூமியிற்பிறந்தவுடனே யந்தச்சென்ம நீங்கி வசுக்களாவீர்கள் இக்குற்றத்திற்குக் காரணமானவன் பூமியிற்பிறந்து அநேககாலம் அவடத்தில் சந்நியாகவிருந்து முடிவில் பாரதயுத்தத்தில் அருச்சுனன்கைப்பாணத்தாலிறந்து வரக்கடவனென அச்சாபத்தையேற்றுக்கொண்டு பூமியைநோக்கிவரும்போது வழியில் கங்கையைக்கண்டு எங்குபோகிறாயம்மாவென நான் பிரமன்சாபத்தால் பூலோகத்திற்போய்ப் பிறக்கப்போகிறேனென்ன நாங்களும் வசிட்டர்சாபத்தால் பூமியிற்பிறக்கப்போகிறோம் உன்கர்ப்பத்தில்வந்து பிறக்கிறோம் உடனே எங்களைக்கொல்லுவித்து முன்போல் தேவலோகம் வரும்படி தயைசெய்யவேண்டுமென்று நடந்தசெய்திகளைச்சொல்ல அதற்கு கங்கைசம்மதித்து பூமியில்வந்து சந்தநுமகாராஜாவை விவாகஞ்செய்துகொண்டிருந்தாள் அரசனுக்கவள்மேலிருந்த மோகத்தால் அவள் சொல்லைமீறாமல் தனக்குப்பிறந்த பிள்ளைகள்எழுவரை அவள்சொற்படிக் கங்கையிற்போட்டுக்கொன்றார் எட்டாவது கர்ப்பமாகவிருக்குங்காலத்தில் மந்திரிமுதலானவர்கள் அரசனைப்பார்த்து ஸ்த்திரீபேரில்மோகத்தினால் சிசுவத்தியும் வம்சநஷ்டமுந் தேடிக்கொள்ளுகிறீர் இது நன்மையல்லவென்று கர்ன்னகடூரமான வசனங்களைச்சொல்ல எட்டாவது பிள்ளையைக் கொல்லாமல் அவள்மேல்மோகத்தையுந்தீர்ந்தான் அந்தஎட்டாவது பிள்ளைபிறந்துவீஷ்டுமனென்றுபெயர்பெற்றுஅநேகநாளிருந்தார்.—(ஆதலால் ஸ்த்திரீகள்சொற்படி நடக்கவொண்ணாதெனக் கண்டுகொள்க.)

(௧௧)

வரைவின்மகளிர்.

தொண்டரடிப்பொடியைத்தோளிருகவீக்குதலால் ✻
எண்டிசையும்போற்றுமிரங்கேசா கண்டிருந்தும்

தந்நலம்பாரிப்பார்தோயார்தகைசெருக்கிப் *
புன்னலம்பாரிப்பார்தோள். *

(என்பது.) ஆடல்பாடல் அழகென்பவைகளாலேகளித்து தம் புல்லியநலத்தை விலைகொடுப்பவர்க்கெல்லாம் பரப்புமகளிரதுதோளை அறிவொழுக்கங்களாலரிய தமதுபுகழை உலகத்தே பரப்புதற்குரிய வுயர்ந்தோர் தீண்டாரென்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் சீரங்கத்திலே நந்தனவனப் பணிவிடைசெய்து அரங்கநாதருக்குத்திருமாலை கொடுத்துக்கொண்டு மகாமுத்தராயிருந்தார். அவரை யவ்வூரிலுள்ள ஒருதாசி தன்னிடத்துமோகங்கொள்ளும்படி மயக்கினதால் அவர்பிராரத்தகர்மத்தால் அவளிடத்திச்சைகொண்டு அவளை மருவிவருநாளில் ஆழ்வார் பொருள்கொடாமையால் அவள் தன்வீட்டுக்கு வரவேண்டாமென்றனள், அதனால் அவர் அதிகவிரகத்தால் வருத்தப்படுகிறதை அரங்கநாதனறிந்து ஒருபிராமணப்பிள்ளையாக வுருவங்கொண்டு அர்த்தராத்திரியில் சந்நிதியிலிருந்த ஒருபொற்கிண்ணத்தை எடுத்துப்போய் ஆழ்வார்கொடுக்கச்சொன்னதாக அந்தத் தாசிகையில் கொடுத்து ஆழ்வாரிடத்துப்போய் அவள்வரச்சொன்னாளென்று சொல்லிப்போனார். ஆழ்வாரும் அன்றிராத்திரி யவள்வீட்டிலிருந்து உதயத்திற்புறப்பட்டுப்போனார், பின்பு சந்நிதியிலிருந்த கிண்ணங்காணாமையால் காவற்காரர்தேடி தாசிவீட்டிற்கண்டு ஆழ்வாரைக் கள்வனென்றுபிடித்துக்கொண்டார்கள். அச்சமயத்தில் சுவாமி பிரசன்னராய்வந்துவிடுவித்தார். (ஆதலால் வேசைகவளமானவர்கள்பெருமைகெடுமெனக்கண்டுகொள்க.) ()

கள்ளுண்ணாமை.

தக்ககுருமைந்தனென்புசார்ந்தமதுவுண்டசுங்கன் *
எக்கருமஞ்செய்தானிரங்கேசா மிக்க
களித்தறியேனென்பதுகைவிடுகநெஞ்சத் *
தொளித்ததூஉமாங்கேமிகும். *

(என்பது) மறைந்துண்டு கள்ளுண்டறியேனென்று உண்ணாதபொழுது தமது ஆசாரஞ்சொல்லுதலை விடக்கடவர் அவ்வுண்டபொழுதே முன்பிறரறிந்தால் இழுக்காமென்று மனதிலொளித்தகுற்றமும்முன்னையளவின் மிகுந்துவெளிப்படும் என்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக பிரகஸ்பதிபகவான்குமாரனானவன் சுக்ராச்சாரியரிடத்தில் வித்தியாப்பியாசம்பண்ணிக்கொள்ளவந்திருந்தகாலத்தில் அசுராள்அந்தப்பிள்ளையின்மேல் பொறாமையால் அநே

கமுறைகொன்றார்கள். அந்த அந்தக்காலத்திலும் ஆசாரியன் சஞ்சீவிமந்திரத்தால் எழுப்பினதுகண்டு பின்பு அந்தப்பிள்ளையை ஒருநாள்காட்டிலழைத்துக்கொண்டுபோய் கொன்று கல்லின்மீதுவைத்தரைத்துமதுவிற்கரைத்து ஆசாரியர்களுக்கொண்டுவந்து கொடுக்க அவரறியாமல் பொசித்துவிட்டார் பின்பு போசனவேளையில் அப்பிள்ளையைக்காணுமற்றேடி அகப்படாமையால் ஞானதிருஷ்டியாற்பார்த்துத் தன்வயிற்றிலிருப்பதைக்கண்டு சஞ்சீவிமந்திரத்தா லுருவுண்டுபண்ணி யெழுப்பி அப்பிள்ளைக்கு அந்த சஞ்சீவிமந்திரத்தையுபதேசித்துத் தன்வயிற்றைப் பீறிக்கொண்டு வெளியில்வந்து தன்னையெழுப்பச்செய்தார் (ஆதலால் கள்ளுண்டவர் மனதிலே இரகசியந்தங்காதெனக்கண்டுகொள்க.) ()

சூது.

தன்மர்துரியோதனனுடனேசூதாடி *
இன்மையுற்றாரன்றோவிரங்கேசா நன்மைப்
பொருள்கெடுத்துப்பொய்மேற்கொளீஇயருள்கெடுத் *
தல்லலுழப்பிக்குஞ்சூது. *

(என்பது,) சூதாட்டமானது தன்னைப்பழகினவனது பொருளைக்கெடுத்துப் பொய்யைமேற்கொள்ளப்பண்ணி மனதிலெழுகிற அருளைக்கெடுத்து இவ்வழியால் அவனையிருமையிலும் துன்பமுறுவிக்குமென்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக தருமபுத்திரர் துரியோதனனுடனே சூதாடித் தன் ஆதினமுமழிந்து பன்னிரண்டுவருஷம் வனவாசத்திற் றுக்கத்தையடைந்து ஒருவருஷம் அக்கியாதவாசஞ்செய்து யுத்தத்தில் அசுவத்தாமா அதாகுஞ்சரமென்று பொய்யுஞ்சொல்லி கிளைஞரையும் உறவின்முறையாரையுங்கொன்றார்.—(ஆதலால் சூதாடல் தவிரவேண்டுமெனக் கண்டுகொள்க.) (௯௪)

மருந்து.

அம்பரிடன்வேள்விநுகர்ந்தக்கினிக்குமந்தமுற்ற *
தென்பதறிந்துமிரங்கேசா தன்பசியின்
தீயளவன்றித் தெரியான்பெரிதுண்ணின் *
நோயளவின்றிப்படும். *

(என்பது.) தன்சரீரசுபாவமும் அதற்கேற்றவுணவும் காலமும் ஆராயானாகி வேண்டியவுணவை வேண்டியகாலத்து வயிற்றுத்தீயளவல்லாமல் ஒருவன்மிகவுண்ணுவானாயின் நோயானது அளவில்லாமல் அவனிடத்தே வளருமென்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக இரகுவம்சத்து ராஜாவாகிய அம்பரீ

டணமகாராஜன் பன்னிரண்டுவருஷம் யானைத்துதிக்கைபோல ஆகுதி கொடுத்து யாகம்பண்ண அந்தயாகத்திலே அக்கினிபகவானின்றுஅதி கமான ஆகாரங்கொண்டபடியால் வயிறு மந்தாக்கினியாகவிருந்து நெ டுங்காலந் துன்பப்பட்டான்.—(ஆதலால் பசியறிந்தளவாகப் புசிக்க வேண்டுமெனக் கண்டுகொள்க.) (௬௰)

மூன்றாவது-அமைச்சியல்-முற்றும்.

நான்காவது-ஒழிபியல்.

குடிமை.

தூடணமாமைவருடன் துன்னுதலென்றேகன்னன் *
ஏடனையைநீத்தானிரங்கேசா நீட
அடுக்கியகோடி பெறினுங்குடிப்பிறந்தார் *
குன்றுவசெய்த லிலர். *

(என்பது.) பலவாகஅடுக்கிய கோடியளவினதாகிய பொருளை ப்பெற்றாலும் உயர்ந்தகுடியிலே பிறந்தவர் தம்மொழுக்கங் குன்றுந் தொழில்களைச்செய்யாரென்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளி னாராதலால் அதற்குதாரணமாக ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர் துரியோதனனிட த்துத் தூதுபோய் பதினெட்டுநாளைப யுத்தத்துக்குக்கையேற்றுக்கொ ண்டுவரும்போது குந்தியம்மனைக்கொண்டு கன்னன் தன்பிள்ளையென த்தெரிவித்து பாண்டவர்களோடு சேர்ந்துகொண்டால் நீயரசனாகவிரு ந்து ஐவரும் உன்னைவணங்கி வாழ்வார்களென்று சொல்லியும் கேளாம ல் இதுவரையில் அவனன்னத்தைச்சாப்பிட்டு சமயத்தில் அவனைக்கை விடுதல் தருமமல்லவென்றுசொல்லித் தாயாகிய குந்தியம்மனுக்குச் செலவுகொடுத்தனுப்பிவிட்டு யுத்தத்தில் சிவனையும்விட்டான்.—(ஆத லால் நல்லகுடியிற்பிறந்தவர் தருமவிரோதமான காரியத்துக் குடன்ப டாரெனக் கண்டுகொள்க) (௬௧)

மானம்.

ஆகங்குறைந்தருவேறானனில்லாளைவிடுத் *
தேகினவேந்தனிரங்கேசா ஆகையால்
குன்றினனையாருங் குன்றுவர்குன்றுவ *
குன்றியனைய செயின். *

(என்பது.) குடிப்பிறப்பால் மலைபோலுயர்ந்தவரும் தாழ்தற் கேதுவாகிய செயல்களை ஒருகுன்றியளவாயினும் செய்தலால தாழ்வ

ரென்று நாயனுர் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாதலால் அதற்குதா ரணமாக நச்சக்கிரவர்த்தி அர்த்தராத்திரியில் நடுக்காட்டிலெ தமயந்தி யைவிட்டுப்பிரிந்ததால் தேகமுழுதுங்குறைந்து சரீரங்கறுத்துஉருமா றிப்போய்த்திரிந்து பின்பு தமயந்தியைக்கண்டு சுயரூபமானுன். —(ஆத லால் அறிவுடையார் மதிமயக்கத்தால் தகாதகாரியங்களைச்செய்தால்கு ன்றுவாரெனக் கண்டுகொள்க.) (௬௭)

பெருமை.

மண்பரவுசக்கரத்தை மாலெடுப்பவிட்டமனுர் *
அன்புகழாக்கொண்டாரிரங்கேசா பண்பாற்
பெருமையுடையவ ராற்றுவாராற்றின் *
அருமையுடைய செயல் *

(என்பது,) பெருமையுடையவராயினர் தாம்வறியாராகியவழி யும் பிறராலேசெய்தற்கு அருமையுடையவையாகிய தஞ் செயல்களை அவைசெய்யும்வழியால் முடிவுபெறச்செய்ய வல்லராவரென்று நாயனுர் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாதலால் அதற்குதாரணமாக பாரத யுத்தத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர் ஆயுதமெடுக்கிறதில்லையென்று சொல் லியபோது வீஷ்மாச்சாரியார் நான் ஆயுதமெடுக்கச் செய்கிறேனெ ன்று பிரதிக்கினைசொல்லி அந்தப்படி சக்கரமெடுப்பிக்கச்செய்தார்.— (ஆதலால் பெரியோர்கள்நினைத்தபடி முடிப்பார்களெனக்கண்டுகொள்க

சான்றாண்மை,

புத்தனெறிகற்கும் புராரிபதமளித்தான் *
இத்தரணிபோற்றுமிரங்கேசா மெத்தவே
இன்னுசெய்தார்க்கு மினியவேசெய்யாக்கால் *
என்னபயத்ததோ சால்பு. *

(என்பது.) சால்புடையவர் தமக்குத் துன்பந்தருமவைகளைச் செய்தவர்களுக்கும் இன்பந்தருமவைகளையே செய்யாவிட்டால் சான் றாண்மை வேறேயென்னபயனுடைத்தென்று நாயனுர் குறளில்திருவா ய்மலர்ந்தருளினாதலால் அதற்குதாரணமாக ஈஸ்வரன் மறுசமயக்கா ரனுகிய புத்தன் நாளொன்றுக்கு மூன்றுகல் மடியிற்கட்டிக்கொண்டுசி வாலயத்தைக் காணும்போதெல்லாம் 'சிவலிங்கத்தின்மீது அக்கல்லை யெடுத்தெறிந்துவருவான் அப்படி செய்தவனுக்குங்கைலாயமளித்தார் —(ஆதலால் தீமைசெய்தவருக்கும் நன்மைசெய்வதே கருமமெனக்க ண்டுகொள்க.) (௬௬)

பண்புடைமை.

தன்னமூறுந்தங்கையெனச்சொல்வித்துதிட்டிரனுர் *
இன்பமுற்றான்றே யிரங்கேசா அன்பில்

நகையுள்ளு மின்னா திகழ்ச்சி பகையுள்ளும் *
பண்புளபாடறிவார் மாட்டு. *

(என்பது.) தன்னையிகழ்தல் ஒருவனுக்குவிளையாட்டினிடத்தும் துன்பந்தருவதாம் ஆதலால் பிறரியல்பறிந்து நடப்பவரிடத்துப்பகையுள்ளவிடத்தும் அப்பகையுண்டாகாமல் இனிமையாகிய பண்புகளே உண்டாவனவாம் என்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக பாரதயுத்தத்தில் பதின்மூன்றாநாள்யோரில் அபிமன்னனோடு வீமசேனன்கூடாதபடி சயிந்தவன்தடுத்ததால் அபிமன்னு ஒருவருஞ் சகாயமில்லாமலிறந்தானாதலால் அருச்சுனன் அந்த செய்திகேட்டு என்மகன் சாதற்குக்காரணமாகவிருந்த சயித்திரதனை நாளையுத்தத்தில் அஸ்தமிப்பதற்குள்ளாகக் கொல்லாமற்போவேனானால் அக்கினிபிரவேசமாவேனென்று சபதம்பண்ணினான் அதைத்தருமராஜனறிந்து சயித்திரதனிறந்தால் தங்கைதுன்பப்படுவாளென்று கருதி நாளையுத்தத்தில் சயிந்தவனைப் பாதுகாக்கும்படி துரியோதனனுக்குச்சொல்லியனுப்பினார்.—(ஆதலால் நன்மைதிமையறிந்த பெரியோர் நற்குணம்விடார்களெனக் கண்டுகொள்க,) (௩)

நன்றியில்செல்வம்.

செப்புமிருநிதிகள்சேர்ந்துங்குபேரனுக்கு *
எப்பொருளாலென்னாமிரங்கேசா ஏகப்பொருள்
அற்றார்க்கொன்றாற்றான்செல்வமிகநலம் *
பெற்றாடமியண்மூத்தற்று *

(என்பது.) ஒருபொருளுமிலராயினார்க்கு அவர் வேண்டியதொன்றனைக் கொடாதவனது செல்வமானது வீணாகக்கழிதல் பெண்டிரின் மிகுந்தநலத்தினைப் பெற்றவொருத்தி கொடுப்பாரில்லாமையினாலே கணவனில்லாமல் தனியளாய் மூத்ததன்மைத்தென்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால அதற்குதாரணமாக குபேரன் அளவற்றதிரவியமும் சங்கநிதி பதுமநிதியையுமுடையவனாய் உலகத்தில ஒருவரிடத்துமில்லாத திரவியந் தன்பொக்கிஷத்திற் சேர்ந்திருக்கவும் வரம்பெற்றும் அந்தத்திரவியம் யாருக்கு முபகாரமில்லை (ஆதலால்பிறருக்குபகாரமில்லாதவன்பொன்காத்தபூதமெனக்கண்டுகொள்க.

நாணுடைமை;

வாவிபுகுந்தவலம்புரித்தாரோனுயிரை *
ஈவெனெனமீண்டானிரங்கேசா பூவுலகில
நாணாலுயிரைத்துறப்பருயிர்ப்பொருட்டால் *
நாண்டுறவார்நாணாள்பவர் *

(என்பது,) நாணத்தையதனது சிறப்பறிந்து விடாதுநடப்பவர் அந்நாணுமுயிருங்கூடி நிற்கமாட்டாதவிடத்து நாண்சிதையாமற்பொருட்டு உயிரைநீங்குவார் உயிர்ச்சிதையாமற்பொருட்டு நாணினை நீக்காரென்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்கு தாரணமாக துரியோதனன் பதினேழுநாள் யுத்தஞ்செய்து சகலசேனைகளையுமடித்துப் பதினெட்டாநாள் தான் தனியாகவிருந்து இறந்தவர்களையெல்லாம் எழுப்பிவிடுகிறேனென்று ஓர்தடாகத்தில் சலத்துக்குளிருந்து தவம்பண்ணினான் அதை வீமசேனன் கிருஷ்ணனாலறிந்து அத்தவம் முடிவதற்குமுன்னே அங்குபோய் துரியோதனனைப் போருக்கழைக்க அவன் சத்துருவைக்கண்டொளித்தானென்னும் அபகீர்த்திக்கஞ்சி வெளியிற்புறப்பட்டு யுத்தம்பண்ணிப் பிராணனைவிட்டான்— (ஆதலால் நாணைக்காக்கும்பொருட்டுப் பிராணனை யொருபொருளாக நினையார்களெனக் கண்டுகொள்க.) (௭௨)

குடிசெயல்வகை.

அன்னையடிமைக்கமுதுகொணர்ந்தெள்ளலுடன் *
இன்னல்துடைத்தாளிரங்கேசா உன்னுங்கால்
நல்லாண்மையென்பதொருவற்குத்தான்பிறந்த *
இல்லாண்மையாக்கிவிடும் *

(என்பது.) ஒருவனுக்கு நல்லாண்மையென்று சொல்லப்படுவது தானுற்பவித்த குடியையாளுந்தன்மையைத் தனக்குண்டாக்கிக்கொள்ளுதலென்று நாயனார் குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக விந்தையுங்கத்துருவையும் காசிபரிடத்திற்சென்று விந்தைதனக்கு இரண்டுபிள்ளைவேண்டுமென்றும் கத்துருவைதனக்கு ஆயிரம்பிள்ளை வேண்டுமென்றுங்கேட்க அவரப்படியே வரங்கொடுத்தனுப்ப பின்புசிலநாளில் கத்துருவை ஆதிசேடன்முதலியஆயிரம்பிள்ளையும்பெற்றுச் சந்தோஷித்திருக்க விந்தை நெடுநாளாகியும் தான்பெற்றமுட்டைகளிரண்டும் பிள்ளையாகாமல் சும்மாவிருக்கக்கண்டு கெட்டுப்போயிற்றோ என்னமோவென்று அவசரப்பட்டு அவைகளிலொன்றை யவசரப்பட்டுடைத்துப்பார்க்க அதில்நின்றும்அருணன்நாள் நிரம்பாமையால் இடுப்புவரையி லுருவமுண்டாகி மற்றவையில்லாமற்பிறந்து தாயைப்பார்த்து இன்னுமற்றநாளும்பொறுத்து நான்பிறந்தால் மிகவும் வீரனாகயிருப்பேன் நீ யவசரப்பட்டதால் நான்காலில்லாதவனானேன் இப்படி நாளுகச்செய்தமையால் நீயுன்தங்கைக்கு அடிமையாவாயென்று சபித்தான் - நான் தெரியாமையாற் செய்த குற்றத்து

க்குப்பொறுக்காமல் இப்படிப்பட்ட சாபங்கொடுத்தாயே இதனெப்போது நிவர்த்தியென்று தாய்கேழ்க்க இன்னமிருக்கிற ஒருமுட்டையையும் அதற்கு நாள்வருகிறவரையில் பாதுகாத்தால் மிகவும் வீரனாகிய கருடன்பிறப்பான் அவனுலிந்த அடிமைத்தன்மைநீங்குமென்று சொல்லி அருணன் சூரியன் தேருக்குச் சாரதியாகச்சென்றான் பின்பு விந்தை அம்முட்டையைப் பாதுகாத்துவருகையில் ஒருநாள் விந்தையுங் கத்துருவையும் சமுத்திரக்கரையோரமாகவுலாத்தும்போது தேவேந்திரன்குதிரையாகிய உச்சச்சிரவமென்பது புல்மேய்ந்துகொண்டுபோகும்போது விந்தையென்பவள் தங்கையைப்பார்த்து இந்தக்குதிரை சுத்தவெள்ளையென்றாள் இல்லை அதற்குவாலில் கறுப்புள்ளதென்றுதங்கைசொன்னாள் ஆனால் நாளைக்குப்பார்ப்போம் இதில் தோற்றவர்கள் செலித்தவர்களுக் கடிமையாகிறதென்று சபதஞ்செய்துகொண்டுவந்துவிட்டார்கள் மறுநாள் அவடம்வந்துபார்ப்பதற்குமுன்னே தன்பிள்ளைகளிலொரு கரும்பாம்பை அக்குதிரையின்வாலில் சுற்றிக்கொள்ளும்படிசெய்து இருவரும்போய்பார்க்கும்போது வாலில் கருமைதோன்றினதால் விந்தை தங்கைக்கடிமையாகி சிறுமைப்பட்டுக்கொண்டிருந்தாள் பின்பு சிலநாளில் கருடன் நாள்நிரம்பிப் பிறந்து தாய் தங்கைக்கடிமையாயிருப்பது தெறிந்து சிறியதாயிடத்தும் அவள்பிள்ளைகளிடத்தும்வந்து உங்களுக் கெதுகொடுத்தால் என்தாயடிமையை நீக்கிவிடுவீர்களென்றுகேழ்க்க அப்பொழுது சேடன்முதலியபாம்புகள் எங்களுக்குத் தேவாமுதங்கொண்டுவந்துகொடுத்தால் இந்தஅடிமையைநீக்கிவிடுகிறோமென்றுசொல்ல அப்படியே கருடன் தேவலோகம்போய் சகலதேவர்களையும்வென்று தேவேந்திரனையு முதுகுகொடுக்கும்படிசெய்து தேவாமுதத்தையும் அவர்கள் கண்ணாற்காணக்கொடுத்து தன்தாய்அடிமையு நீக்கிக்கொண்டான்.—(ஆதலால்ஒருவனுக்காண்மையென்றுசொல்லுவது தன்குடியையுயர்த்திக்கொள்ளுதலெனக்கண்டுகொள்க) (௫௩)

உழவு.

வீண்பாரதத்தலங்கை வைத்தார்க்கெதிரில்லை *
என்பாரதனு லிரங்கேசா   முன்மா
உழுவாருலகத்தார்க்காணியஃதாற்று *
தெழுவாரையெல்லாம் பொறுத்து. *

(என்பது.) உழுதவல்லவர் அவ்வுழுதலைச் செய்யமாட்டாமல் பிறர்தொழில்களிலே மேற்செல்வோர் யாவரையும் தாங்குதலால் உலகத்தாராகிய தேர்க்கு அச்சாணியாவரென்று நாயனார் குறளில் திருவா

ய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக பாரதயுத்தத்தில் ஸ்ரீகி ருஷ்ணதேவர்அருச்சுனன்பக்கும், பலபத்திரரும் பதினாயிரம்ரதக்கார ரும் துரியோதனன்பக்குமாக இருந்ததால் விற்படை வேற்படை வா ட்படை ஆட்படை குதிரைப்படை தேர்ப்படையாகிய அறுவகைப்ப டைகளும் பலபத்திரர் கையின்கண்ணுள்ள கலப்படைக்கு நிகரல்ல வென்று ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர் பலபத்திரராமரை வஞ்சனைசெய்து பூப் பிரதக்ஷணஞ்செய்யும்படி செய்வித்தார்.—(ஆதலால் உழுபவர்உலகத் தாராகிய தேர்க்கு அச்சாணியாவாரெனக்கண்டுகொள்க) (௱௪)

நல்குரவு.

காவலனும்பாஞ்சாலன்கண்டு துரோணனைநீர் *
ஏவனென்றானன்றேவிரங்கேசா தாவில்
அறஞ்சாரா நல்குரவின் றதாயானும் *
பிறன்போலநோக்கப்படும். *

(என்பது.) அறத்தோடுபொருந்தலில்லாத வறுமையையுடை யவன் தன்னைப்பெற்றதாயினாலும் அன்னியன்போலநினைத்துப் பார்க் கப்படுவனென்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினா ராதலால் அதற்குதாரணமாக பாஞ்சாலனுந் துரோணாச்சாரியரும் பாலியத்தில் சிநேகமாகவிருந்தகாலத்தில் பாஞ்சாலன் தனக்குப் பட்டாபிஷேகம் வந்தகாலத்தில் உமக்குப் பாதிராச்சியங்கொடுக்கிறேனென்று துரோ ணாச்சாரியருக்குச்சொல்லிப் பின்பு அவர் தன்பிள்ளைக்குப் பால்வேண் டிப் பாஞ்சாலனிடத்து வந்தபோது துரோணாச்சாரியரைக்கண்டுவறு மையாயிருத்தலினால் நீராரென்றுகேட்க "என்னையறியீரா நீருநானும் தநுர்வேதங் கற்றுக்கொள்ளுங்காலத்தில் நீர் எனக்குப்பட்டம்வந்தால் உமக்குப் பாதிராச்சியங்கொடுக்கிறேனென்று சொல்லியிருந்தீரே மற ந்துபோனீரோவென ஓகோ வழக்குக்குவந்தீரோவென்று அவரைத்த ள்ளிவிட்ச்சொன்னான்.—(ஆதலால் வறியவன்றன்றாயாலு மந்நியன் போலப் பார்க்கப்படுவான் எனக்கண்டுகொள்க.) (௱௫)

இரவு.

அங்கியும்பர்கோன்காவருந்நினைந்தர்ச்சுனன்பால் *
இங்கிதமாப்பெற்றானிரங்கேசா மங்கா
இரத்தலுமீதலேபோலுங்கரத்தில் *
கனவிலுந்தேற்றாதார்மாட்டு. *

(என்பது.) தமக்குள்ளதுமறைத்தலைசொப்பனத்திலும் அறி யாதவரிடத்துயாசித்தலும்வறியவர்க்குக்கொடுத்தலேபோலும் என்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால்அதற்குதாரணமாக

அக்கினிதேவன் காண்டாவனத்தைப்பக்ஷிக்கவேண்டி அருச்சுனனிடத்துப் பிராமண வுருவமாகவந்து தனக்கு ஆகாரங்கேட்க அப்படியே கொடுக்கிறேமென்றுசத்தம்பண்ணி தேவர்களோடுபோர்செய்து யாவரையுஞ்செயித்து அக்கினிதேவனுக்கு ஆகாரங்கொடுத்தான்.— (ஆதலால் சொப்பனத்திலு முலுத்தகுணமில்லாதவரிடத்தில் யாசித்தலும் கொடுத்தலேபோலாமெனக்கண்டுகொள்க.) (ரசு)

இரவச்சம்

சென்றுபலிபக்கல்செங்கைவிரித்தேற்றல்பழு *
தென்றுகுன்றினின்றுயிரங்கேசா நன்றிதரும்
ஆவிற்குநீரென்றிரப்பினுநாவிற் *
கிரவினிளிவந்ததில் *

(என்பது.) தண்ணீர் பெறுதிறக்குநிலைமைபதாகிய பசுவுக்குத்தரும்நோக்கியிதற்குத் தண்ணீர்தரல்வேண்டுமென்று இரந்துசொல்லும்போதும் அவ்விரவுபோல் ஒருவனுவிற்குஅவமானம்வந்ததுவேறில்லையென்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாதலால்அதற்குகாரணமாக பலிச்சக்கிரவர்த்தித் திரிலோகமுந்தன்னதாக்கிக்கொண்டு அவற்றையாகத்தில் பிராமணாளுக்குத் தத்தம்பண்ண நினைத்தகாலத்தில் தேவர்கள் தாங்களிருப்பதற் கிடமில்லையேயென்று திருப்பாற்கடற் கரையினின்றுமுறையிட சுவாமி பிரசன்னமாய் தேவர்களுக்கு அபயஸ்தங்கொடுத்து முன் நரசிங்கவவதாரத்தில் பிரகலாதனனுக்கு இனி அசுரர்வம்சத்தைக்கொல்லுவதில்லையென்று வாக்குத்தத்தம் பண்ணினமையால் பலிச்சக்கிரவர்த்தியைக் கொல்லவொண்ணாதென்று வாமனவுருவங்கொண்டு அவனதுயாகசாலையிற்புகுந்து தன்னுடைய இரண்டுலட்சத் தைம்பதினாயிரம் யோசனைதூரம் பருத்தும் நீண்டுமிருக்கும் சரீரத்தை இரப்பென்கிற இகழ்ச்சியினாலேகுறைந்துவந்து மூன்றடி மண்கேட்டார்.—(ஆதலால் நல்லவழியில ஒருவரிடத்திற்கேட்டுவாங்குதலும் இழிவெனக் கண்டுகொள்க.) (ாஎ)

கயமை.

தேனிருந்தசொல்லாளைத் தேர்வேந்தர்காணவுடை *
ஏலுரிந்தான்மேனாளிரங்கேசா ஆனாலும்
நன்றறிவாரிற்கயவர்திருவுடையர் *
நெஞ்சத்தவலமிலர். *

(என்பது,) தமக்குறுதியாயினவைகளை அறிபவரின் அவையறியாதகீழ்மக்கள் நன்மையுடையவராவர் அவர்போலத் தமது நெஞ்சினிடத்து அவைகாரணமாகக் கவலையிலர் ஆதலால் என்று நாயனார்

குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குகாரணமாக துரி யோதனன் திரௌபதியைச் சபையிற்கொண்டுவந்து அவமானப் படுத்துகிறபோது இது உபயகுலத்துக்கும் பழுதென்றும் பதிவிரதையையவமானஞ்செய்கிறது பாவமென்றும் விசாரியாமல் சபையிற்றுயிலுரிந்தான்—(ஆதலால் நன்மைகளையறிபவரிலும் நெஞ்சிற்கவலையில்லாதவராகிய கீழ்மக்கள் நன்மையுடையவரெனக்கண்டுகொள்க.)(௲அ

இரண்டாவது-பொருட்பால்-முற்றும்.

மூன்றாவது-காமத்துப்பால்.

முதலாவது ஆண்பாற்கிளவிகள்

தகையணங்குறுத்தல்.

சுந்தரமாமகலிதோள்தோய்ந்துபத்துநூ *
றிந்திரன்கண்ணுற்றானிரங்கேசா இந்துமுறி
லொண்ணுதற்கோஒ வுடைந்ததேஞாட்பினுள் *
நண்ணாருமுட்குமென்பீடு. *

(என்பது.) போர்க்களத்து எதிர்த்தில்லாதபகைவரும் எதிர்த்தவர் வாய்ச்சொற்கேட்டு அஞ்சுதற்கு ஏதுவாகிய என்வலி இம்மாதருடைய ஒளிபொருந்திய நெற்றியொன்றற்குமே அழிந்துவிட்டதென்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால அதற்குகாரணமாக இந்திரன் அகலிகையைக்கண்டு மோகஞ்சகியாமல் கபடமாய் கௌதமரைப்பிரிவித்து அவருருவமாகப்போய் அவளையநுபவித்து கௌதமர்சாபத்தால் ஆயிரங்கண்களைப்பெற்றுத் தன்பெருமையிழந்தான்.—(ஆதலால் சுந்தரமானமாதரைக்கண்டவிடத்தில்தன்சௌரியமில்லாதெனக் கண்டுகொள்க.) (௲௬)

குறிப்பறிதல்.

மேனைதவிலோசனமுமேவுபிணைநோக்கும் *
ஏதுகூவிக்கிரங்கேசா ஆதலால்
கண்ணொடுகண்ணிணைநோக்கொக்கின்வாய்ச்சொற்கள் *
என்னபயனுமில. *

(என்பது,) காமத்துக்குரியவிருவருள் ஒருவரதுகண்களோடொருவர்கண்கள் பார்வையாலொக்குமாயின் உண்மைதோன்றச் சொல்லுகின்ற வாய்ச்சொற்கள் ஒருபயனுமுடையனவல்ல என்று நாயனார் கு

றளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக பரமசிவ ன் கைலாயத்தினொருபுறத்தில் உத்தியானவனத்தில் பார்வதியுடனே யேகாந்தமாகவிருக்கையில் அதற்குத் தேவர்களாலேவிகாதமானபோது பார்வதி தம்முடைய கர்ப்பத்துக்குவிகாதம்பண்ணின தேவர்களுக்குத் தங்கள் சுயஸ்த்திரீயினிடத்துப்புத்திரரில்லாமற்போகச்சபித்து அந்தவனத்திலேவந்தபுருஷாள்ஸ்த்திரீயாகப்போம்படிசபித்தாள் அந்தச் சாபமறியாமல் இளையென்னுமிராஜன் அந்தவனத்தில்வந்தபோது ஸ்த்திரீயானான் பின்பு அந்த இளையென்பவள் அந்தவிடங்களிற் சஞ்சரிக்கின்றகாலத்தில் புதன் எதிர்ப்பட்டு இருவர்பார்வையும் ஒத்தமையால் இருவருங் காந்தர்வவிவாகஞ் செய்துகொண்டதில் "அவர்களுக்குப் புரூரவன்பிறந்தான்.—)ஆதலால் இருவர்பார்வையும் ஒத்தால் தூதாற்பயனில்லையெனக்கண்டுகொள்க.) (௱௰)

புணர்ச்சிமகிழ்தல்.

உம்பரிற்றுன்முகனுற்றகங்கைதோள்தோய *
இம்பர்வந்தானன்றேயிரங்கேசா அன்பாகத்
தாம்வீழ்வார்மென்றோட்டுயிலினிதுகொல் *
தாமரைக்கண்ணானுலகு *

(என்பது.) ஐம்புலன்களையும் அனுபவிப்பவர்க்கு தாம்விரும்புமகளிரது மெல்லியதோள்களிடத்துத் துயிலும் துயில்போலவவைகளைத்துறந்தயோகிகளால் அடையப்படுவதாகிய கமலக்கண்ணனதுலகம் வருந்தாமலடையக்கூடுவதோ என்று நாயனார் குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக தேவேந்திரனுடைய கொலுவுக்குக்கங்கைவந்தபோது வாயுபகவான் அவள் ஆடையைநெகிழ்த்த அப்போது சகலதேவர்களும் கண்களைமூடிக்கொள்ள துன்முகனொருவனும் கண்களைத்திறந்து அவளவயவங்களை விரும்பிப்பார்த்தமையால் துன்முகனைப் பூமியிற்போய்பிறந்து கங்கையையனுபவித்து வரும்படி இந்திரன்சபித்ததால் அப்படியே துன்முகன் யயாதிக்குப்புத்திரனாகப்பிறந்து சாபத்தினாலே பூமியிற்பிறந்து வந்திருந்தகங்கையை விவாகஞ்செய்துக்கொண்டு இருவருமொருமனதாகிச்சேர்ந்திருந்தார்.—(ஆதலால் பரமபதத்திலும் இவ்வின்பம்பெரிதென்றானெனக்கண்டுகொள்க

நலம்புனைந்துரைத்தல்.

ஒண்கயற்கட்பாரதியையோதுமறைநாவில் *
என்கண்ணனவைத்தானிரங்கேசா பண்பில்
அனிச்சமுமன்னத்தின் றூவியுமாதர் *
அடிக்குநெருஞ்சிப்பழம் *

(என்பது.) உலகத்தாரால் மேன்மைகெடுக்கப்பட்ட அனிச்சமலரும் அன்னப்பறவையினிறகும் பெண்களினடிக்கு நெருஞ்சிப்பழம்போல வருத்தஞ்செய்யுமென்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக பிரமதேவர் சரஸ்வதியிடத்தில் மோகத்தினாலே கால்களினருமையையறிந்து நாவிலேவைத்துக்கொண்டார், திருமால் மார்பிலேவைத்துக்கொண்டார்சிவன்சடையிலேவைத்துக்கொண்டார்.—(ஆதலால் அனிச்சமலரும் அன்னத்தினிறகும்மாதர்களடிக்குநெருஞ்சிப்பழம்போலவருத்தாநிற்குமெனக்கண்டுகொள்க

காதற்சிறப்புரைத்தல்.

சேர்ந்துதிருமகளைத்தெள்ளமுதமும்பருக்கே *
ஈந்தவுதாரமிரங்கேசா தேர்ந்தக்கால்
பாலொடுதேன்கலந்தற்றேபணிமொழி *
வாலெயிறூறியநீர். *

(என்பது.) இம்மெல்லிய சொல்லையுடையவளது வெண்பல்லிலூறிய நீரானது பாலுடனே தேனைக்கலந்த கலவைபோலுமென்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக தேவர்களுக்காகத் திருப்பாற்கடலைக்கடைந்துஅதிலுற்பவித்த ஸ்ரீமகாலட்சுமியைத் திருமாலானவர் தனதுமார்பிலே தரித்துக்கொண்டுஅதரபானஞ்செய்ததால் இதற்குச்சரியல்ல அமிர்தமென்று அவ்வமிர்தத்தைத் தேவர்களுக்குச் செலவிட்டார்..—(ஆதலால் கல்வியினின்பத்திற்கும் அதரபானவின்பத்திற்கும் அமுதமொப்பல்லவெனக் கண்டுகொள்க.) (௱௰௩

நாணுத்துறவுரைத்தல்

கீசகன்பாஞ்சாலியின்மேற்கேவலமால்கொண்டுயிர்தோற் *
றேசுதலையுற்றானிரங்கேசா *
காமக்கடும்புனலுய்க்குமேநாணொடு ஆசையெனும்
நல்லாண்மையென்னும்புணை. *

(என்பது.) நாண் தன்னைக் கடத்தற்குக்கொண்ட நாணமும் நல்லாண்மையும் ஆகியபுணைகளை காமமாகிய கடியவெள்ளமானது என்னிற்பிரித்துக்கொண்டு போகின்றது என்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக பாண்டவர்கள்விலாடபுரத்தில் அக்கியாதவாசம்பண்ணும்போது கீசகன் துரௌபதியைக்கண்டு மோகித்து அதனால் விரகவேதனைப்பட்டு மிகவும்வருத்தமடைந்தகாலத்தில் சிலதோழிகளோடு துரௌபதியும் கீசகன்வீட்டுக்குப் பலகாரமுதலிய சிற்றுண்டியெடுத்துப்போனபோது கீசகன்தொடர்ந்

து தூக்கிவர அதனைக்கண்ட காந்தருவனொருவன் பூமியின்கண்வந்து கீசகன் காலைப்பிடித்துச் சுழற்றியெறிந்துவிட்டுப்போனான்அதன்பின்பு ஒருநாளிரவில் அவனை சிங்காரவனத்தில்வந்தபோது வீமசேனன் கொன்றான்.—(ஆதலால் நாணமும் ஆண்மையுமாகிய புணைகளைக்காம வெள்ளமானது கொண்டுபோகின்றதெனக்கண்டுகொள்க.) (௬௰௪)

அலரறிவுறுத்தல்.

நீந்துகடன்மூழ்கிநெடுநாட்கௌதமனார் *
எந்தகலிதோய்ந்தாரிரங்கேசா டிரந்தி
களித்தோறுங்கள்ளுண்டல்வேட்டற்றாற்காமம் *
வெளிப்படுந்தோறுமினிது. *

(என்பது.) கள்ளுண்பார்க்குக் களிக்குந்தோறும் கள்ளுண்ணுதல் இனிதாம் விதம்போல்எனக்குக் காமமானதுவெளிப்படுந்தோறும் இனிதாகாநின்றது என்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக திருப்பாற்கடலில் அகலிகைபிறந்தபோது இருடிகளுந் தேவர்களும் அந்தக்கன்னிகைமீது இச்சைகொண்டு திருமாலிடத்துவந்து எனக்குனக்கென்று வாதாடியபோது திருமாலானவர் அந்தக்கன்னிகைமீது இச்சைகொண்டவரெல்லாம் இந்தச் சமுத்திரத்தில் மூழ்கியிருந்து எழுந்திருப்பிராகில் எல்லாருக்கும் பின்னர் உங்களில் யார் யெழுந்திருக்கிறீர்களோ அவர்களுக்குக்கொடுப்பேனென்றுசொல்ல அப்படியே அந்தப்பெண்ணை யிச்சித்தவர்கள் யாவருங்கடலின்மூழ்கி நெடுநாளிருந்து ஒவ்வொருவராகஎழுந்திருக்கௌதமர்மாத்திரம் இன்னும் எழுந்திராமலிருப்பதை இந்திராதிதேவதைகளுந் திரிமூர்த்திகளுங்கண்டு அவரிடத்தில்வந்து கூவிஎழுப்பி அவருக்கு அகலிகையை விவாகம்பண்ணிக்கொடுத்தார்.—(ஆதலால்ஒருவருக்கு காமம் யாவருமறிய வெளிப்படுந்தோறும் இனிதாமெனக்கண்டு கொள்க) (௬௰௫)

முதலாவது ஆண்பாற்கிளவிகள்
முற்றும்.

இரண்டாவது பெண்பாற்கிளவிகள்.
பிரிவாற்றாமை.

தன்பதிபின்செல்கையினும் ருவில்நதியாயினள் *
என்பர்கவுசியிரங்கேசா அன்பரோ.

செல்லாமையுண்டேலெனக்குரைமற்றுநின் *
வல்வரவுவாழ்வார்க்குரை. *

(என்பது.) நீயெம்மைப்பிரியாமையுண்டாயின் எனக்கு அத்னைச்சொல் அதுநீங்க நீபிரிந்துபோய் நின்விரைந்துவருதலை அப்பொழுது உயிர்வாழ்வார்க்குசொல்லு என்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக காதிராசாவின்மகள் கௌசிகையென்பவளை இருசிகனென்னும் ஒருரிஷி விவாகஞ்செய்துகொண்டு சிலகாலங்கூடியிருந்து அந்தரிஷி பிரம்மலோகத்துக்குப் போகும்பொருட்டு ஆகாயமார்க்கமாகச்செல்லும்போது கௌசிகை பிரிவாற்றுமல் தானும் மார்க்கமாகத் தொடர்ந்துபோனாள் அதை யம்முனிவன்கண்டு அவளைநதியாகச்சபித்தார் அவள்கோமதியென்னுநதியாயினாள்,—ஆதலால் இருவர்மனமுமொத்தவர்க்குப் பிரிவுபெறாதெனக் கண்டுகொள்க.) (௱௰௬)

படர்மெலிந்திரங்கல்

குன்றெடுத்தான்மார்புகுடி கொண்டிருந்தாள்செங்கமலை *
என்றும்பிரியாதிரங்கேசா நன்றிகூர்
இன்பங்கடன்மற்றுக் காமமஃதடுங்கால் *
துன்பமதனிற்பெரிது. *

(என்பது.) காமம்புணர்ச்சியாலின்பஞ்செய்யும்பொது அவ்வின்பம் கடல்போம்பெரிதாம் இனியக்காமந்தானே பிரிவினாலே துன்பஞ்செய்யும்போது அத்துன்பம் அக்கடலினும்பெரிதாமென்றுநாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக மகாலட்சுமியானவள் ஒருகாலத்திற் பிரிவுண்டாகும் அதனால் வருந்தவேண்டியிருக்குமெனக் கருதி திருமாலினதுமார்பைவிட்டுப் பிரியாமலிருக்கவரம்பெற்றாள்.—(ஆதலால் மாதர்கள் பிரிவில்லாமலிருத்தற்கே நோற்கவேண்டுமெனக்கண்டுகொள்க.) (௱௰௭)

கண்விதுப்பழிதல்.

காதலருச்சுனனைக் கண்டூர்வசியடைந்த *
தேதலன்றோமேனுளிரங்கேசா ஓதில்
கதுமெனத்தாநோக்கித்தாமேகலுழும் *
இதுநகத்தக்க துடைத்து. *

(என்பது.) இக்கண்கள் அன்றுகாதலரைத் தாமேவிரைந்துநோக்கி இன்றுந்தாமேயிருந்து அழுகின்ற இவ்வறியாமையைச்செயல்

ஙம்மாலே சிரிக்கத்தக்கவியல்லாப உடையதென்று நாயனார் குறளில்தி ருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக அருச்சுனன் தேவலோகம்போய் காலகேயநிவாதகவசாளைச்சங்கரித்து தேவேந்திர சிம்மாதனத்தேறி தேவாமுதம்புசித்து அங்கிருக்குங்காலத்தில் ஊர்வசிவந்து தனியேயிருக்கும் அருச்சுனனைக்கண்டுமோகிக்க அருச்சுனன் முறையென்றெனத்தள்ள ஊர்வசிகோபித்து நீபேடியாகவெனச்சபித்துப் போகப் பின்பு தேவேந்திரன்முதலிய யாவருங்கண்டு ஊர்வசியிடத்திற்போய் அவளைவேண்டி யச்சாபத்தை நிவர்த்திசெய்தார்கள்.— (ஆதலால் தேவமாதாகியஊர்வசிஒருவன்குணங்குறியாமல்இச்சிப்பதுதகாதெனக் கண்டுகொள்க.) (ஙய அ)

பசப்புறுபருவரல்.

மன்னுமகலிகல்லாய் மாநிலத்திலேகிடந்தாள் *
என்னுமொழிகேட்டானிரங்கேசா — தன்னைப் *
பசந்தாளிவளென்பதல்லாலிவளைத் *
துறந்தாரவரென்பாரில். *

(என்பது.) இவள்பொறுத்திராமல் பசலை நிறமடைந்தாளென்று என்னைப்பழிச்சொல்வதல்லது இம்மாதை அவர் துறந்துபோனாரென்றுசொல்லுவார் இல்லையென்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாககௌதமர் அகலிகையிடத்துக்குற்றமில்லாதிருக்கவுந்துறந்து அவர்சொற்படி நெடுங்காலம் கல்லாய்க்கிடந்து பின்பு சாபநீங்கிக் கௌதமனாயடைந்தாள்.—(ஆதலால் தலைவன் பெண்டன்மையையறிந்து கோபிக்கவேண்டுமென்று கண்டுகொள்க,) ()

தனிப்படர்மிகுதி.

தக்கசுவாகைத் தருமன்விரும்பவவள் *
எக்கியனையுண்டாளிரங்கேசா — மிக்க் *
ஒருதலையானின்னாதுகாமங்காப்போல *
இருதலையானு மினிது, *

(என்பது.) மகளிர் ஆடவரெனப்படுகிற இரண்டிடங்களிலும் ஆசையானது ஓரிடத்தில் உண்டாயில் துன்பஞ்செய்வதாம் காவடிப் பாரம்போல இரண்டிடங்களிலும் ஒத்திருக்குமாயின் அது இன்பஞ் செய்வதாமென்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக சுவாகா என்னுங் கன்னிகைமேரில்எமன் மோகப்ப

ட்டு விவாகஞ்செய்துகொண்டு அவளை எலுமிச்சம்பழமாக்கி விழுங்கித் தன்னுள்வைத்திருந்து ஒருகாலத்தில் இந்திரன்வனத்தில்வந்தபோது தன் மனைவியாகிய எலுமிச்சம்பழத்தை கக்கி பெண்ணாக்கி அவளோடு விளையாடிய இளைப்பினால் அங்கு நித்திரைசெய்தான் அக்காலத்தில் அக்கினிபகவான் அவ்வனத்தில்வந்ததைக்கண்டு அவள் அவன்மீதுமோகித்து அவனைப்புணர்ந்து பின் அவனை எலுமிச்சம்பழமாக்கித் தான்விழுங்கினாள் அதன்பின் எமன்விழித்து சுவாகென்பவளைப் பழமாக்கித் தான்விழுங்கிவிட்டுத் தன்னிடத்திற்குப்போய்விட்டான் பின்பு தேவர்களும் முனிவர்களும் அக்கினியைத்தேடிக்காணாமையால்விஷ்ணுவினிடத்திற்குவந்து சொன்னார்கள்விஷ்ணுலோககர்த்தாவாகையால் அக்கினியிருக்குமிடமறிந்து எமனையழைத்து அவன்வயிற்றிலிருந்தபெண்ணைக் கக்கச்சொல்லிப்பின் அப்பெண்ணின்வயிற்றிலிருந்தஅக்கினியைக்கக்கச்சொல்லி அக்கினியைவெளிப்படுத்தினார்—(ஆதலால் பின்னர்எமன்கண்டு ஒருதலைக்காமமென்று அவளைத் துறந்தனன் எனக் கண்டுகொள்க.) (௱௨௰)

நினைந்தவர்புலம்பல்.

சுந்தோபசுந்தரிகல் சூழ்ந்துபொருதிறந்த *
தெந்தவகைமேனுளிரங்கேசா சிந்தையால்
உள்ளினுந்தீராப்பெருமகிழ்செய்தலால் *
கள்ளினுங்காம மினிது *

(என்பது.) கள்ளானது உண்டபேரைமயக்கும் காமமானதுகண்டபேரையும்நினைத்தபேரையும் மயக்குதலால் கள்ளினுங்காமம் தீராதபெருமகிழ்ச்சியைத்தருமென்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக திருமால் பாற்கடல்கடைந்தெடுத்தவமுதத்தைத்தேவர்களுக்குப்பகிரவேண்டி அரக்கருக்காகத்தான் மோகினியுருவமாகவந்துநின்றபோது சுந்தனென்பவனும்உபசுந்தனென்பவனும் தமயன்தம்பியராயிருந்தும் மோகினியைக்கண்டுஇருவரும் அவளுடைய இரண்டுகைகளையும் பற்றிக்கொண்டார்கள் அதனைமோகினிகண்டு ஒருபெண்ணுக்கு இரண்டுபுருஷர் இருத்தல் தருமமல்லஉங்களிருவரில் யார்சமர்த்தரோ அவரை யான் விவாகஞ்செய்துகொள்ளுவேனென அப்படியேயிருவருந்தங்கள் சாமர்த்தியத்தை அவளுக்குக் காட்ட இருவரும்பொருதிறந்தார்கள்.—(ஆதலால் கள்ளினுங் காமம் பெரிதெனக்கண்டுகொள்க.) (௱௨௧

கனவுநிலையுரைத்தல்.

செய்தவஞ்சேர்வானனது செல்விகனுநிலையில் *
எய்தினனன்றேவிரங்கேசா பைய

நனவினானல்கா தவரைக்கனவினால் *
காண்டலி னுண்டென் னுயிர். *

(என்பது.) நினைவிலே யின்பத்தைதராத நாயகனை கனவிற்காணுந்தோறு மகிழ்ச்சியையடைதலால் என்பிராணனிற்குமென்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக வாணாசூரன்மகள் உஷைஎன்பவள் அநிருத்திரனைச் சொர்ப்பனத்திற்கண்டு அவன்மேல்மோகத்தினால் விரகப்பட்டுத் துன்பப்படுங்காலையில் தெய்வீகமாக அர்த்தராத்திரியில் ஒரு பூதகணமானது அநிருத்திரனை நித்திரையிலெடுத்துவந்து உஷையிடத்தில்விட கனவிலே கண்டதுபோல நினைவிலுங்கண்டு அனுபவித்தாள்.—(ஆதலால் கனவிலே தலைவனைக் கண்டபோது நினைவிலுஞ்சேரக்கிடைப்பனெனக் கண்டுகொள்க.) ()

பொழுதுகண்டிரங்கல்.

காக்கும்பதியகலக் காட்டிச்சலர்க்காரி *
ஏக்கமுற்றாளன்றோவிரங்கேசா நோக்கில்
பனியரும்பிப்பைதல்கொண்மாலை துனியரும்பித் *
துன்பம்வளர வரும். *

(என்பது.) தலைவனைவிட்டுப் பிரிந்தவர்க்கு மாலைப்பொழுதானது குளிர்ச்சியைத்தந்து விரகமுண்டாக்கி பின்பு விசாரமுந் துன்பமும் வளரவருமென்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக பிரம்மச்சாரியாகவிருந்த சலர்க்காரமாமுனிவனைப் பிதுர்க்கள் விவாகஞ்செய்துகொண்டு கிரகஸ்தவாசிரமத்தைப் பெற்றிருக்கச்சொல்லி வேண்டிக்கொண்டார்கள் அதற்கவர் தன்பெயரைக்கொண்ட பெண்ணிருக்குமானால் விவாகம் பண்ணிக்கொள்ளுகிறேனென்றார் அப்படியே நாகங்களின் சகோதரியாகிய சலர்க்காரியைவிவாகஞ்செய்துகொடுத்தார்கள் அவ்வாறே கிரகஸ்தாசிரமத்திலிருந்து தவஞ்செய்துவருகையில் ஒருநாள் சலர்க்காரைமடியில் தலைவைத்து நித்திரைசெய்யும்போது சாயுங்காலமானதால் சந்தியாவந்தனை செய்யுங்காலந் தப்பிப்போகுதென்று முனிவனையெழுப்பினள் முனிவன் நீ யிப்படியெழுப்பலாமாவென்று கோபித்து அவளைவிட்டுப்பிரிந்தார்.—(ஆதலால் சமீபத்திலேயிருந்த தலைவரைப்பிரித்து இவ்விரகவேதனையையிம்மாலைப்பொழுது உண்டுபண்ணினமையால மிகவுங்கொடிதெனக் கண்டுகொள்க.)

(௱௨௩)

உறப்புநலனழிதல்.

மங்கையுமையோர்பங்கு வாங்கிமகிணன்பால் *
இங்கிதமுற்றாளிரங்கேசா செங்கை
முயக்கிடைத்தண்வளிபோழப்பயப்புற்ற *
பேதைபெருமழைக் கண். *

(என்பது.) நாயகன் ஆலிங்கனம்பண்ணின கைநெகிழ்ந்து இருவர்மத்தியில் காற்றுநுழைதலும் சரீரம் பசலைபூத்துநாயகியின் கண்ணினின்றுவெள்ளம் ஆறாகப்பெருகினவென்று நாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாகப் பார்வதி பிரிவுவருமென்றுகருதிப் பரமசிவனைநோக்கித்தபசுசெய்து அர்த்தநாரீஸ்வரம்பெற்று எக்காலத்தும் பிரிவின்றியிருக்கின்றாள்.—(ஆதலால் ஒத்தமனதுடையவர் பிரிவுபெறாரெனக்கண்டுகொள்க.) (௱௨௪)

நெஞ்சொடுகிளத்தல்

முன்னமிரதிக்குமொழிந்தபதிதந்த *
தின்னலமன்றோவிரங்கேசா துன்ன
வினைத்தொன்றுசொல்லாயோநெஞ்சேயெனைத்தொன்றும் *
எவ்வநோய்தீர்க்கு மருந்து. *

(என்பது.) பிரிவினாற்கடினமாகிய விரகநோயை தீர்க்குமருந்தொன்றுநெஞ்சமே ஆலோசித்துச் சொல்லமாட்டாயோ என்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக பரமசிவன் வடவாலவிருக்ஷத்தின்கீழ் தட்சணாமூர்த்தமாக எழுந்தருளியபோது மன்மதன் தன்னுடையபாணங்களினாலே சிவனையெய்துஅவரதுதபசையழிக்க அப்பொழுது ஆண்டவன் நெற்றிக்கண்ணைத்திறந்துபார்க்க மன்மதன்னெரிந்து சாம்பலானான் இரதிதேவி யதைக்கண்டுதலைவனிறந்ததைக்குறித்துத் துன்பமுற்றுப் பரமசிவனைவணங்கி மாங்கலியபிட்சைகேட்டு எழுப்பிக்கொண்டுபோனாள்.—(ஆதலால் தலைவனைப்பிரிந்த வெனக்குத் தலைவனைச்சேருமுபாயமொன்று சொல்லவேண்டுமெனக்கேட்டாளெனக்கண்டுகொள்க.) (௱௨௫)

நிறையழிதல்.

பின்னைக்கினியமொழி பேசிவென்றமாயவர்போல் *
என்னைத்தொண்டாளுமிரங்கேசா முன்னின்ற

புன்மாயக்கள்வன் பணிமொழியன்றோநம் *
பெண்மையுடைக்கும்படை. *

(என்பது.) பலவஞ்சனைகளையுடைய கள்வனாகிய தலைவன்சொல்லும் இன்சொல்லன்றோ நமது புத்தியையுடைக்கும் ஆயுதமென்றுதலைவி பாங்கியுடன்கூறினதாக நாயனார்குறளில்திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர் எழுவிடைகளைத் தழுவி சத்தியபாமையை மணஞ்செய்தபின்புஅவளுடன் இன்சொல்லாகப்பேசி அவள்புத்தியைக்கலைத்துப் பின்னும் பலவிவாகங்களைச்செய்துகொண்டு அப்பலரோடுங்கூடி வாழ்ந்தார்.—(ஆதலால் இன்சொல்லாற்றலைவன் ஸ்திரீகளை வசீகரிப்பனெனக்கண்டுகொள்க.) (௱௨௬)

அவாவயின்விதும்பல்

வஞ்சியுருக்குமணி மர்மால்வரும்வழியார்த் *
தெஞ்சுமுளம்போலுமிரங்கேசா பஞ்சணையில்
கூடியகாமம்பிரிந்தார்வரவுள்ளிக் *
கோடுகொடேறுமென் னெஞ்சு *

(என்பது.) கூடிக்கலந்துபிரிந்த தலைவன் வரவைக்கருதியவர் சென்றவூரினும் வருதற்குரியபலவழிகடோறும் என்னெஞ்சுநாடிச்செல்லுமென்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக ஸ்ரீமகாலட்சுமி திருவவதாரமாகிய உருக்குமணியம்மன் தன்பிதாகலியாணங்குறித்தகாலத்து கிருஷ்ணதேவரிடத்துத் தூதனுப்பி அவர்வரனோக்கிப் பட்டணத்தின் புறத்தில் தவசுசெய்யுங்காலத்தில் கிருஷ்ணதேவர்வந்து திருமணஞ்செய்தார்.—ஆதலால் கற்புடையமாதர்கள் இதயம் தலைவன்சென்றவிடங்களை நாடிச்செல்லுமெனக்கண்டுகொள்க.) (௱௨௭)

இரண்டாவது - பெண்பாற்கிளவி

முற்றும்.

மூன்றாவது - அன்பியல்.

குறிப்பறிவுறுத்தல்.

[illegible]டிவள்ளியம்மைச்சிறுமுறுவல்கண்டுளத்தின் *
இட்டமறிந்தானிரங்கேசா மட்டார்
முகைமொக்குளுள்ளதுநாற்றம்போற்பேதை *
நகைமொக்குளுள்ளதொன்றுண்டு *

(என்பது.) அரும்பினிடத்து மணமடங்கியிருந்தாற்போல் தலைவி புன்முறுவலிடத்து அன்படங்கியிருக்குமென்று நாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் ஆதலால்அதற்குதாரணமாக கந்தசுவாமி தினைபுனத்தின்கண் வள்ளிநாச்சியாரைக்கண்டு வசனிக்கும்போது அந்தநாச்சியாரதுஉள்ளத்தைமுறுவற்குறிப்பாலறிந்துகலந்தார்— (ஆதலால்மாதர்களுக்குஉள்ளநாணம்-மடம்-அச்சம்-பயிர்ப்பு என்னுநான்குகுணங்களையுந்தள்ளிமுறுவலரிம்புமெனக்கண்டுகொள்க.) (௱௨௮)

புணர்ச்சிவிதும்பல்.

காந்தன்றுகிலுரிந்துகானத்தகன்றதனை *
வேந்திமறந்தாளிரங்கேசா காந்தி
எழுதுங்காற்கோல்காணாக்கண்ணேபோற்கொண்கன் *
பழிகாணேன்கண்டவிடத்து *

(என்பது.) மடலெழுதுங்காலத்துஓரவயவத்தையெழுதியதைப்பார்க்கும்போது பார்வையினிடத்திற்பற்றி வேறவயவமெழுததூரியக்கோலைக் காணாதகண்போல பிரிந்த தலைவனிடத்துள்ளகுறையானது அவனையெதிரிற் கண்டவிடத்து மறந்துவிடுமென்றுநாயனார்குறளிலே திருவாய்மலர்ந்தருளினார், ஆதலால் நளமகாராஜன் தமயந்தியை அர்த்தராத்திரியில் நடுக்காட்டிலேவிட்டுப் பிரிந்துபோன குற்றத்தைஅவன் வந்து[illegible]ர்ந்துஎதிரிற்கண்டபோதுமறந்து களித்துக்கூடினாள்.—(ஆதலால் மாதர்கள் தலைவனிடத்து எவ்வளவுகுற்றமிருந்தாலும் கண்டவிடத்து அவ்வளவுமறந்து களிப்பாரெனக்கண்டுகொள்க.) (௱௨௬)

நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

காங்கையர்மீதாசைகரவாமலம்பையுளம் *
ஏங்கியெரிவீழ்ந்தாளிரங்கேசா ஆங்கே
தனியேயிருந்துநினைந்தக்காலென்னைத் *
தினியவிருந்ததென்னெஞ்சு *

(என்பது,) என்னெஞ்சம் இந்தவிடத்திலிருந்தது காதலனைப் பிரிந்திருந்து அவர்கொடுமைகளை யான்றன்னோடு நினைத்தவிடத்து அவ்வளவறிந்து என்னைத் தின்பதுபோன்று துன்பஞ்செய்தற்கே என நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் காங்கேயனை விஷ்ணுமறொன்று நினையாமல் அம்பையென்பவள் அவர்பேரிலாசைகொண்டு தன்னை மணஞ்செய்து கொள்ளச்சொல்ல அவர் உடன்படாமையால் பரசிராமனைக்கண்டு சொல்லிவித்துங்கேளாமையால் அவ்வாசையைத்தாங்கமாட்டாமல் அக்கினிப்பிரவேசமானாள்.—(ஆதலால் அன்பினால் மாதர்கள் மனமுருகி சிவனைவிடுவரெனக் கண்டுகொள்க.) ()

புலவி.

அன்பர்திருநீலகண்டர்ணியிழைபால் *
இன்பந்துரந்தாரிரங்கேசா முன்பாக
ஊடியவனையுணராமைவாடிய *
வள்ளிமுதலரிந்தற்று. *

(என்பது.) நம்மோடூடியவரைத்தையலாரூட லுணர்த்திக்கூடாதொழிதல் முன்னமே நீர்பெறுதுவாடியகொடியை அடியிலேயறுத்தாற்போலும் என்று நாயனார்குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் ஆதலால் அதற்குதாரணமாக திருநீலகண்டரிடத்து அவர் மனைவி சந்தேகித்துப் பிணங்கினதுகண்டு தன்மேற்குற்றமில்லாமற் பிணக்ககாரணமென்னென்று அவரும்பிணங்கி நெடுங்காலந் தனக்குந் தன்மனைவிக்கும் சம்பந்தமில்லாமல் தங்கள்காலத்தைக்கழித்தபின்பு பரமசிவன்வந்து அவர்கள் ஊடலையும் வார்த்திகத்தையுநீக்கி இளமையும்வாழ்வுந் தந்து காத்தார்.—(ஆதலால் இருவரிலொருவரூடில் ஒருவரின்சொல்லினால் அவ்வூடலைத் தீர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமெனக்கண்டுகொள்க.) (௱௩௧)

புலவிநுணுக்கம்.

சேர்ந்துமணஞ்செய்யமறுசென்மமுநிபக்கல்வரும் *
எந்திழையைப்போலுமிரங்கேசா வாய்ந்தும்மை
இம்மைப்பிறப்பிற்பிரியலமென்றேனுக் *
கண்ணிறைநீர்கொண்டனள். *

(என்பது.) தலைவன்றலைவியைப்பார்த்து இந்தசென்மத்திலே யுன்னைப்பிரியேனென தலைவிஆசைமிகுதியால் மறுசென்மத்திற் பிரிவானென்றுகருதி கண்ணினின்றும் நிறைந்தநீரைப் பெருக்கினளாகிவாடினாளென்று நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக நளாயினிஎன்னுங் கற்புடையமாது ஒரு ரிஷியைவிவாகஞ்செய்துகொண்டு நெடுங்காலஞ்சுகத்தோடுவாழ்ந்திருந்து சரீரத்தைவிட்டு மறுசென்னமெடுத்துத் தன்றலைவனாகியமுனிவனிடத்திற்செ

ளு அவனை மணஞ்செய்துகொள்ளும்படிசொல்ல அவர்வேண்டாமென்றுமறுக்க, நளாயினி பரமசிவனைநோக்கி அருந்தவஞ்செய்யும்போது பரமசிவன் பிரத்தியட்சமாகி யாதுவேண்டுமென்றுவினவ, அதற்குப்பதிந்தேஹியென்று ஐந்துதரங்கேட்டு வரம்பெற்றுக்கொண்டு பின்பு துரௌபதியாகப்பிறந்தாள்.—(ஆதலால் தலைவனிடத்து ஆசைமிகுதியான தலைவி ஜெனனங்கடோறும் அத்தலைவனையேசேர்ந்து வாழ்வளென கண்டுகொள்க.) (௱௩௨)

ஊடலுவகை.

சத்தியபாமாவூடல்தான்றணிப்பக்கற்பகத்தை ✱
இத்தலத்திற்றந்தானிரங்கேசா சித்தசற்கும்
ஊடுதல்காமத்திற்கின்பமதற்கின்பம் ✱
கூடிமுயங்கப்பெறின். ✱

(என்பது.) தலைவனுந்தலைவியுமாகிய இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் தம்மில் ஊடுவதே காமத்திற்கின்பமாகும் அவ்வூடல்தீர்ந்து பின்னுமிருவருங் கூடித் தழுவப்பெறுவாராயின் அவ்வூடலுக்கின்பமாகுமென நாயனார் குறளில் திருவாய்மலர்ந்தருளினாராதலால் அதற்குதாரணமாக ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவருக்கு நாரதமகாமுனிவன் தேவலோகத்துப் பாரிஜாதமலர் ஒன்றுகொண்டுவந்து கொடுத்தார் அதையவர் உருக்குமணியம்மனுக்குக்கொடுக்கக்கண்டுநாரதர் சத்தியபாமையம்மனிடன்தான் பாரிசாதபுஷ்பங்கொண்டுவந்து கிருஷ்ணனிடத்திற்கொடுத்ததும் அவர் அதை உருக்குமணியம்மனுக்குக்கொடுத்ததும் விஸ்தாரமாகச்சொன்னார் அதைக்கேட்ட சத்தியபாமை கிருஷ்ணதேவரோடுபேசாமல் ஊடலாயிருந்தாள் அதற்காக சுவாமிதேவலோகம்போய் அவ்விடத்திலிருந்த பாரிசாதவிருட்சத்தைக்கொண்டுவந்து சத்தியபாமையின்நந்தவனத்தில்வைத்து விருத்திசெய்து ஊடல்தீர்ந்து சந்தோஷத்தையடைந்தார்,—(ஆதலால் ஒருகாரியநிமித்தமாக மாதர்களூடினால் அவர்களுக்கு விருப்பமான பொருள்கொடுத்து ஊடல்தீர்த்துக்கூடவேண்டுமென்பதைக் கண்டுகொள்க.) (௱௩௩)

இரங்கேசவெண்பா-மூலமும்-உரையும்

முற்றிற்று.